Milliyet
ÇOCUK
11 Haziran 1979 • Sayı 24 • 10 Lira

Her hafta
ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı
PIYANGO BİLETİ

AZİZ NESİN'İN
Unutamadığı anıları

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL

NE OLUYOR BAKAYIM ?
BİRAZ KENARA ÇEKİL, İŞİMİZ VAR.

BU YUMURCAKLAR YİNE BİR İŞ YAPIYORLAR..

ÇABUK OLUN ACELEMİZ VAR !

HEV!
BU HAYVANLARI NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ ?

BİR HAYVANAT BAHÇESİ KURUP, SATMAYI DÜŞÜNÜYORUZ..
HIMM!

ÜFF!
BU SUAYGIRI DA BİR TÜRLÜ GELMEK İSTEMİYOR !
SERSEMLER !

KUYUNUN ÇIKRIĞINI NİÇİN KULLANMIYORSUNUZ ?

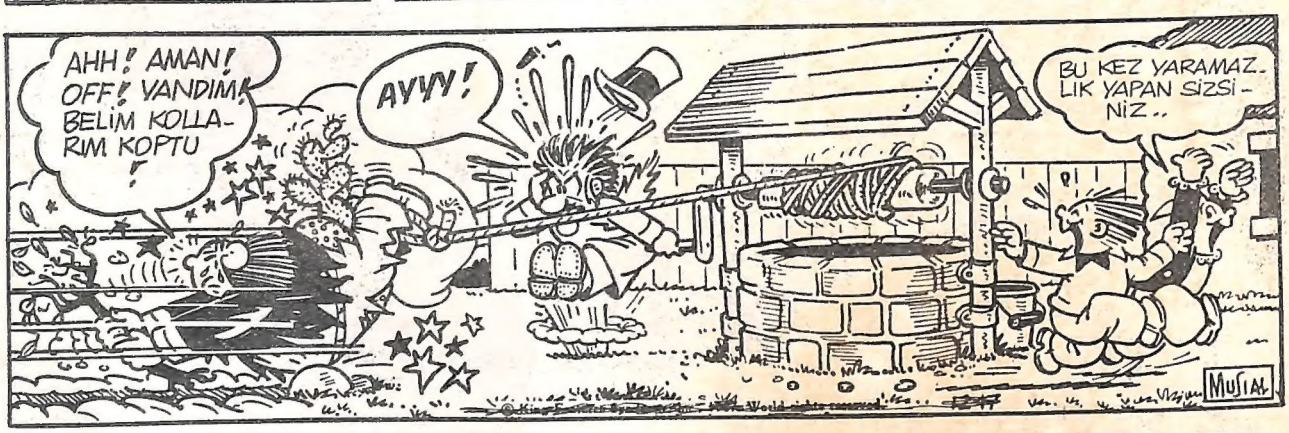
AHH ! AMAN ! OFF ! YANDIM ! BELİM KOLLARIM KOPTU !
AYVY !
BU KEZ YARAMAZLIK YAPAN SİZSİNİZ..
MUSIAL

PUF-PUF

bizden size

OKURUN SESİ

● Derginizi çok beğeniyorum. Sizi kutlarım. Acaba, "Totoş" dizisi ne zaman başlayacak?
ERKUT DÜZAKIN
(Gaziantep)

Elimizde yayımlanmak üzere sıra bekleyen bir sürü çizgi-roman var sevgili okurumuz. "Totoş" da bunlardan biri... Sırası gelince onu da yayımlayacağız.

● Dergimizde en çok, "Temel Reis", "Kaptan ve Çocukları" ve "Tele Yunus"u seviyorum. Başarılar dilerim.
BANU YILDIRIM
(Bafra)

● Dergimizi çok seviyorum. Turizm ve arkeoloji ile ilgili yazılara yer verirseniz çok sevinirim.
EMİN ÖZKAN
(Samsun)

● Acaba daha sık yarışma düzenleyemez misiniz?
PAUL TOKSOY
(İstanbul)

● Derginizi çok seviyorum. Acaba uzay ve çiçeklerle ilgili bilgiler yayımlayamaz mısınız?
ONURALP DİNÇ
(Adana)

BU HAFTA ansiklopedi ekimizde trenin öyküsünü sürdürüyoruz, sevgili okurlar. Dört sayı sonra bu bölüm de sona erecek ve taşıtları anlatan ilk cildimiz tamamlanmış olacak. Dört bölümden oluşan bu ciltte, otomobil, uçak, gemi ve trenin yalnız tarihçesini ve nasıl çalıştıklarını öğrenmekle kalmayacak, insanoğlunun evrimini de kavrayacaksınız. Daha önce belirttiğimiz gibi, bir Latin Amerika yapıtı olan bu ansiklopedi, dünyanın belli başlı ülkelerinde yayımlanıyor ve "çağdaş bir bilgi hazinesi" olarak büyük ilgi topluyor. Sizlere bu dev yapıtı armağan edebildiğimiz için kıvançlıyız.

ÖYKÜMÜZ Mümtaz Zeki Taşkın'dan. Yani Taşkın Amca'dan. Değerli yazarımız, daha önceki sayılarımızda çeşitli sorularınızı köşesinde yanıtlıyordu. (Hemen haber verelim: Bir süre sonra Taşkın Amca'nın köşesini yeniden açacağız. Onun için, sorularınızı şimdiden sanatçımıza iletebilirsiniz.) Mümtaz Zeki Taşkın'ın bu öyküsünü de, daha önce yayımlanan öteki öyküleri gibi severek okuyacağınıza inanıyoruz.

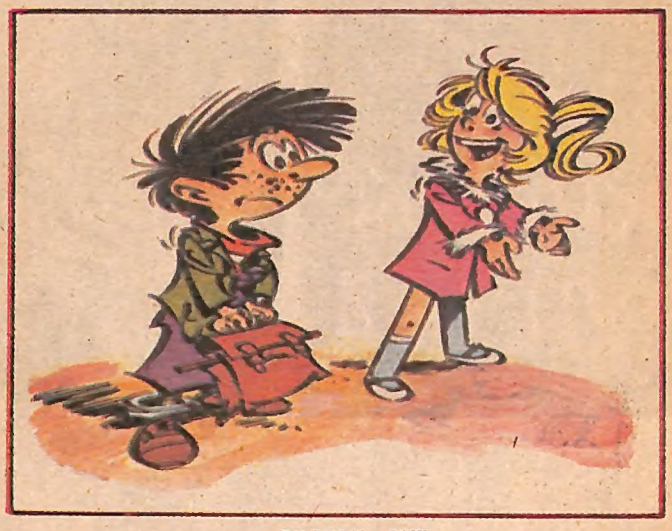

Püskül ile Çilli

ADINIZIN ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Halit Kıvanç, köşesinde bu konuya değiniyor. Sizlere her hafta Halit Kıvanç'ın yazılarını sunabildiğimiz için mutluyuz. Öyle sanıyoruz ki, bu mutluluğu sizler de bizimle paylaşıyorsunuz. Bunu mektuplarınızdan anlıyoruz.

PÜSKÜL ile Çilli'nin serüvenlerine, bildiğiniz gibi, bir süre ara vermiştik. Bu diziyi yeniden, hem de renkli olarak, yayımlamaya başladığımız için sizlerden bir çok teşekkür mektubu aldık. Biz size teşekkür ederiz, sevgili okurlar... Dergimize bu ilginiz yön veriyor.

BAZI okurlarımız Tele Yunus'un neden her hafta dergimizde görünmediğini soruyorlar. Sevimli kahramanımızın serüvenlerini her hafta yayımlamayacağız gerçi; ama Tele Yunus üç-dört haftada bir aramızda olacak. Elimizdeki yazıların çokluğu nedeniyle, arada başka yapıtlar da yayımlamak istiyoruz.

YAZI VE RESİM yarışmalarımızın sonuçları belirlenmek üzere. Gelecek hafta yazı, bir hafta sonra da resim yarışmasının sonuçlarını açıklayacağız.

BİRLEŞMİŞ Milletler Çocuk Hakları Bildirisi İlkeleri Öykü Yarışması'nda birincilik alan yapıtları yayımlamayı sürdürüyoruz... Haftaya yine buluşmak üzere, hepinize güzel günler dileriz...

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları / 4
Kedi Bilmeyen Köy / 8
Halit Kıvanç Sizlerle / 9
Unutamadığım Anılar / 10
Pembe Panter / 12
Pıtırcık'ın Serüvenleri / 16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dos... / 18
Piyango Bileti / 19
Öykülerle Atasözleri / 51
Bizim Ali / 52
Tarihte Bu Hafta / 53
TV — Sinema / 54
Spor / 55
Püskül ile Çilli / 56
Emine'nin Öyküsü / 57
Mayalar / 58
Bilmece — Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 64
Yanıtlar / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 11 Haziran 1979 ● 1979 / Sayı 24 ● Sıra No. 315

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl: 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

UZAY ÇOCUKLARI

KUYRUKLU YILDIZ

MIS T.IC

BATIYORUZ ABLA BATIYORUZ.. KARA YOK MU BU TAŞ PARÇASINDA ?

BEN DE SENİ AKILLI BİR KEDİ SANIRDIM.. GIRTLAĞINA KADAR BATMIŞSIN HALÂ TAŞ PARÇASI DİYORSUN...

Hİ-Hİ ! HA-HA ! GIDIKLANIYORUM..

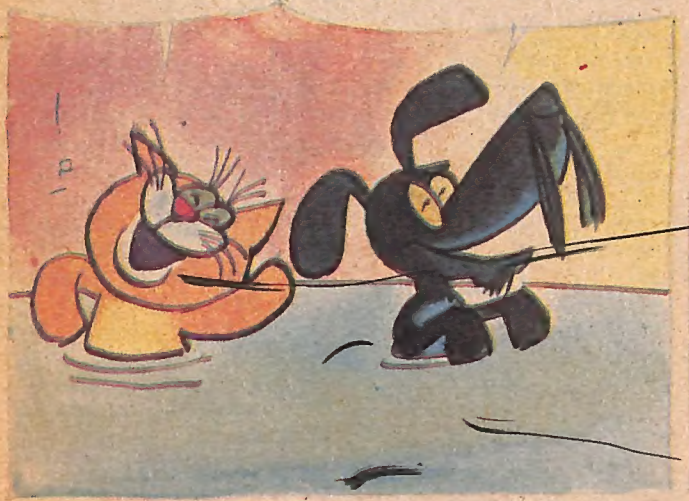

Hİ-HA ! BEN DE ÖYLE BİR ŞEYLER ÇARPIYOR ORAMA BURAMA !...

EVET EVET, KÜÇÜK KÜÇÜK TAŞ VE MADEN PARÇALARI BUNLAR...

BAKIN SU BUHARLAŞIYOR !...

OH ! GARİP BİR IŞIĞIN ORTASINDA KALDIK !

HAYDİ ÇOCUKLAR UZAKLAŞALIM BURADAN...

AAA ! BAKIN IŞIKTAN BİR KUYRUK OLUŞMAYA BAŞLADI...

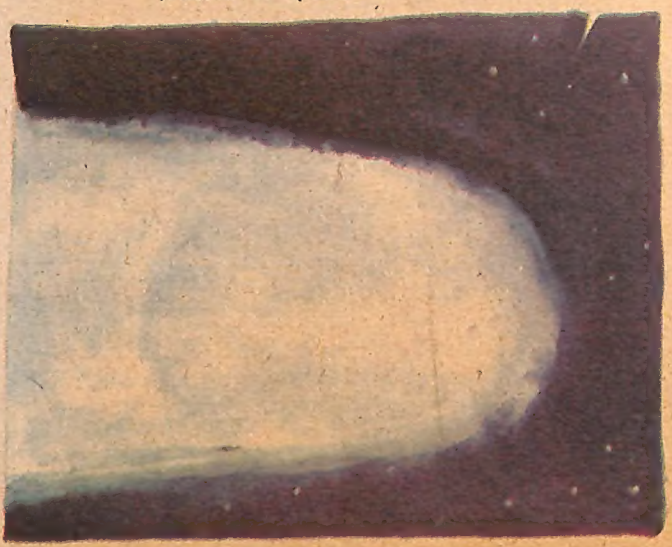

EVET BİR KUYRUKLU YILDIZIN ÜSTÜNDEYMİŞİZ. GÜNEŞE YAKLAŞINCA BUZDAN OLUŞAN CİSİM ERİDİ VE BUHARLAŞMAYA BAŞLADI...

İÇİNDEKİ GAZLAR HAFİF OLDUĞUNDAN ÇEKİM MERKEZİNDEN UZAKLAŞTI.. GÜNEŞ IŞINLARI BU GAZLARI AYDINLATINCA KUYRUK BİÇİMİNDE GÖRÜNÜYOR...

BAK BİR GEZEGENİN ÇOK YAKININDAN GEÇİYORUZ.

GÜZEL BİR GEZEGEN ÜSTÜNDE CANLILAR OLMALI...

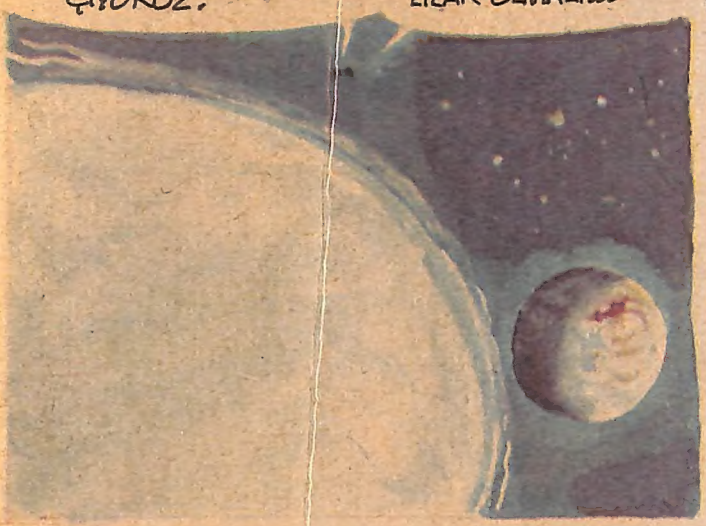

UZAY ÇOCUKLARI YANILMIYORLAR. BU GEZEGENDE CANLILAR VAR...

KUYRUKLU YILDIZA BAKIN...

OH! BU KUYRUKLU YILDIZ DÜNYAMIZA ÇARPACAKMIŞ.

BEN SÖYLEDİM.. BU DÜNYA BATACAK DEDİM..

ÇARPACAK HA. SAKLANALIM. BİR YERE SAKLANALIM..

NE YANİ?... DÜNYA BATARSA SAKLANDIĞIN YERDE KONUŞABİLİR MİSİN? BENİM HOŞUMA GİDİYOR. SABAHA KADAR OTURUP KUYRUKLU YILDIZA BAKACAĞIM..

GİTTİ ARTIK GÖRÜNMÜYOR.
OH KURTULDUK. DÜNYAYA ÇARPACAK DİYE ÇOK KORKTUM!...
GÜNEŞ DOĞUYOR.. KUYRUKLU YILDIZ DA UFUKTA KAYBOLDU...
GİTTİ Mİ GİTTİ Mİ ?
EVET, AMA AKŞAM GENE GELECEK!
NE GENE Mİ GELECEK? GÜNDÜZ NEREYE GİDİYOR BU YILDIZ?
GEZEGENİN ÖBÜR YÜZÜNDEN BAKANLAR GÖRÜYORLARDIR.. HEM ÇARPACAKSA GÜNDÜZ DE ÇARPAR...
ANNECİĞİM BEN GENE SAKLANAYIM!
BOŞUNA KORKUYORSUN. OKUDUĞUN GAZETE İLGİ TOPLAYIP SATIŞ YAPMAK İSTİYORDU. SÖYLE DOĞRU DÜRÜST BİR GAZETE. YE BAKSANA..
GAZETE
KUYRUKLU YILDIZLAR GEZEGENE ZARAR VERMEZLER
BİLİM ADAMLARININ AÇIKLAMASI
GEZEGENİN GECE YÜZÜNDE, VERİMSİZ TOPRAKLARDA YAŞAYAN İLKEL BİR TOPLULUKTA...
SİZLERE SÖYLEDİM.. NASİHAT ETTİM. BENİ DİNLEMEDİNİZ. KRALA DAHA ÇOK PAY VERMENİZ GEREKİRDİ...
KRALA HER ŞEYİMİZİ VERDİK.. BAKSANA AÇLIKTAN NE HALE GELDİK...

HEPSİ BAHANE BUNLARIN, AÇ GÖZLÜLER SİZ DE. KRALIMIZA VEREBİLECEĞİNİZ DAHA ÇOK ŞEYLERİNİZ VARDIR.. HEPSİNİ SAKLIYORSUNUZ.. GÖK TANRISI SİZİ CEZALANDIRMAK İÇİN BU KUYRUKLU YILDIZI YOLLADI...

AYNI GEZEGENDE AZ GELİŞMİŞ İKİ TOPLUMUN ORDULARI SAVAŞIYORDU...

UZAK BİR BÖLGEDE VERİMLİ TOPRAKLARDA YAŞAYAN İLKEL BİR TOPLUMDA ..

KUYRUKLU YILDIZI, GÖK TANRISI BİZLERE ARMAĞAN OLARAK YOLLADI.. GÖKLERİMİZİ SÜSLEDİ. GECELERİMİZİ AYDINLATTI.. BİZLER DE DANS EDİP İÇKİ İÇEREK BÜYÜK TANRIMIZA TEŞEKKÜRLER EDELİM...

KARŞI TARAFIN KARARGAHINDA...

SÖYLE BAKALIM FALCI BAŞI BU YILDIZIN ANLAMI NE?

SALDIRIYA GEÇELİM DİYE TANRININ BİR İŞARETİ BU. ZAFERİMİZİ KUTLAMAK İÇİN YOLLADI...

SÖYLE BAKALIM FALCI BAŞI. BU YILDIZIN ANLAMI NE?

TANRININ BİR İŞARETİ. GÖKLER ZAFERİMİZİ KUTLUYOR. HEMEN SALDIRIYA GEÇELİM...

ASKERLER! KARŞIDAKİ MAVİ TEPEYİ DÜŞMANDAN ALACAĞIZ.. ZAFER İŞARETİMİZ KUYRUKLU YILDIZ. ZAFER BİZİMDİR İLERİİİ!...

ASKERLER! KARŞIDAKİ YEŞİL TEPEYİ DÜŞMANDAN ALACAĞIZ.. ZAFER İŞARETİMİZ KUYRUKLU YILDIZ.. ZAFER BİZİMDİR İLERİİİ!...

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

KEDİ BİLMEYEN KÖY

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN

BİR varmışşşş.. Bir yokmuş... Tanrı'nın sevgili kulu çokmuş.. Kuşlar uçarmış pıırrr pıırrr, diye. Ağustosböcekleri ötermiş cırr cırr, diye. Bir kavak varmış başı göğe değermiş.. Bir tavuk varmış günde 100 yumurta verirmiş.. Bir karga gak gak, demiş.. Bir ördek vak vak, demiş. Bir kuzgun cak cak, demiş.. Benim ustam bana bak bak, demiş, ben sana anlatayım, sen de çocuklara.

Aldım kalemi elime.. Yazdım kelime kelime.

Murtaza Dayı'nın köyü Tahtaköy, kasabaya 8–9 saat çeker. Çok geç kaldı bu gün Murtaza Dayı. Pazara tavukla yumurta götürmüş, satılması uzun sürmüştü.

Yorgun, argın dönerken, bir kadın çığlığıyla kendine geldi:

– Körolasıca aç gözlü kedi.. Besle, büyüt, gözünü oysun.. Al.. Al..

Kadın sopayı yapıştırdıkça kedi, can havliyle acı acı miyavlıyor, siniyor, tostoparlak oluyordu. Murtaza Dayı, kedinin miyavlarına daha fazla dayanamadı:

– Vurma hanım, vurma, diye haykırdı. Ağzı var, dili yok, elin gariban kedisinden ne istiyorsun?

– Helbet, giden koca ciğer senin değildi.. Tam 100 lira verdim ona.. Ben bu haini şu kadarcıktan büyüttüm. Güzel fare tutar, avcıdır ama çok da hırsızdır.

Murtaza Dayı:

– Hanım, dedi.. Ben hayvan meraklısıyım.. Hele böyle dayak atılmasına hiç içim getirmez.. Bana bu hayvanı sat..

Kadın içinden: " Bu adam zırdeli, hiç kedi parayla alınır mı? Sokaklarda kediden çok ne var?" diye düşündü ama, ayağına dek gelen kısmeti kaçırmak istemedi. Murtaza Dayı:

– Kaça satarsın? diye pazarlığa başlamıştı bile..

– 300 lira isterim Tekirime..

– 250 vereyim de sulh olalım hanım, ne dersin?

Üç aşağı, beş yukarı 275 liraya anlaştılar.. Murtaza Dayı, Tekiri tutup atının terkesindeki heybesine yerleştirdi.

Hafiften çiseleyen yağmur çoğalınca Murtaza Dayı, ilk rastlayacağı köyde konaklamaya karar verdi. Köyüne varması olanaksızdı. Işıkları sezilen köye ulaşınca yağmur iyice artmış, seller akmaya başlamıştı.

Murtaza Dayı, Muhtar'a:

– Bu gece Tanrı konuğu olabilir miyim burada? diye sordu.

– Buraya Fareliköy derler.. Faresi boldur. Hem bu akşam Zübüş Beyin konağında şölen var. Talihli adamsın.. Uzak köylerden hısımları da konuk geldiler.. Şimdi Köy Odası'ndan yemeğe oturmak için Zübüş Bey'in konağına gittiler. Gel biz de oraya gidelim..

Hiç şölen sözünü duyar da geri çevirir mi Murtaza Dayı? Zaten iyice karnı acıktığı için Muhtar'ın peşine düştü, Zübüş Bey'in konağına yollandılar.

Murtaza Dayı, hem yiyor, hem de duvar önlerinde bekleyen, eli sopalı adamlara bakıyordu.. Merakını yenemedi, sordu:

– Sorması ayıp olmasın ama, bu adamlar ellerinde sopalarla ne beklerler?

Zübüş Bey, ünlü kahkahalarından birini attı:

– Ha onlar mı? Onlar canavar beklerler..

– Canavar mı beklerler?

– Köyümüz iyidir, hoştur, ama bir yaramazlığı vardır.

– Ne gibi yaramazlığı?

– Canavarlardan çekeriz.. Bunlar bir afat.. Bekle görürsün. İşte lafları ağzımdaymış, tuh, tuh, tuh..

Duvar diplerinde, ayakta bekleyen adamlar aniden saldırdılar.. Herkes "Canavar, canavar!" diye kaçışmıştı. Sofrada bir Murtaza Dayı kalmıştı.

Bunlar düpedüz büyücek farelerdi.. Hımm.. Demek Fareliköy'lüler fareden bu kadar korkuyorlar ha?

Murtaza Dayı, ani bir kararla kalktı. Aklına, heybede neredeyse boğulacak olan Tekir gelmişti. Sofradan ok gibi fırladı. Zübüş Bey:

– Korkma ağam, korkma, diye bağırdı. Şimdi giderler..

– Onlardan korkmuyorum ağam, aklıma bi şey geldi. Beş dakka müsade bana.. Beni atımın bağlandığı ahıra götürün..

Murtaza Dayı'yı ahıra götürdüler. Heybe içinde korkudan sinmiş oturan Tekir'i kaptığı gibi geri döndü. Adamlar şaşkın şaşkın bakıyorlardı. Fareler tabaklardaki yemekleri silip süpürüyor, elleri sopalı adamlar onlara vuracağız, diye birbirlerini dövüyorlardı.

Murtaza Dayı, fare kokusu alıp kulaklarını diken Tekir'i elinden koyverdi. Zaten açlıktan kuduran Tekir, birkaç hamlede farelerden birçoğunu yere seriverdi. Adamların gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Zübüş Bey:

– Ohh, sayende rahat bir gece geçireceğiz, berhudar ol sevgili Tanrı konuğumuz, diye keh keh gülüyordu.

Söyleşilerin koyulaştığı bir süre Zübüş Bey, utana sıkıla Murtaza Dayı'ya yanaştı:

– Ağa be, dedi.. Belki çok ayıp ediyoruz ama, bizim köy kuruluyla anlaştık. Senin yiğiti satın almaya karar verdik. Parayı hiç düşünme.

Murtaza Dayı utana utana, korka, korka:

– Hadi 2 altın verin, dedi..

– Nee!!.

– Öyleyse 1 altın olsun..

– Nee!. Bu kadadar değerli bir yiğite 1 altın mı? Sen aklını mı bozdun Murtaza Ağa.. Tam 10.000 altın ayırdık ona köy bütçesinden..

Sabah, erkenden yola çıkacağı için, altına serilen sakızlar gibi akpak yatak içinde uyku tutmadan, sağa sola döndü, durdu. Murtaza Dayı'yı nasıl uyku tutsundu? Adi sokak kedisini tam 10.000 altına satmış, kese içindeki parayı da alıp cebine atmıştı. Ama bir kuşku, onu yiyip bitirdi tüm gece: "Ya bir bilen çıkarsa?"

Hemen fırladı yataktan.. Kim bilir gecenin hangi saatiydi? Giyinip ahıra indi.. Atı, onu görünce kişnedi. "Suuss!" diye öfkeyle tepindi "duyacaklar."

El yordamıyla koşum takımlarını bulup atın sırtına vurdu. Dışarı çıkardı. Sonra da sırtına ok gibi atlayıp tırısa kaldırdı atını.. Kuş gibi uçuyordu şimdi: "Ya bir bilen çıkarsa?"

Zübüş Bey'i de uyku tutmamıştı. Onun da düşüncesi başkaydı: "Peki ama" diyordu "bu hayvan neyle beslenir? Ne yer, ne içer?"

— Aliii, diye uşağına bağırdı, bak bakalım Tanrı konuğu gitmiş mi? Möhüm bi şey sormayı unuttuk.. Uşak, gidince hemen giyindi. Gelen haber kötüydü, konuk gitmişti. Zübüş Bey heyecanla bağırdı:

— Çabuk Veli'yi de al yanına. En iyi kaçan iki ata binin. Sorun bakalım, bu aslan ne yer, ne içer?

Zaten korku ve kuşku içinde at süren Murtaza Dayı, peşine düşen atları görünce: "Eyvah, hapı yuttuk, iş anlaşıldı," diye korkusundan titremeye başlamıştı. Bereket atı çok iyi koşardı. Adamların ona yetişmesi olanak dışıydı. Uzaktan sordular:

— Hey Tanrı konuğu, bu aslan ne yer, ne içer?

Murtaza Dayı işin anlaşıldığını sanmıştı. Alaylı bir karşılık verdi:

— O aslan hepinizi yer, içer..

Zübüş Bey:

— Ne dediniz, ne dediniz? Hepimizi mi yer içermiş, diye korkuyla yerinden fırladı. Gözleri korku ve dehşetten fal taşı gibi açılmıştı. Soluyarak ve titreyerek şu buyruğu verdi:

— Bu köyden göç ediyoruz.. Aslanın karnı acıkmadan burayı terk edelim.. Herkes eşyasını arabasına yüklesin.. Aslanı da bir eve iyice kitleyip verin evi ateşe..

Tüm köy çatır çatır yanarken, Farelikoy halkı arabalarına doluşup yeni mekân tutmaya, uzaklara doğru hareket ettiler.

Zübüş Bey Ali ile Veli'yi çağırdı:

— Varın, gidin eski köye bakın.. O aslanın ölüsünü bana getirin, yoksa bundan sonra rahat yaşayamayacağım ben bu dünyada..

İki uşak atlara atlayıp uzun yol aldıktan sonra, eski köyleri Farelikoy'e vardıklarında Tekir'i, yanık bir bacanın üstünde sabah temizliğini yaparken buldular. Sağ ayağıyla yüzünü, bıyıklarını sıvazlıyordu.

Onu canlı gören iki uşak, yapımı süren yeni köylerine dört nala döndüler ve Zübüş Bey'e tekmil verdiler:

— Felâket Bey'im, felâket.. Aslan sağ. Yanmamış.. Sapasağlam.. Yanık evin bacası üstünde duruyor ve bıyıklarını burarak bize: "Eğer ben sizi o köyde de yakalamazsam aha bu bıyıkları kökünden kazırım." diyordu.

Zübüş Bey yeni bir buyruk verdi:

— Yıkın evleri, toplayın eşyaları, uzaklara, çok uzaklara gideceğiz..

Ya işte.. Bir Tekir'cik ama, Zübüş Bey'in köyüne dünyada rahat huzur vermemiş.. Tabii olanlardan habersizce..

Ha Murtaza Dayı'yı mı soruyorsunuz?

Altınları, yiye yiye bitirememiş..

halit kıvanç SİZLERLE

ADINIZIN ANLAMI

BİR YAZAR kendisini okuyanlarla karşılaştı mı, çok mutlu olur. Çünkü yazar, yazılarını tanımadığı insanların okuması için yazmaktadır. Onları tanıdığı zaman da sanki o günedek tanışmadığı bir akrabasıyla buluşmuş gibi olur. Ben de geçenlerde sevimli bir okuyucumuzla tanıştım. İstanbullu ilkokul öğrencisi Müge Şenher, uzun süredir okuyormuş "Milliyet Çocuk Dergisi"ni... Ona adını sorduğumda, soyadıyla birlikte söylemiş, bu da pek hoşuma gitmişti. Çünkü kendini adıyla, soyadıyla tanıtmak, uygarca bir davranıştı. Üstelik Müge, soyadını bir de ayrıntılı açıkladı:

— Şener değil ama, Şenher... Şener soyadı çok... Bizimki farklı... Şenher... İçinde "h" harfi de var.

— Ne demek Şenher?

— Her zaman şen gibi işte...

— Ya adının anlamı ne? Merak edip araştırdın mı?

— Tabii... Benim adımın anlamı... Bir çiçek...

Ve Müge uzun uzun anlattı "müge"nin nasıl bir çiçek olduğunu... Küçük okuyucumuzun bu merakı da ayrıca hoşuma gitti. Neden mi? Bakın anlatayım: Bazan bir yerde birisiyle tanışırım. Söz gelişi, adının anlamını sorarım. "Bilmem," der. Ömür boyu taşıyacağı adının ne anlama geldiğini merak bile etmemiştir. Babasına, anasına, öğretmenine, kimseye sormamıştır. Bir sözlüğü açıp da bakmamıştır. Kendi adına bu kadar ilgisiz kişinin, topluma da ilgisiz olduğunu düşünürüm ilk bakışta... Belki yanlış bir yargıdır bu. Ama insana öylesi izlenim verir. Onun için Müge'nin adını soyadını söyleyerek kendisini tanıtmasını, adının anlamını ince ince açıklamasını doğru bir davranış olarak iletiyorum sizlere de... Ve diyorum ki: Adınızla ilgilenin... Adınızı kim koymuştur? Babanız mı, anneniz mi, öteki büyüklerden biri mi? Niçin bu adı vermiştir size? Bir özelliği mi vardır adınızın? Bir olay nedeniyle mi size bu adı koymuşlardır? Yoksa önem verilen bir büyüğün adı olduğu için mi seçmişlerdir? Tüm bunları büyüklerinize sorarak öğrenmelisiniz. Evdeki büyükler adınızın anlamını bilmeyebilirler. O zaman öğretmeninize sorabilirsiniz, sözlüklerden arayabilirsiniz. Unutmayın ki, adımız bizim bir parçamızdır. Hem de önemli bir parçamız. Hatta bizden sonra bile yaşayacak bir parçamız... Bu öneme göre, bizim de adımıza önem vermemiz gerekli...

ADAM seyahatteymiş. Çocuğunun doğduğunu haber vermişler. "Çocuğuna ne ad koyalım?" demişler. İşi başından aşkın adamcağız, "Şimdi çocuğa ad düşünecek zamanım yok," demiş. "Onun için benim adımı verin çocuğa... Ben adsız da gezerim. Nasıl olsa herkes tanıyor beni..."

VAYYY Hüsnü'cüğüm... Bu ne dalgınlık! Neredeyse görmeden geçiyordun... İlahi Hüsnü... Ne kadar da değişmişsin! Sakalına bıyığına kadar yüzün tüm değişmiş. Boyun bosun bile...

— Yanlışınız var. Başkasına benzetiyorsunuz. Benim adım Hüsnü değil ki...

— Vayyy... Adını da değiştirdin demek!..

UNUTAMADIĞIM ANILAR

AZİZ NESİN

Yazar bir akşam eşiyle birlikte lokantaya gider. Lokantada bir baba ile oğul gitar ve akordeon çalarak, müşterileri eğlendirmektedir. Saatler geçince, baba müşterilerin sunduğu içkilerin etkisiyle sarhoş olur. Sonunda lokantadan kovulurlar...

Gitarcıyla oğlu, düşe kalka karşı kaldırıma geçip, yayakaldırımın duvarına dayalı bir motosikletin yanına gittiler. Sarhoş baba, motosikleti çalıştırdı. Selesine oturdu. Çocuk da arkasına yerleşmeye çalışıyordu.

— Çabuk Bedri, yetişelim... Diye bağırıp onlara koştum.

Ben yanlarına vardığımda çocuk hâlâ ağlamakta ve babasına sövmekteydi. Bedri Rahmi de geldi.

Gitarcıya, bu sarhoş haliyle motosiklet kullanamayacağını, kullanmaya kalkışırsa, kesinlikle bir kaza yapacağını söyledim. O motosikletle gitsin, biz motosikleti izleyerek çocuğu arabayla arkasından evlerine kadar götürecektik.

Bunu duyunca çocuk feryat etmeye başladı. İki kolunu babasının boynuna sımsıkı dolamıştı.

— Babacığım, babacığım... Bırakmam babamı.... diye haykırarak çırpınıyordu.

Çocuk bizi polis, babasını da karakola götüreceğimizi sanmıştı. Kimbilir daha önceleri kaç kez başına gelmiş, kaz kez polisler bu sarhoş babayı çocuğunun gözü önünde karakola götürmüşlerdi ki, çocuk aynı şeyin olacağından büyük korkuya kapılmıştı.

Çocuğa, en yumuşak sesle, polis olmadığımızı, babasını karakola götürmeyeceğimizi, onları evlerine bırakmak istediğimizi boşuboşuna anlatmaya çalıştım. Bu sözlerim, çocuğun, daha yüksek sesle,

— Babacığım, babacığım? Seni bırakmam... diye haykırıp babasına daha sıkı sarılmasından başka bişeye yaramadı.

Çocuğu sevip okşayarak yumuşatmak, dinginleştirmek istedim. Bu kez, yanağına uzanan elimi ısırdı, hem öyle ısırdı ki, elimi dişlerinden zor kurtarabildim.

Babası, motoru çalıştırmış, oğlu da,

— Hadi, hadi... diye babasını kışkırtıyordu.

Motosiklet yürüdü. Ama sarhoşun motosikleti sürecek hali yoktu. Motosiklet de sürücüsü gibi yalpaladı, akordeonun kayışı kayınca çocuğun omuzundan yere düştü.

Durdu motosiklet. Bu duraksamadan yararlanıp bir daha koştum yanlarına. Bu çocuğu, bu sarhoş babanın sürdüğü motosikletin üstünde bırakamazdım. Babasına yalvarmaya başladım, ama baba öyle sarhoştu ki, beni anlayamıyordu. Çocuğa yalvardım. Az önce, sarhoş olduğu için babasına en ağır biçimde söven, ona saldıran çocuk, şimdi kendince bir tehlike görünce, babasının koruyucusu olmuştu. Ağlıyordu, bağırıyor,

— Babacığım beni bırakma... Babacığım seni bırakmam... diye haykırıyordu.

Ben de kendimi tutamayıp ağlamaya başladım. Çocuğu tutup zorla motosikletten indirdim. O ufaktefek çocuk, kendisinden umulmayan çeviklikle üstüme atıldı, yüzümü tırmaladı, ellerimi ısırdı, ayaklarımı tekmeledi. Bedri'yi yardımıma çağırdım. Bedri,

— Ne yapsak olmaz, dedi, bırakalım gitsinler...

İşte o zaman gücüm tükendi. Çocuğu bıraktım. Çocuk yerden akordeonunu alıp kayışını omuzuna astı. Motosiklete bindi. Hâlâ hıçkıra hıçkıra ağlamakta,

— Babacığım, babacığım... diye arkasından yapıştığı babasına sımsıkı sarılmış haykırmaktaydı.

Motosiklet ilerledi.

Sevgili çocuklarım, hiç abartmıyorum, tıpkı çizgi filmlerde gördüğünüz gibi, o motosiklet, caddenin bir sağına, bir soluna yalpalayarak, sanki duvarlara, evlere çarpacakmış gibi, zikzaklar çizerek, karanlığın derinlerine doğru giderek gözden yitti.

Gözlerimi sildim. Bedri Rahmi'yle döndük, bahçedeki masalarımıza oturduk. Yine o uğultu, o gürültü, tabak, çatal, bıcak sesleri, yine o kahkahalar...

İşte, bu yaşıma dek yaşadığım onca olaylar içinde hiç unutmadığım bir olay budur. Ama bir olay, o olayı birlikte yaşamış kişileri aynı kertede etkilemiyor. Birisinin çok etkilendiği bir olaydan, o olayı yaşamış başka biri hiç etkilenmiyor bile... Nitekim, size anlattığım bu olayın o geceki tanıklarından kimisi, çok değil, bir yıl sonra, bu olayı hiç anımsamadılar bile...

Beni neden bu olay bu denli çok etkiledi? Çünkü ben bu olayın, bundan sonrasını merak edip durdum, hâlâ da merak ederim. O gece, akordeoncu çocukla gitarcı babası, bir yere çarpmadan, yaralanıp parçalanmadan evlerine gidebildiler mi? Onların evi nerededir, nasıl bir evdir? O evde anne var mıdır? Evlerine gidince, akordeoncu çocuk, yine babasının boynuna sarılıp "Babacığım..." diye ağlamış mıdır, yoksa, birlikte olduğumuz bahçede yaptığı gibi babasına sövmüş müdür? O çocuk okula gidiyor muydu? Ertesi sabah erkenden kalkıp okuluna gidebilecek mi? Yine ertesi akşam, babasıyla meyhane meyhane dolaşıp dinleti mi verecekler? Yine babasına "Babacığım, içme, ne olursun!.." diye yalvaracak mı? Bu olaydan sonra bugüne dek oniki yıl geçti, bu oniki yılda o çocukla babasına ne oldu? Baba yaşıyor mu? Akordeoncu çocuk, şimdi yirmiiki - yirmiüç yaşında bir delikanlı olmuştur. Askerliğini yaptı mı? Neyle yaşamını kazanıyor? Yine akordeon mu çalıyor? Başka bir uğraşısı var mı? O çocuk, iyi bir eğitim görseydi, hic kuşkusuz çok başarılı bir müzikçi olabilirdi, neden olamadı? Babası gibi bir içki düşkünü mü oldu? Yoksa onun da bir çocuğu var da, kendisinin babasına yalvardığı gibi, çocuğu da ona şimdi "İçme babacığım, ne olursun..." diye yalvarıyor mu?

İşte bütün bunları, daha bunlar gibi pekçok şeyleri düşünürüm sevgili çocuklarım. Yıllardır bunları düşündüğüm için de, bu olayı hiç unutamam.

Bu olayın beni etkilemesinin belki başka bir nedeni daha vardır: Aşağıyukarı o akordeoncunun yaşındaki iki oğlum, eve döndüğümüzde, yatak odalarındaki karyolalarında mışılmışıl uyuyorlardı.

Anlattığım bu olay üzerine beni bişey daha düşündürüyor: O babayla o çocuğun o duruma düşmelerinin nedeni? Ya o çocuk! Nasıl bir suç işlemişti de, o ağır cezayı çekiyordu? Asıl suçlu kimdi, ya da kimlerdi?

Sevgili çocuklarım, bana ders verilmesini de, başkalarına ders vermeyi de sevmem. Çünkü insan, en iyi dersi, öğretilerek değil, yaşayarak öğrenir. Ben bu anımı size, bundan ille de şu dersi, ya da bu dersi almalısınız diye anlatmadım. Ama bu olay üzerine düşününüz, diye anlattım. Düşünürseniz, en doğru dersi kendiliğinizden çıkarırsınız. Şimdi düşününüz bakalım: Neden benim iki oğlum değil de, neden bu anıyı okuyan sizler değil de, anlattığım olaydaki çocuk geceyarıları meyhanelerde akordeon çalarak orda eğlenenlerden para topluyordu? Neden sizler değil de o çocuk, babasına "İçme babacığım, ne olursun!" diye yalvarıyordu ve neden sizler değil de o çocuk, başka umarı kalmayınca babasına ağız dolusu en ağır biçimde söğüyordu?

İşte bunları düşününüz. Bunu, ne denli çok yerde, ne denli çok çocuk düşünürse, onlar büyüyünce benim yaşadığım o acıklı olayı yaşamayaklardır; yurdumuzda da, dünyada da, geceyarıları sarhoş babalarıyla meyhanelerde akordeon çalan, babalarına içmemesi için yalvaran, başa çıkamayınca da babalarına söven çocuklar kalmayacaktır. O çocukların yerini, bize başarılı müzik konserleri veren ve alkışlarımızı toplayan çocuklar alacaktır.

Gelelim, unutamadığım ikinci anıma...

YENİ BİR DÜNYA

Yeni bir dünya yaptım anneciğim
Çarşıdan alıverdiğin boyalı kalemlerle
Kan rengini andırıyor diye
Kırmızı koymadım dünyamın içine
Silâh, bomba da koymadım
Vuruşan, döğüşen abileri de...

Yeni bir dünya çizdim anneciğim
Çarşıdan alıverdiğin suluboyalarla
Masmavi yaptım gökyüzünü
Almadım tek bir bulutu bile
Pembeye boyadım yeryüzünü
Ağaçları zaten eskiden beri yemyeşil.

Yeni bir dünya yarattım anneciğim
Çarşıdan alıverdiğin yağlıboyalarla
Sarı, siyah boyaları hiç almadım elime
Aydınlık renklerle bezedim resmimi
Attım kini, nefreti, savaşı çöpe
Sevgi, barış, özgürlük yerleştirdim yerlerine.

ERHAN TIĞLI

Gelecek hafta
İKİNCİ ANI

PEMBE PANTER

MESLEKTAŞLARIM BENİ KISKANIR-LARDI.. KENDİMİ BELEDİYE BAŞKANI OLARAK GÖRMEYE BAŞLAMIŞTIM.. ÇÜNKÜ SEÇİMLER ÇANTADA KEKLİKTİ..

AMA SONRA... ... BİR GÜN... ... O ÇIKAGELDİ.

O MU? KİM O ?

VE POLİTİK YAŞAMIM SONA ERMEYE BAŞLIYORDU...

BEN İŞ BULMA KURUMUNDAN GELİYORUM..

EVET

BİR UŞAK ARIYORMUŞSUNUZ.. BENDEN İYİSİNİ MUMLA ARASANIZ BULAMAZSINIZ.. YEMEK PİŞİRMEYİ BİLİRİM.. BULAŞIK YIKA-RIM.. ÇAMAŞIR YIKARIM.. ORTALIĞI SÜPÜRÜ-ROM...

KISACA BU İŞ TAM BANA GÖRE...

BİR SABAH UYUYAKALMIŞIM. PEMBE PANTER BENİ UYANDIRMAYA GELDİ...

ARTIK KALKIN GÜNEŞ ÇOKTAN DOĞDU...

ZZZ!

İŞTE TAM O ANDA YILLARDAN BERİ HER-KESTEN GİZLEDİĞİM SIRRIMI ÖĞRENDİ...

O DA NESİ? KOS-KOCA ADAMSIN, YA-TAĞINA OYUNCAK AYI ALMAYA UTAN-MIYOR MUSUN?

LÜTFEN BUNU KİMSEYE SÖYLE-ME.. YALVARIYORUM SANA...

EĞER BENİM OYUN-CAK AYI İLE OYNA-DIĞIM ÖĞRENİLİRSE POLİTİK YAŞAMIM SÖNER!

ŞEYY... ÇALIŞIRIM.

2

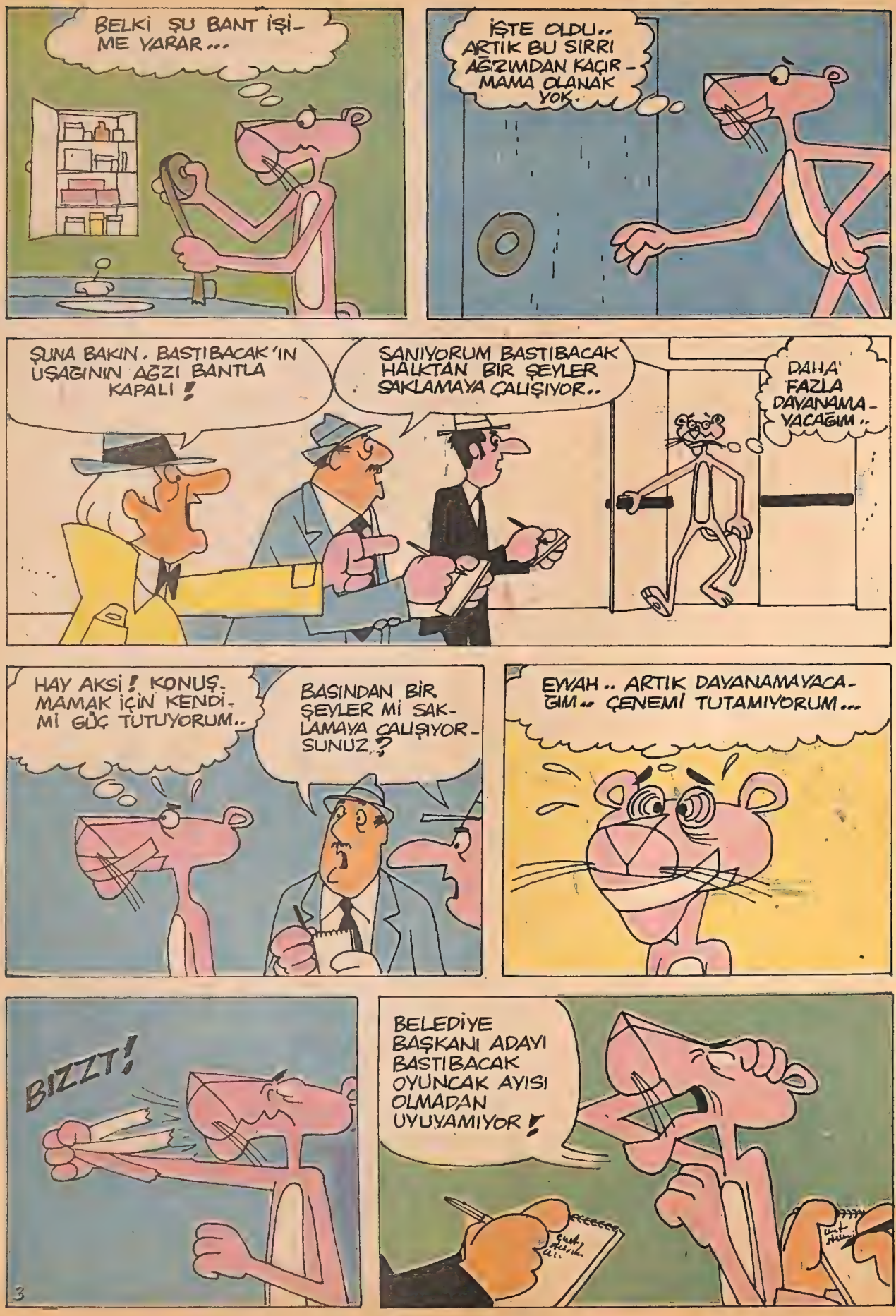
BELKİ ŞU BANT İŞİME YARAR...
İŞTE OLDU.. ARTIK BU SIRRI AĞZIMDAN KAÇIRMAMA OLANAK YOK.
ŞUNA BAKIN. BASTIBACAK'IN UŞAĞININ AĞZI BANTLA KAPALI!
SANIYORUM BASTIBACAK HALKTAN BIR ŞEYLER SAKLAMAYA ÇALIŞIYOR..
DAHA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM..
HAY AKSİ! KONUŞMAMAK İÇİN KENDİMİ GÜÇ TUTUYORUM..
BASINDAN BİR ŞEYLER Mİ SAKLAMAYA ÇALIŞIYORSUNUZ?
EYVAH.. ARTIK DAYANAMAYACAĞIM.. ÇENEMİ TUTAMIYORUM...
BIZZT!
3
BELEDİYE BAŞKANI ADAYI BASTIBACAK OYUNCAK AYISI OLMADAN UYUYAMIYOR!

OH! RAHATLADIM. ŞAŞIRMADIM SÖYLEDİM...
HEMEN TELEFON EDEYİM..
GAZETEMİ ARAYAYIM..
ÇOK ÖNEMLİ BİR HABERİM VAR..

BU OLAYDAN SONRA SOKAĞA ÇIKAMADIM... HERKES BANA GÜLÜYORDU... SEÇİMİ DE KAYBETTİM...
PEKİ NEDEN BİR DAHA DENEMEDİNİZ? BELKİ KAZANA BİLİRDİNİZ..

HALK BÖYLE ŞEYLERİ ÇABUK UNUTUR...
BELKİ DE... NEYSE BEN GİDİP ÜZERİMİ DEĞİŞTİREYİM...

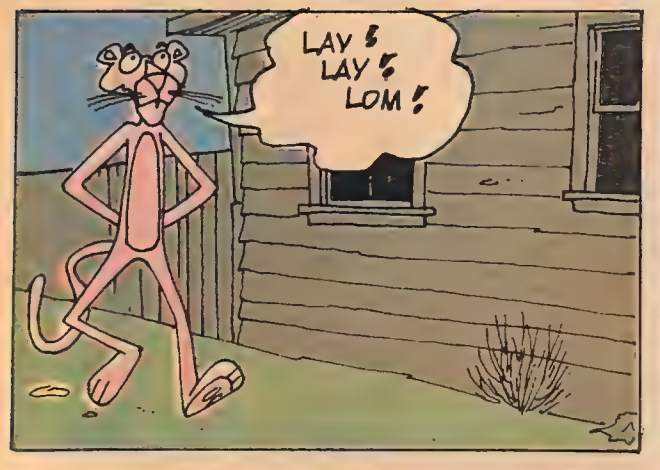
LAY! LAY! LOM!

VAK! VAK!
O DA NE?

ÖZÜR DİLERİM.. OYUNCAK AYINIZI DEĞİŞTİRİP, ÖRDEK Mİ ALDINIZ..
AMA ÜZÜLMEYİN, BU SIRRINIZI SAKLAYACAĞIM.

HÜNGÜR! HÜNGÜR!
HIH.. AĞLAYAN POLİTİKACILARI DA HİÇ SEVMEM.
SON

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

DENİZ KIYISI ÇOK HOŞ

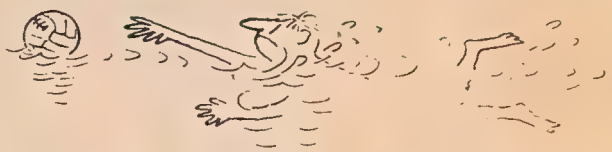

DENİZ kıyısında çok eğleniyoruz. Bir sürü arkadaş edindim: Fıldır, Hımbıl, Cingöz, ne aptal şey şu Cingöz! Sonracıma Dimdom, Bılgıl, Kırpık, sonracıma Cafcaf, o tatilde değil, kentin yerlisi çünkü. Birlikte, oynuyoruz, kavga ediyoruz, küsüşüyoruz, çok hoş oluyor.

Babam bu sabah, "Git arkadaşlarınla güzel güzel oyna, ben biraz dinlenip güneş banyosu yapacağım" dedi. Sonra her yanına yağ süründü. "Ah, işteki arkadaşları düşünüyorum da.." deyip gülüyordu.

Biz, Dimdom'un topuyla oynamaya başladık. Yağlanma faslını bitirdikten sonra babam, "Gidin, biraz ötede oynayın" dedi ve kütt! top geldi başına çarptı. Babam çok kızdı, topa bir tekme attı, top denize düştü,

taa uzaklara gitti. Müthiş bir şuttu. "Aaa, insaf artık!" dedi babam. Dimdom koşarak uzaklaştı, az sonra babasıyla geldi. Dimdom'un babası, oldukça geniş ve uzundu, üstelik hiç de keyifli görünmüyordu.

— İşte bu! dedi Dimdom, babamı parmağıyla işaret ederek.

— Küçüğün topunu siz mi denize attınız? dedi Dimdom'un babası, benim babama.

— Evet, dedi benim babam, Dimdom'un babasına. Ama o topu suratımın ortasına yemiştim.

— Çocukları, eğlenmeleri için deniz kıyısına getiriyoruz, dedi Dimdom'un babası. İşinize gelmezse evinizde oturursunuz. Şimdi de gidip topu getirmek gerekecek.

— Aldırma, dedi annem babama.

Ama babam aldırmayı yeğledi.

— Peki, peki, gidip getiririz topunuzu, dedi.

— Evet, yerinizde olsam, ben de aynı şeyi yapardım, dedi Dimdom'un babası.

Babamın topu getirmesi biraz zaman aldı, çünkü rüzgar topu çok uzaklara sürüklemişti. Babam topu Dimdom'a verdiğinde çok yorgun görünüyordu:

— Bakın çocuklar, biraz dinlenmek istiyorum, dedi. Top oynayacağınıza kendinize başka bir eğlence bulsanız?

— Ne örneğin? diye sordu Cingöz, ne aptal şey şu Cingöz!

— Ne bileyim ben, dedi babam. Bir çukur açabilirsiniz örneğin. Kumda çukur kazmak çok hoştur.

Biz bu fikri çok beğendik, hemen küreklerimize sarıldık. Babam yine yağlanmaya uğraşıyordu. Ama başaramadı, Çünkü şişede yağ kalmamıştı. "Gidip köşedeki mağazadan yeni bir şişe alayım" dedi, annem de kendisine, niçin bir türlü rahat durmadığını sordu.

Biz bir çukur açmaya başladık. Kocaman, derin bir çukur. Babam döndüğünde onu çağırdım:

— Çukurumuzu gördün mü baba? dedim.

— Çok güzel, tatlım, dedi babam ve yağ şişesinin tıpasını dişleriyle çıkarmaya çalıştı. Sonra beyaz kasketli bir adam geldi, bize kimin kumda çukur kazma izni verdiğini sordu, "İşte bu adam" dedi bütün arkadaşlarım, babamı göstererek. Ben çok gurur duyuyordum, kasketli adam babamı kutlayacak sanıyordum çünkü. Ama adamın hiç öyle hoşnut bir hali yoktu.

— Deli misiniz nesiniz? dedi adam. Çocuklara böyle fikirler verilir mi?

Hâlâ yağ şişesinin tıpasını çıkarmaya uğraşan babam, "Ne olacak?" dedi. Kasketli adam bağırmaya başladı, inanılır şey değil insanların bütünüyle sorumsuz olduğunu, çukura düşüp bacağımızı kırabileceğimizi, sular yükselince de yüzmek bilmeyenlerin çukurda boğulabileceklerini, kumların kayabileceğini ve içimizden birinin çukurda kalabileceğini, daha bir sürü korkunç şeyler olabileceğini, bu çukuru derhal kapamak gerektiğini söyledi.

— Peki, dedi babam. Şu çukuru doldurun bakalım çocuklar.

Ama arkadaşlar çukuru doldurmak istemiyordu.

— Çukuru açmak gırgırdır, kapamak değil, dedi Kırpık.

— Hadi yüzmeye gidelim! dedi Bıngıl. Hepsi koşarak gittiler.

Babamın başının dertte olduğunu gördüğüm için, ben kaldım.

— Çocuklar! Çocuklar! diye bağırdı babam.

Ama kasketli adam, "Onları rahat bırakın ve hemen bu çukuru doldurun" dedi, sonra da gitti. Babam, derin derin içini çekti sonra çukuru doldurmama yardım etti. Bir tek küreğimiz olduğu için, bu iş epey zamanımızı aldı. Daha yeni bitirmiştik; annem yemek saatinin geldiğini, otele dönmek için acele etmemizi söyledi, çünkü geç kalırsanız otelde yemek vermiyorlar. "Eşyalarını, küreğini, kovanı topla ve gel" dedi annem. Ben her şeyimi topladım ama kovamı bulamadım. "Yok zararı, gidelim" dedi babam. Ama ben daha çok ağlamaya başladım.

Sarı kırmızı, dehşet bir kovaydı. Ne güzel kaleler yapıyordum onunla. "Sinirlenmeyelim. Nereye bıraktın kovanı?" dedi babam. Ben, belki şimdi doldurduğumuz çukurun dibinde kaldığını söyledim. Babam bana, sanki güzel bir dayak atmak istiyormuş gibi baktı, ben daha çok ağlamaya başladım, babam da peki kovamı arayacağını, ama şu zırıltıyı lütfen kesmemi söyledi. Babaların en kıyağıdır benim babam! Hâlâ bir tek ufak küreğimiz olduğu için, babama yardım edemiyor, sadece onu seyrediyordum. Birden, arkamızda birinin bağırdığını duyduk. "Dalga mı geçiyorsunuz benimle ha?" Babam bir çığlık attı. Döndük, beyaz kasketli adamı gördük. "Ben çukur açmanızı yasak etmemiş miydim?" dedi adam. Babam ona, kovamı aradığımızı anlattı. O zaman adam, peki ama bir şartla, sonra çukuru kapatacaksınız, dedi. Babamı denetlemek için de bir yere kımıldamadı.

"Ben Pıtırcık'la otele dönüyorum. Kovayı bulduğunda sen de gelirsin" dedi annem. Biz gittik. Babam otele çok geç geldi. Yorgundu, karnı aç değildi, hemen gidip yattı. Kovayı bulamamıştı ama dert değil, sonradan onu odamda bıraktığımı farkettim. Öğleden sonra, babamın yanıkları için doktor çağırmak gerekti. Doktor, babama iki gün yatmasını söyledi.

— Güneşin altında, yağ sürmeden bu kadar kalınır mı? dedi doktor

— Ah, şimdi işteki arkadaşları düşünüyorum da.. dedi babam.

Ama bunu söylerken artık hiç gülmüyordu.

KIRPI ÇOCUK

UMUR BUGAY

O GÜN EVDEN ÇIKMADIK

1 MAYIS sabahı gözümüzü açtığımızda saat ona geliyordu. "İyi uyuduk," dedi babam. "Et alalım, ekmek alalım derken amma yorulmuşuz." Pencereden baktım. Kimsecikler yoktu sokakta. Ama herkes pencerelerden bakıyordu. Komşular birbirini ilk kez görüyormuş gibi selâmlaşıyorlar, pencerelerden uzun uzun konuşuyorlardı:

" Sizde İngiliz anahtarı var mı? Musluk bozulmuş. Akıyor. Her yanımız göl oldu. Şu anahtarı gönderseniz..."

" Nasıl gönderebilirim?"

" Çocuğa verin. Bir koşuda gelip alır sizden"'

Başka bir pencereden kadının biri aşağıya sarkmış, sesleniyor:

" Anacığım bana birazcık un verebilir misin? Börek yapacağım. Yarın hemen geri veririm."

" Aaaa.. Tabii ayol. Sözü mü olur Allahaşkına?. Sen şu köşeye bak. Bekçi, polis var mı?"

Öğleye doğru üst katta oturan Arif amca bize geldi. "Komşum," dedi babama, "hiç görüşmüyoruz. Buyurun bize de bir tavla atalım." Üç yıl oldu bu eve taşınalı. Arif amcalarla hiç görüşmedik. Babam anneme baktı. Göz kırptı. Sonra Arif amcaya döndü. "Olur komşum," dedi. "Birazdan gelirim".

Annem de o gün can sıkıntısından evdeki tüm dolapları boşalttı. "Boş oturacağıma şunları düzelteyim," dedi. Dolaplardan unutulmuş öyle çok şey çıktı ki. Fotoğraflar. Oyuncaklar. Üç yaşımda giydiğim ayakkabının teki...

Öğleden sonra sokaktan sesler gelmeye başladı. Pencereye koştum. Önce kapılarının önüne çıkan çocuklar, yavaş yavaş sokakta oynamaya başlamışlardı. Büyükler pencerelerden, balkonlardan onları izliyorlardı. Sokakta bir kedi miyavlasa merakla pencereye koşuyordu herkes. Anneme, "Ben de çıkayım mı?" dedim. "Televizyon seyret," diye yanıtladı. İlginç bir şey yoktu ki televizyonda. Eski programları yayınlıyorlardı. "Ama anne bak arkadaşlarımın hepsi sokakta," diye sızlandım. Biraz yumuşadı. "Kapının önünden bir yere ayrılma," dedi. "Doğru karakola götürürler. Ona göre"... Merdivenleri ikişer üçer atlayarak indim. Tam kapıdan çıkmıştım, bir inzibat askeri dikildi karşıma. Elinde otomatik tüfek vardı. "Nereye gidiyorsun sen? Haydi evine!" diye bağırdı. Ödüm koptu. Soluk soluğa yukarıya koştum. Korkudan altıma kaçırmıştım. Anneme bir şey söylemeden tuvalete koştum.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

STOCKHOLM TOPLANTISI VE UNEP

1972 yılında 112 ülkeden 4 bin kişi İsveç'in başkenti Stockholm'de bir araya geldi. Toplantıyı bu sayfadaki "çözmece, araştırmaca" bölümünde adı geçen yer düzenledi. Burada ülkeler çevre sorunlarını görüştüler.

Gelişmiş ülkeler dedi ki:

– Çevre bozuluyor; doğal kaynaklar tükeniyor; bunun nedeni ekonomik gelişme ve fabrikalar. Çevreyi korumak için gelişmeyi yavaşlatalım.

Gelişmemiş ülkeler dediler ki:

– Çevre sorunlarını gelişmiş ülkeler yarattı. Şimdi bizim gelişmemizi durdurmak istiyorlar. Onlar doğal kaynakları yağmalayıp çevreyi bozdular. Biz gelişmeyi durdurmak yerine hızlandıracağız. Ve çevreyi bozmadan bunu yapacağız.

Toplantının sonunda gelişmemişler haklı çıktı. Dünya devletleri bir araya gelip UNEP'i kurdular ve çevre için elele çalışmaya başladılar. Stokholm Toplantısı bu bakımdan çok önemli bir toplantı. Dünya Çevre Günleri de bu toplantıdan kaynaklandı. Toplantının başlangıcı olan 5 Haziran, Çevre Günü'nün de tarihi oldu.

1979 Dünya Çevre Günü, Çocuk Yılı ile birleşti ve şu başlık altında kutlandı:

"Çocuklarımız İçin Tek Gelecek Vardır:
Yıkıp Bozmadan Gelişme"

Fakir çocukların gereksinimlerini sağlamak için gelişme...
Gelişmiş ülkelerin çocuklarının duygusal gereksinimleri için gelişme...
Doğal kaynakları herkese ulaştıran gelişme...
Doğal kaynakları bozup yıkmayan gelişme...

Çözmece, araştırmaca

1— Söyleyin bakalım, "B.M" neyin kısaltılmışıdır? Aslında bu çok yaygın bir kısaltmaca.

a) Futbolcu Büyük Mehmet
b) Bahariye Mensucat
c) Bulvar Mağazası
d) Birincilik Maçı
e) Bayındırlık Müdürlüğü

2— Dünya Çevre Günü'nü kim düzenler?

a) Dünya Bankası
b) Dünya Çevre Sorunları Dernekler Birliği Örgütü
c) Çevre Koruma ve Yeşillendirme Derneği

3— Yukarıdaki sorulara nasıl cevap verdiniz? Doğru cevap: Hiçbiri idi. Çünkü B.M. "Birleşmiş Milletler" demek ve Çevre Günü'nü de bu örgüt düzenliyor. Araştırın bakalım. B.M. ne zaman kurulmuş? Görevleri ne? Ne işler yapmış? Biz yalnızca şunu söyleyelim: B.M'nin çalışmalarından biri çevre ile ilgili. Buna UNEP deniyor. Yani, Birleşmiş Milletler Çevre Programı! Çevre Günü bu programın içinde yapılıyor. Çok yararlı uğraşıları var.

Bakın, değişik ülke çocukları 1979 yılı Dünya Çevre Günü için neler dediler?

2000 yılında 30 yaşımda olacağım. Bir karım ve 2 çocuğum olabilir o yılda. Bugün güzel bir gün. Acaba benim çocuklarım da bugünkü gibi güzel günler görecek mi? Bugün güzel; çünkü ağaçlar güzel, çevrem güzel. Size çevreden söz edeyim. Çevre aşağımızda, yukarımızda, her bir yanımızda. Ağaçları kesmememiz gerekiyor; çünkü onlar bize hem oksijen, hem de yemiş sağlar. Bazı ağaçları kesip yakmada kullanabiliriz. Ama onların yerine çok daha fazla dikmeliyiz. Bir zamanlar astımım vardı; yani nefes darlığıyla ilgili bir hastalık. Çünkü bulunduğumuz yer çok sıcaktı ve hava kirliydi. Otomobiller çoktu. Ne kadar kötü. Acaba babamın çocukluğu daha mı iyiydi? Çünkü o zamanlar hava kirliliği yoktu.

Ömer Hadi, Afganistan, 10 yaşında

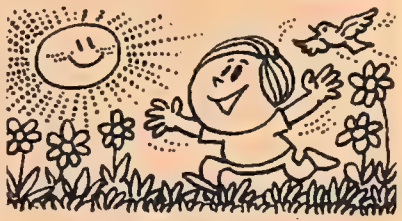

Bir gün 2000 yılında uyanıverdiğimi düşlüyorum. Kocaman, kupkuru bir kent görüyorum. Hiç yeşillik yok. Kentin içinden geçen ırmaklar pislik içinde, kapkara; artıklar ve çöp yüzüyor içinde. Her tarafta gökdelenler ve fabrikalar var... Koca petrol rafinerileri terk edilmiş, boşboş. Çünkü petrol kalmamış. Irmaklarda hayat kalmamış. Ama bazı yerlerde insanlar akıllıca işler yapmış. Örneğin kışları buz tutan bir ırmağa fabrikaların sıcak sularını akıtmışlar. Ama iyice temizledikten sonra.. Sıcak su buz tutmayı önlemiş. Temiz olduğu için de balıklar hem yaşayabilmiş, hem de buz tutmamışlar... Dünyanın temiz olmasını isterdim. Kolayca olabilir de. Kocaman kentler olmayabilir. Dumanları da yok olabilir. İnsanlar küçük evlerde yaşayabilir. Bahçe içinde.. Kocaman parklar yapılabilir. Her taraf yemyeşil.. İnsanlar kentlerde yürüyerek, bisikletle dolaşabilir. Çölleri sulayabiliriz. Çöllerden herkesi besleyecek ürün elde edebiliriz.

Matias Bifani, Şili, 11 yaşında

Jules Verne

PİYANGO BİLETİ

Jules Verne

Jules Verne, 8 Şubat 1828'de Fransa'nın Nantes kentinde doğdu. Babası avukattı. Oğlunun da kendisi gibi avukat olmasını istiyordu; ama Jules başka ülkelere gitmek, değişik insanlar, çevreler görmek istiyordu. On bir yaşındayken evden kaçtı, gizlice bir gemiye bindi. İlk limanda yakalanarak babasının yanına gönderildi.

Jules, ister istemez hukuk öğrenimi görmeye başladı. Paris'e gitti. Orada tiyatro oyunları yazdı. Çağın ünlü yazarı Alexandre Dumas Pere ile tanıştı. Dumas, ona bir tiyatroda iş buldu.

Jules Verne, artık kendini yazarlığa vermişti. İki kızı olan genç bir dulla evlendi. İlk kitabı olan "Balonda Beş Hafta"yı 1863'de yayımlattı. Kitabın kazandığı başarı üzerine, ardarda romanlar yazmaya koyuldu. Kırk yıl içinde altmışın üzerinde roman ve bir çok öykü yazdı.

Romanlarının en ünlüleri şunlardır: Dünyanın Merkezine Yolculuk (1864), Kaptan Grant'ın Çocukları (1868), Deniz Altında 20,000 Fersah (1870), Seksen Günde Dünya Yolculuğu (1873), Michael Strogoff (1876), Dünyanın Sonundaki Deniz Feneri (1905).

Jules Verne, yine Fransa'da, Amiens'de, 24 Mart 1905'de öldü. Bir süre sonra Nantes'a büyük bir heykeli dikildi.

JOEL, JOEL!... MEKTUP GEL-Dİ...
TELEMARK, NORVEÇ'TE DAĞLIK BİR BÖLGEDİR. ÖYKÜMÜZ 1865'TE BU BÖLGEDE BAŞLAR...
DİKKAT ET!
AAAH!
JOEL BİR SIÇRAYIŞTA KIZKARDEŞİNİ YANA İTTİ...
JOEL..
"...AMA ŞİMDİ KENDİSİNİN DURUMU DA KÖTÜYDÜ...
GRRR!
TANRIM!
AULIGH!
JOEL, KARDEŞİM!

AUUURG!
BİR ÇIĞLIK DUYDUN MU KIZIM?
KURTLAR! SANIRIM BİRİNE SALDIRDILAR!
BAY HEMBLOE YETİŞİN! KARDEŞİM AŞAĞI DÜŞTÜ!
HULDA!
JOEL TEHLİKEDE!
BAKALIM SENDEN DE KURTULABİLECEK MİYİM?
NE?
BANG!
JOEL ARTIK TEHLİKE KALMADI!
JOEL!
TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN!
AZ SONRA...!
SAYENİZDE BAY HEMBLOE...
YOK CANIM, TELEMARK'IN EN İYİ AVCISI SENSİN!
VE EN İYİ KILAVUZU...
KIZIM SİLGFRİD'İN KARDEŞİNLE EVLENECEĞİNE ÇOK SEVİNİYORUM HULDA...
YA SEN? OLE'DEN HABER VAR MI?
EVET. KURTLARLA KARŞILAŞMADAN ÖNCE ONDAN BİR MEKTUP ALMIŞTIM.

AUUURG!

BİR ÇIĞLIK DUYDUN MU KIZIM?
KURTLAR! SANIRIM BİRİNE SALDIRDILAR!

BAY HEMBLOE YETİŞİN! KARDEŞİM AŞAĞI DÜŞTÜ!
HULDA!
JOEL TEHLİKEDE!

BAKALIM SENDEN DE KURTULABİLECEK MİYİM?

BANG!
NE?

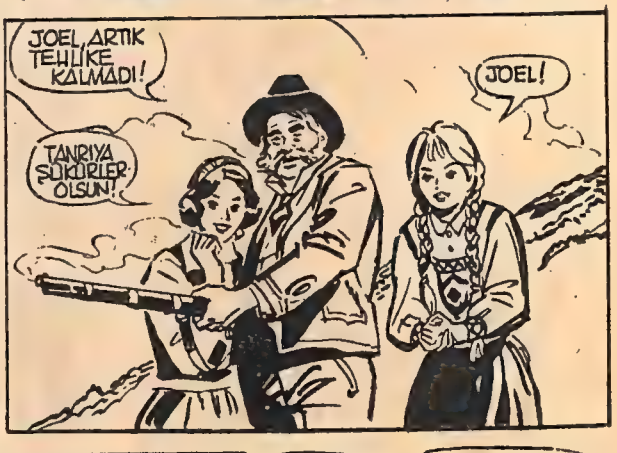
JOEL, ARTIK TEHLİKE KALMADI!
JOEL!
TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN!

AZ SONRA...
SAYENİZDE BAY HEMBLOE...
YOK CANIM, TELEMARK'IN EN İYİ AVCISI SENSİN!
VE EN İYİ KILAVUZU...

KIZIM SİLGFRİD'İN KARDEŞİNLE EVLENECEĞİNE ÇOK SEVİNİYORUM HULDA...

YA SEN? OLE'DEN HABER VAR MI?
EVET. KURTLARLA KARŞILAŞMADAN ÖNCE ONDAN BİR MEKTUP ALMIŞTIM.

YAŞASIN! SONUNDA ONDAN BİR HABER ALABİLDİK...
MAYISIN ORTASINDA GELECEK.
ÇOK İYİ ZATEN. NİSAN NEREDEYSE BİTİYOR.
HULDA HANSEN BİRDEN ANILARA DALDI...
BU YOLCULUĞUN SONUNDA DENİZCİLİĞİ BIRAKIYORUM. DÖNÜŞÜMDE KARDEŞİNLE BİRLİKTE BİR İŞ KURACAĞIZ.
EEE, SONRA?
BİR SABAH DA KİLİSEYE GİDİP EVLENECEĞİZ.
UMARIM ÇABUK DÖNERSİN... İÇİMDE KÖTÜ BİR HİS VAR...
HULDA O SÖZLERİNİ ANIMSAYIP GÜLDÜ...
"AV ÇOK İYİ GEÇTİ. İYİ PARA KAZANDIK... BİR AN ÖNCE GELMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM, ÇOK HEYECANLIYIM..."
NEDEN ACABA?
DÜĞÜN TARİHİNİZ YAKLAŞTI DA ONDAN... SİZİN İÇİN ÖYLE SEVİNİYORUM Kİ...
AZ SONRA JOEL İLE HULDA'NIN ANNELERİYLE BİRLİKTE YAŞADIKLARI EVE GELDİLER...
HOŞÇA KALIN!
ÇOK İYİ ÇOCUKLAR... BABALARI ÖLDÜKTEN SONRA ANNELERİNE ÇOK YARDIMCI OLDULAR. ÖZELLİKLE OTELİN İŞLERİNİ YÜRÜTMEDE.
ANNEME KURTLARDAN SÖZ ETMEYELİM. BOŞU BOŞUNA ÜZÜLMESİN.
HAKLISIN JOEL.
BAYAN HANSEN'İN OTELİ
NEREDESİN ANNE? OLE'DEN MEKTUP GELDİ.

BİRİLERİ VAR. ANNEM BU KONUKLARIN GELECEĞİNDEN SÖZ ETMEMİŞTİ...
BELKİ DE MEVSİMİN İLK TURİSTLERİ GELMİŞTİR.
HER ŞEY SİZİN ELİNİZDE BAYAN HANSEN, UNUTMAYIN!
KİM BU ADAM?
BİLMEM... ANNEMLE NASIL KONUŞTUĞUNU GÖRDÜN MÜ?
BİR... BİR ŞEY Mİ VAR ANNE?
KİMDİ O ADAM?
BİR ŞEY YOK ÇOCUKLAR... BU BAY.. YENİ TURİST SEZONU İÇİN KONUŞMAYA GELMİŞ...
AMA ÇOCUKLAR ANNELERİNİN ÖNEMLİ BİR SORUNU OLDUĞUNU ANLAMIŞLARDI...
OLE'NİN MEKTUBUNU OKUYAYIM MI? BİR KAÇ GÜN SONRA GELİYORMUŞ...
AV ÇOK İYİ İMİŞ. BANA BİR SÜRPRİZİ VARMIŞ...
DİLERİM SAĞ SALİM GELİR, KIZIM.
O SIRALARDA...
YELKENLERİ TOPLAYIN!
OLE KAMP, DİKKAT!

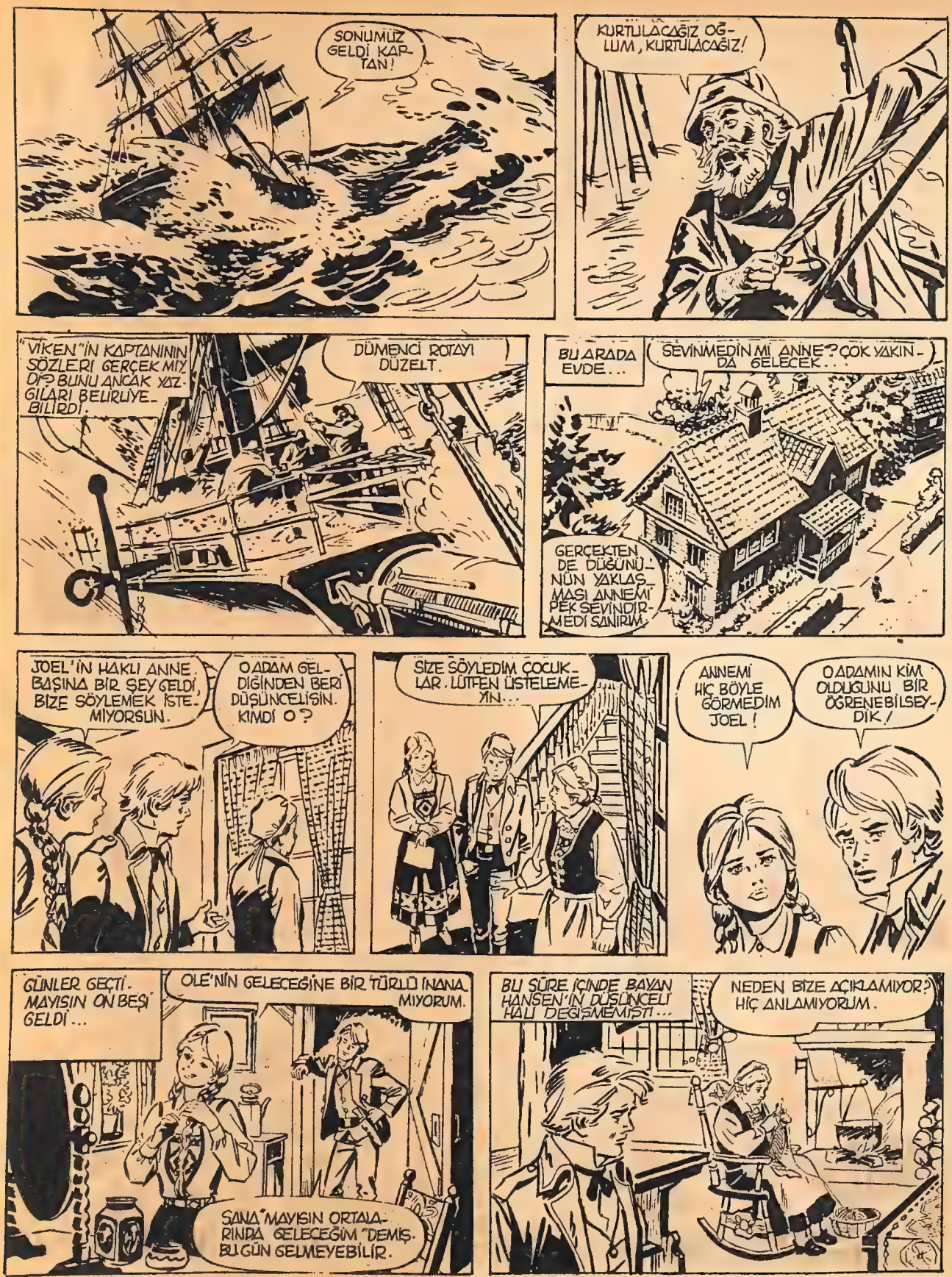
SONUMUZ GELDİ KAPTAN!
KURTULACAĞIZ OĞLUM, KURTULACAĞIZ!
"VİKEN"İN KAPTANININ SÖZLERİ GERÇEK MİYDİ? BUNU ANCAK YAZGILARI BELİRLİYEBİLİRDİ.
DÜMENCİ ROTAYI DÜZELT.
BU ARADA EVDE...
SEVİNMEDİN Mİ ANNE? ÇOK YAKINDA GELECEK...
GERÇEKTEN DE DÜĞÜNÜN YAKLAŞMASI ANNEMİ PEK SEVİNDİRMEDİ SANIRIM.
JOEL'İN HAKLI ANNE. BAŞINA BİR ŞEY GELDİ, BİZE SÖYLEMEK İSTEMİYORSUN.
O ADAM GELDİĞİNDEN BERİ DÜŞÜNCELİSİN. KİMDİ O?
SİZE SÖYLEDİM ÇOCUKLAR. LÜTFEN ISRARETMEYİN...
ANNEMİ HİÇ BÖYLE GÖRMEDİM JOEL!
O ADAMIN KİM OLDUĞUNU BİR ÖĞRENEBİLSEYDİK!
GÜNLER GEÇTİ. MAYISIN ONBEŞİ GELDİ...
OLE'NİN GELECEĞİNE BİR TÜRLÜ İNANAMIYORUM.
SANA "MAYISIN ORTALARINDA GELECEĞİM" DEMİŞ. BUGÜN GELMEYEBİLİR.
BU SÜRE İÇİNDE BAYAN HANSEN'İN DÜŞÜNCELİ HALİ DEĞİŞMEMİŞTİ...
NEDEN BİZE AÇIKLAMIYOR? HİÇ ANLAMIYORUM.

MAYISIN YİRMİSİ OLMUŞTU... HULDA'NIN İÇİNE BİR KURT DÜŞMÜŞTÜ...
SÖYLEDİĞİ TARİHTEN SADECE BEŞ GÜN GECİKTİ.
BU BİR GEMİCİ İÇİN FAZLA UZUN SAYILMAZ...
AMA HİÇ MEKTUP GELMEDİ...
BU AYLARDA KARADAN ESEN RÜZGARLAR ÇOK ŞİDDETLİ OLUR. LİMANA GİREMEMİŞLERDİR.
O SIRADA BİRİ GELDİ...
BEN DRAMMEN'DEN GELİYORUM. BAY SANDGOİST'TEN BİR HABER GETİRDİM...
BAY...SANDGOİST Mİ DEDİNİZ?
ÇOCUKLAR ANNELERİNİN BU ADI DUYUNCA SARARDIĞINI GÖRDÜLER...
BU BAY HAZİRANDA GELİP SİZİ GÖRECEĞİNİ SÖYLEMEMİ İSTEDİ BAYAN...
EMİNİM O GARİP ADAMDAN SÖZ EDİYOR.
NE OLUYOR ACABA?
NE OLUYOR? ANNE LÜTFEN SÖYLE?
NEDEN BİZE GÜVENMİYORSUN?
BUNUN GÜVENLE İLGİSİ YOK...
ÇOCUKLAR ANNELERİNİN GİZİNİ BİR TÜRLÜ ÖĞRENEMEDİLER. ERTESİ GÜN...
TURİSTLER GELENE DEK BİRAZ VAKİT GEÇİRECEĞİM HULDA...
JOEL, BENİ DE BEKLE.
EVDE ANNEMLE KALIP 'OLE'DEN BİR TÜRLÜ GELMEYEN MEKTUPLARINI BEKLEMEKTEN BIKTIM.

KENTİN BİR MAHALLESİNDE...

HELP HNOS ARMADORES DE BUQUES

GEMİNİN ŞİMDİYE KADAR GELMESİ GEREKİYORDU...

AMA BAŞLARINA BİR ŞEY GELSEYDİ HABERİMİZ OLURDU...

"VİKEN"İN İZLEDİĞİ ROTADAN GELEN ÖTEKİ GEMİLER BİR ŞEY GÖRMEMİŞLER...

AMA BU GECİKME BENİ MERAKLANDIRIYOR.

BELKİ DE SÖZÜNÜ ETTİĞİN GEMİLER GİTTİKTEN SONRA BAŞLARINA BİR ŞEY GELMİŞTİR... GEMİNİN YÜKÜNÜN DEĞERLİ OLDUĞUNU UNUTMA...

SANKİ BAŞLARINA BİR ŞEY GELMİŞ GİBİ KONUŞUYORSUN. VİKEN DÖNECEK...

TANRI BİLİR

JOEL İSE KARDEŞİNE MORAL VERMEĞE ÇALIŞIYORDU..

MERAK ETME OLE GELECEK HULDA'CIĞIM. BELKİ DE EVE DÖNDÜĞÜMÜZDE ONU ORADA BULACAĞIZ.

...İKİSİ DE GEMİNİN SAHİPLERİNİN KONUŞMALARINDAN HABERSİZDİLER...

HAYDİ GÜLARTIK... HEM SANA MEKTUBUNDA SÖZÜNÜ ETTİĞİ SÜRPRİZİ DÜŞÜN...

DOĞRU... NEDİR ACABA?

BİRDEN JOEL BİR ŞEY FARKETTİ..

NE? ŞURAYA BAK!

BU ADAM NASIL DİKKATSİZ OLABİLİR?

YOLUNU ŞAŞIRMIŞ BİR TURİSTTİR MUTLAKA...
JOEL TAM ADAMIN DİKKATİNİ ÇEKECEKTİ Kİ...
AAAH!
TANRIM!
JOEL NE YAPIYORSUN? RYUKANFO'LARA DÜŞEN SAĞ KALMAZ!
*RYUKANFOLAR: NORVEÇ'İN BU BÖLGESİNDE BULUNAN VE ÇOK HIZLI AKAN NEHİRLER...
GENÇ ADAM, ŞAŞIRARAK DURDU...
NASIL?
İMDAT!.. AAAH!..
SIKI TUTUN DOSTUM, SANA YARDIM EDECEĞİM!
DAYANAMIYORUM!
JOEL, DİKKAT!

KIPIRDAMA DOSTUM YOKSA İKİMİZ DE DÜŞERİZ...

TANRIM!

ADAMIN PARMAKLARINDA GÜÇ KALMAMIŞTI ARTIK, VÜCUDUNUN AĞIRLIĞINI ÇEKEMİYORLARDI..

JOEL ALTINDAKİ DALIN ÇATIRDADIĞINI HİSSETTİ...
TANRIM, AĞIRLIĞIMIZI ÇEKECEK Mİ?
KIPIRDAMAYIN!

KIPIRDAMAYIN. KOLUMUZU TUTACAĞIM...

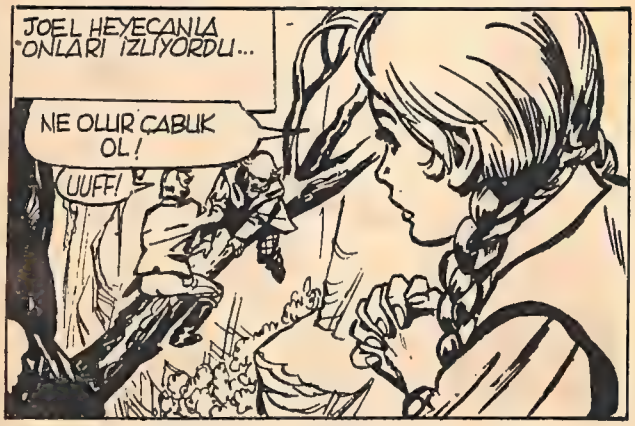
JOEL HEYECANLA ONLARI İZLİYORDU...
NE OLUR ÇABUK OL!
UUFF!

YARIM SAAT SONRA İKİSİ DE SAĞ SALİM YUKARI ÇIKTILAR...

ÜÇÜ DE BU İŞİ NASIL BAŞARDIKLARINI ANLAYAMIYORLARDI...
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM OĞLUM.

BUNU HİÇ BİR ZAMAN UNUTMAYACAĞIM. ADIM SİLVİYUS HOG.
ÜNLÜ JEOLOJİ PROFESÖRÜ!

BÖYLECE SOYLU BİR DOSTLUK BAŞLAMIŞ OLDU...

YOK CANIM ABARTIYORSUNUZ. TELEMARK'TA ADINI ÇOK DUYDUĞUM BİR OTELİ ARIYORUM.." BAYAN HANSEN'İN OTELİ"NE GİDECEĞİM...

O OTEL BİZİM-DİR BAY HOG. İSTERSENİZ HEMEN GİDEBİLİRSİNİZ.

KENTTE BİR ARABA KİRALAMIŞTIM AMA BURAYA GELİNCE ARABACIYI GERİ GÖNDERDİM. ÇÜNKÜ MANZARA ÇOK HOŞUMA GİTTİ, YÜRÜMEK İSTEDİM.

GÜNLER GEÇTİKÇE BU DOSTLUK GÜÇLENİYORDU...

HULDA, YETER, DÜŞÜNME ARTIK.

HAZİRANDAYIZ VE HALA BİR HABER ALAMADIM OLE'DEN.

BU KONUYU BANA DA AÇTIĞINIZ İÇİN ÇOK SEVİNÇLİYİM. AMA İNANIN SÖZÜNÜZ DÖNECEKTİR HULDA...

BU GEMİNİN SAHİPLERİNİN ADLARINI BİLİYOR MUSUNUZ?

SANIRIM "HELP KARDEŞLER ŞİRKETİ"NE AİT.

HARİKA! BU KARDEŞLERDEN BİRİNİ YAKINDAN TANIRIM. GİDİP ONUNLA KONUŞACAĞIM.

YEMEĞİ HAZIRLAYAYIM.

AMA BİZİM SORUNUMUZ OLE İLE ÇÖZÜMLENMİYOR PROFESÖR.

BAŞKA NE VAR?

ANNEM...

İKİ KARDEŞ GİZEMLİ ADAMI VE ANNELERİNİN TUTUMUNU ONA ANLATTILAR...

GALİBA ADI SAND GOİST VE DRAMMEN DE OTURUYOR.

İŞİN KÖTÜSÜ DERDİNİ DE BİZE AÇMIYOR.

"VİKEN"İN SAHİPLERİYLE GÖRÜŞMEYE GİTTİĞİMDE BU ADAM HAKKINDA DA BİLGİ EDİNMEYE ÇALIŞIRIM.

TÜM SORUNLARINIZA BİR ÇÖZÜM BULACAĞIZ ÇOCUKLAR. HULDA SEN DE O KADAR KÖTÜMSER OLMA. GEMİYE BİR ŞEY OLSAYDI O ROTAYI İZLEYEN ÖTEKİ GEMİLERİN DE BUNDAN HABERİ OLURDU.

ODUR MUTLAKA.
BARİ KARDEŞİNİ EVLENDİREBİLSEK JO-EL... TANRIM, BU EVİN DE ELİMİZDEN GİDEBİLECEĞİNİ NASIL DÜŞÜNEMEDİM?
SAKİN OL ANNE. OLE GELİNCE BİRLİKTE BİR TAŞI-MACILIK İŞİNE BAŞLAYACAĞIZ, SANDGOİST DE HAVA ALACAK...
AMA GELEN OLE DE-GİLDİ...
PROFESÖR HUG, ÇABUK DÖNDÜNÜZ!
KENTE GİTMEME GEREK KALMADI, "VİKEN"İN SAHİPLERİN-DEN BİRİNE DRAM MEN'DE RASTLADIM.
PEKİ NE DEDİ? GEMİYE NE OLMUŞ? YA OLE?.
SAKİN OL HULDA... HABERLER KÖTÜ DEĞİL.
PROFESÖR-MÜŞ!
BAY HELD "VİKEN"İN BİR ARIZA NEDENİYLE GECİKTİ-GİNDEN SANIYOR...
BİR KAZA OLSAYDI AYNI ROTADA GİDEN BİR SÜRÜ BALIKÇI GEMİSİNİN BUNDAN HABERDAR OLACAĞINI SÖYLEDİ...
BİR HABER GELİR GELMEZ BİZE İLETECEK. ŞU BAY SANDGOİST'E GELİNCE...
BAYAN HANSEN SÖZE KARIŞTI VE OLANLARI ANLATTI...
ÖYLEYSE SADECE BİR KAÇ HAFTA KALDI..
EVET. GELECEK AYIN OTUZUN-DA BU EV SANDGOİST UN OLACAK.

İLK KEZ YOKSUL OLMAMA ÜZÜLDÜM BAYAN HANSEN. SİZE YARDIM EDEBİLMEK İSTERDİM.

BAY HOG'UN İÇTENLİĞİ DOSTLARIMIZI DUYGULANDIRDI...

GERÇEKTEN BU BENİM İÇİN BÜYÜK BİR MUTLULUK OLURDU.

SAĞOLUN PROFESÖR.

O GECE HULDA'NIN GÖZÜNE UYKU GİRMEDİ.

TANRIM, OLE BİR GELSEYDİ...

İKİ ÜZÜNTÜ ÜST ÜSTE GELMİŞTİ. EVLENECEĞİ ADAMIN YAŞAMINDAN ENDİŞE DUYUYORDU VE BİRKAÇ GÜN SONRA İSE EVSİZ KALACAKTI...

OLE NEREDESİN?.. SANA NE ÇOK GEREKSİNİMİMİZ VAR...

GENÇ KIZIN İÇİNDE KÖTÜ BİR HİS VARDI... O SIRADA UZAKTA BİR YERDE BİR GEMİDE OLANLARI BİLSEYDİ BU HİS DAHA GÜÇLENECEKTİ.

DENİZDE BULDUĞUMUZ SİSEYİ KAPTAN BEŞ SAATTİR TUTUYOR, BİZE DE BİR ŞEY SÖYLEMİYOR.

MUTLAKA İÇİNDE BİLMEMİZİ İSTEMEDİĞİ ÖNEMLİ BİR HABER VAR.

HAKLISIN, "VİKEN"DE BULUNANLARDAN BİRİNİN SON YAZDIĞI MEKTUP BU!

BİR KAPTAN BÖYLE HABERLERİ SÖYLEMEZ ÇÜNKÜ TAYFALARIN MORALİNİ BOZMAK İSTEMEZ. MEKTUBU "VİKEN"İN SAHİPLERİNE VERECEĞİZ.

O MEKTUPTA YAZILI OLANLARI ANLAMAK İÇİN BİRAZ GERİYE GİDELİM

DÜMENCİ ROTAYI DÜZELT...

DİKKAT!
SONUMUZ GELDİ DOSTUM...
OLE KAMARASINA NASIL GİTTİĞİNİ BİLMİYORDU...
ELVEDA CANIM SEVGİLİM. SENİ HİÇ UNUTMAYACAĞIM.
VE...
İSKELE TARAFINDA KAYALAR VAR...
BROOOUUUM.
OLE'NİN MEKTUBU KOYDUĞU ŞİŞE BAŞKA BİR BALIKÇI GEMİSİNİN KAPTANININ ELİNE GEÇMİŞTİ...
EN GARİBİ DE MEKTUP ŞU KAĞIDIN ÜSTÜNE YAZILMIŞ... KAĞIDA BAKIN...
HULDA SEVDİĞİ ADAMIN YAZGISINI ÖĞRENMEKTE GECİKMEYECEKTİ..
NEREDESİN OLE? NEREDE?

BİR KAÇ GÜN SONRA "VİKEN"İN SAHİPLERİNİN GÖNDERDİĞİ BİR ADAM PROFESÖRÜ ARADI..
UZGÜNÜM PROFESÖR, KÖTÜ BİR HABER GETİRDİM..
"VİKEN"Mİ? ÇABUK SÖYLEYİN.
GEMİ KAZAYA UĞRAMIŞ. SİZE DENİZCİLERDEN BİRİNİN YAZDIĞI BİR MEKTUBU GETİRDİM.
TANRIM!
AMA BU PİYANGO BİLETİ!
ARKASINA OLE ADLI DENİZCİ HULDA DİYE BİRİNE BİR MESAJ YAZMIŞ...
GERÇEKTEN DE BİR PİYANGO BİLETİ İDİ BU...
NORVEÇ MİLLİ PİYANGOSU
KRİSTİNA OKULLARI YARARINA
ÖZEL ÇEKİLİŞ
0672
BÖYLECE BAY HELP'İN SİZE VERDİĞİ SÖZÜ YERİNE GETİRMİŞ OLDUM.
BUNLAR, OLE'NİN HULDA'YA YAZDIĞI SON SÖZLERDİ..
Sevgili Hulda, "Viken" batıyor. Yanımda tek bu kâğıt var. Sana mektubumda söz attığım sürpriz bu bilet idi. Biriktirdiğim parayla almıştım... Tanrıya benim için dua et! Elveda Hulda... Ole.
NE OLUYOR PROFESÖR? BU BAY KİM?..
HULDA BİRDEN KÂĞIDI KAPTI...
HAYIR!... OLAMAAZ!
HULDA'YA BİR ŞEY OLDU!
HULDA KIZIM!

HULDA, BU ACIYA DAYANAMAMIŞTI...

HULDA!

HEMEN BİR DOKTOR ÇAĞIRIN!

"VİKEN" BATTI VE OLE KAMP KAYBOLDU...

UZUN ACILI GÜNLER GEÇTİ OTELDE...

UZUN BİR BEKLEYİŞTEN SONRA GELEN BU HABER ONU ÇOK SARSTI. İYİLEŞMESİ UZUN SÜRER.

SAĞOLUN DOKTOR.

..HULDA HANSEN'İN ACI AŞK ÖYKÜSÜ TÜM NORVEÇTE DUYULDU...

AKŞAM POSTASI

BİR KAZAZEDE SON MEKTUBUNU BİR PİYANGO BİLETİNİN ARKASINA YAZMIŞ.

OLE KAMP SON MEKTUBUNU, EVLENMEYİ DÜŞÜNDÜĞÜ KIZA YAZIP BİR ŞİŞENİN İÇİNE KOYMUŞ.

BİLETİN ÇEKİLİŞ TARİHİ 15 TEMMUZDA YAPILACAK.

ŞU BİLETİ SATIN ALABİLMEYİ İSTERDİM.

PİYANGONUN BU BİLETE VURACAĞINA EMİNİM...

OLE'NİN VE HULDA'NIN AŞKI TÜM YURTTA, AYNI ZAMANDA İNGİLTERE VE AMERİKA'DA DA DUYULDU.

BU İNSANLARI ANLAMIYORUM. BU MEKTUPTA O BİLET İÇİN ÜÇ YÜZ STERLİN VERİYORLAR!

BİR AMERİKALI DA BEŞ YÜZ DOLAR VERİYOR!

KIZIM ÜZÜLME ARTIK. KARDEŞİN DE BEN DE, SENİN YANINDAYIZ. PROFESÖR BİLE SENİN İYİLEŞMENİ BEKLİYOR.

PROFESÖR, BİRİSİ BEŞ BİN FRANK VERİYOR!

TÜMÜ DE DELİRMİŞ. BU BİLETİN YÜZ MARKLIK PİYANGOYU KAZANMASI ÇOK GÜÇ MİLYONDA BİR OLASILIK.

BİR KAÇ GÜN SONRA TÜM DÜNYA GAZETELERİ BU OLAYDAN SÖZEDİYORDU...

BİR AMERİKALI İLE BİR İNGİLİZ UĞURUNA İNANDIKLARI BİLET İÇİN ÇEKİŞİYORLARDI.

AMERİKALI BİN DOLAR İNGİLİZ İSE BEŞ YÜZ DOLAR VERİYORDU.

AMA BU BİLETİN DEĞERİ HULDA İÇİN ÖLÇÜLEMEZDİ.

HERKES SENDEN VE OLE'DEN SÖZ EDİYOR.

ANNE YETER LÜTFEN.

HEPSİNDEN İĞRENİYORUM. BÖYLESİ DEĞERLİ BİR ANIYI AÇIK ARTTIRMAYA KOYDULAR.

KIZIM İNAT ETME, İPOTEK TARİHİ YAKLAŞIYOR. EVİMİZ ELİMİZDEN GİDECEK.

BİLİYORUM ANNE AMA NE OLUR ANLA BENİ. BU BENİM İÇİN BASİT BİR BİLET DEĞİL, SEVDİĞİM ADAMDAN KALAN SON ANI O....

SİZ NE DERSİNİZ? ANNEM HAKLI MI?

HULDA BİLETİ KENDİLİĞİNDEN VERMEZSE BUNU YAPMAYA ONU KİMSE ZORLAYAMAZ.

BU OLANLARI DAHA ÖNCEDEN DE TANIDIĞIMIZ BİR İNSAN DA DUYMUŞTU.

BU KADAR DA OLAMAZ!

SANDGOIS KREDİ VE BORÇ İŞLERİ

BUNLARIN HEPSİ DE DELİRMİŞ!

AMA BU BİLETİ EN KOLAY BENİM ELDE EDEBİLECEĞİMİ KİMSE BİLMİYOR.

ERTESİ GÜN PROFESÖR KENTE GİTTİ.
BİZİM İÇİN ÇOK YORULUYORSUNUZ...
YARIN GÖRÜŞÜRÜZ!
ZAVALLI PROFESÖR BURAYA DİNLENMEYE GELMİŞTİ...
İNŞALLAH İYİ HABERLERLE DÖNER...
O SABAH OTELE BAZI TURİSTLER GELDİ...
BAYAN HANSEN'İN OTELİ
BUYURUN BAYLAR.
GELENLERİN ARASINDA İSE...
JOEL BAR!
SANDGOİST!
ANNEMİN ÜZÜLMESİNE NEDEN OLAN ADAM!
BU ADAMIN KİM OLDUĞUNU ARTIK ÖĞRENECEĞİZ.
BAYAN HANSEN İLE GÖRÜŞMEM GEREK.
BİZLER ONUN ÇOCUKLARIYIZ. KENDİSİ BURADA OLMADIĞINA GÖRE BİZLE DE KONUŞABİLİRSİNİZ.
EN SONUNDA ANNELERİNİN GİZİNİ ÖĞRENECEKLERDİ.
HMM! PEKALÂ ÖYLEYSE İZNİNİZLE EVİME GİREYİM..
NASIL? NELER SÖYLÜYORSUNUZ?
BAĞIŞLAYIN.. BİRKAÇ GÜN SONRA BENİM OLACAK EVE" DEMEK GEREKİYORDU.
KİM OLDUĞUNUZU VE NE İSTEDİĞİNİZİ SÖYLER MİSİNİZ?

ADAM BİR KART ÇIKARTTI...

P.H.SANDGOIST
BORÇ VE KREDİ İŞLERİ

ADAMIN HER GÖZÜ ÇOCUKLAR İÇİN AĞIR BİR DARBE OLDU...

ANNENİZ BAZI HİSSE SENETLERİ ALMIŞTI AMA SONUNDA PARASINI KAYBETTİ. BEN DE ONA BU EVİN İPOTEĞİ TARTIŞILDIĞINDA BORÇ VERDİM. BÖYLECE OTUZ TEMMUZDA BU EV BENİM OLUYOR. HE,HE...

NEYSE! BİR KAÇ GÜN SONRA BU EV BENİM OLACAK. NE YAPALIM ANNENİZ BORCUNU ÖDESEYDİ...

BAY SANDGOİST! ÇOCUKLARIMA BU KONUDAN SÖZ ETMEMENİZİ İSTEMİŞTİM.

ANNE!..

BAĞIŞLAYIN AMA, SİZİN BURADA OLMADIĞINIZI VE DURUMU BİLDİRDİKLERİNİ SÖYLEMİŞLERDİ.

JOEL BİRDEN KENDİNİ TUTAMADI VE...

YETER! HEMEN BU EVDEN ÇIKIN VE O GÜNE KADAR BURAYA AYAK BASMAYIN!

HER ŞEYİ YİTİRDİM!

NEDEN BİZE SÖZ ETMEMİŞTİN ANNE?

DEFOL!

TEMMUZUN OTUZUNDA SİZE BUNLARI GÖSTERECEĞİM.

İKİNİZE DE GÜZEL BİR YUVA KURABİLMEK İÇİN SİZE BUNLARDAN SÖZ ETMEDİM KIZIM AMA HİSSE SENETLERİYLE HER ŞEYİMİ YİTİRDİM.

HULDA, BİR ARABA YAKLAŞIYOR! BELKİ DE..

OLE SAĞ SALİM GELSİN DE, BU DA YETER!

OLE'DİR BU!.. EMİNİM!..

İPOTEK GÜNÜNE AZ KALDI. BU BİLETİ ONLARDAN ALABİLİRSEM BU DELİLERDEN BİRİNE ÇOK YÜKSEK FİYATLA SATABİLİRİM.
BU ARADA OTELDE...
ŞÜKÜRLER OLSUN ARTIK SENİ DAHA İYİ GÖRÜYORUM HULDA. BÖYLECE...
...BÖYLECE ARTIK GİDEBİLECEKSİNİZ PROFESÖR. BU BİZİM İÇİN DAHA KÖTÜ...
HULDA'YI BİR KANDIRABİLSEM... BİZİM TEK KURTULUŞ YOLUMUZ BU...
KIZINIZ DAHA RAZI OLMADI MI BAYAN HANSEN?
BENCE BU DAVRANIŞI ÇOK SAÇMA. DUYGULARINA KAPILIYOR.
BAĞIŞLAYIN AMA BU KONU SALT BENİ VE KIZIMI İLGİLENDİRİR.
YAKINDA GİDECEĞİM AMA ÇEKİLİŞTE HULDAY'LA BİRLİKTE HAZIR BULUNMAK İSTİYORUM.
PROFESÖR, BENİM ORAYA GİDEBİLECEĞİMİ NASIL DÜŞÜNEBİLİYORSUNUZ?
HULDA, İKRAMİYE SANA ÇIKMAYABİLİR. AMA OLE ÖYLE OLMASINI DİLEYEREK, BU BİLETİ SANA GÖNDERMİŞ...
PEKİ GİDECEĞİM. AMA SİZLER DE BENİMLE GELECEKSİNİZ.
TABİİ.
NASIL İSTERSEN.
ERTESİ GÜN BEKLENMEYEN BİR KONUK GELDİ.
SİZ Mİ? SAPTADIĞIMIZ TARİH HENÜZ GELMEDİ BAY SANDGOİST!

BİLİYORUM BAYAN HANSEN...SİZE BİR ÖNERİDE BULUNMAYA GELDİM.
İPOTEK KARŞILIĞI BU BİLETİ ALMAYA GELDİM.
ANLIYOR MUSUNUZ? BİLETİ BANA VERİRSENİZ EVİNİZ SİZİN OLACAK. İLGİNÇ BİR ÖNERİ, DEĞİL Mİ?
YOKSA OTUZ TEMMUZDA KAPI DIŞARI EDİLECEKSİNİZ. HE,HE!
DEFOL BU EVDEN, ALÇAK!
YOKSA DUYMADINIZ MI BAY SANDGOİST? BELKİ DE SON GELİŞİNİZDE OLANLARI UNUTTUNUZ.
BU SİZE PAHALIYA MAL OLACAK!
DEFOL!
SERSEMLER!
BELKİ DE DEDİĞİNİ YAPARSAK DAHA İYİ OLURDU. BİLETİ VERİP HÜZURUMUZA KAVUŞACAKTIK...
BİR KAÇ GÜN SONRA SANDGOİST'İ GÖRECEKSİNİZ SERSEMLER!

BAĞIŞLA KIZIM AMA BİLİYORSUN BURADA KALMAMIZ SENİN ELİNDE.
HULDA BİLETİ VERMEK İSTEMİYOR ANNE, ANLAYIŞLI OL.
O SIRADA HULDA ANNESİNE DÖNDÜ VE...
PEKÂLÂ ANNE, AL... BENCİLCE DAVRANDIM.
SANDGOİST UZAKLAŞMADAN ONA YETİŞİN.
BEN YETİŞİRİM.
HEY, DURUN!.. BEKLEYİN!
ADAMIN YÜZÜNDE BİR GÜLÜMSEYİŞ BELİRDİ...
SİZ KAZANDINIZ ALÇAK! BİLET KARŞILIĞI İPOTEĞİ KALDIRIN!
DEMEK EN SONUNDA TESLİM OLDUNUZ, HA?
AZ SONRA...
ALIN VE BİR DAHA BURALARDA GÖZÜKMEYİN.
BAYAN HANSEN'İN OTELİ
KÖTÜ YÜREKLİ ADAM SEVİNÇ İÇİNDE ORADAN UZAKLAŞTI.
FARKINA VARDIKLARINDA BU BİLET SAYESİNDE KAZANACAĞIM PARACIKLARIMLA UZAKTA OLACAĞIM.
YERDİĞİM BELGE SAHTEYDİ... EV YİNE DE BENİM OLACAK...
HULDA, BENİM HEMEN GİTMEM GEREK. ÇEKİLİŞE GİDECEĞİNE SÖZ VER.
NEDEN BU ANİ KARARI VERDİNİZ?

LÜTFEN BANA SORU SORMA. JOEL ARABAYI HAZIRLA. BENİMLE DRAMMEN'E GELMENİ İSTİYORUM.

ORADAN KRİSTİNA'YA GİDECEK TRENE BİNECEĞİM. ÇEKİLİŞ GÜNÜ SİZLERİ BEKLİYORUM.

JOEL PROFESÖRE YARDIM EDERKEN...

HERŞEY ÇÖZÜMLENDİKTEN SONRA NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ ANLAMIYORUM HULDA.

BEN DE ANNE. AMA BANA ÖYLE GELİYOR Kİ ÖNEMLİ NEDENLERİ VAR.

HULDA HAKLIYDI. HOG KRİSTİANA'YA VARDIKTAN SONRA...

AKŞAM POSTASI

BEN PROFESÖR HUG. GAZETENİN SAHİBİYLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM...

ERTESİ SABAH SANDGOİST'İN İLANININ HEMEN YANINDA BİR HABER VARDI:

AKŞAM POSTASI

HULDA HANSEN'İN SÖZLÜSÜNÜN SON ANISI OLARAK SAKLADIĞI 9672 NO'LU BİLET BAY SANDGOİST'İN ELİNE GEÇMİŞTİR. BU BAY EN YÜKSEK FİYATI VERENE BİLETİ SATACAK. KENDİSİ...

PROFESÖRÜN YAYDIĞI HABER OLAĞANÜSTÜ SAŞKINLIK UYANDIRDI...

BU SANDGOİST ŞANTAJCININ TEKİ! HANSEN AİLESİNİN MADDİ DURUMLARI İYİ DEĞİL. O ALÇAK DA BUNDAN YARARLANMIŞ...

HAİN!

BİR İNSAN NASIL BU KADAR ADİLEŞEBİLİR?

UMARIM BİLETİ KİMSE ALMAZ. BU İYİ BİR CEZA OLUR ONA..

O GÜNDEN SONRA KİMSE BİLETİ ALMAYA YANAŞMADI...

BU ONLARIN İŞİ! ALLAH KAHRETSİN!

BEN BİLETTEN PARA KAZANAMAM AMA ONLAR DA EVLERİNİ YİTİRECEKLER.
BELGELER SAHTEYDİ...
Ooo.
HALK SANDGOİST'İ LÂNETLİYORDU...
BU ALÇAĞI TIKSINLAR DELİĞE.
KORKAK! ÇIK DA SURATINI GÖRELİM.
LÜTFEN GERİ ÇEKİLİN BAYLAR.
SANDGOİST'İ BİRİ GÖRMEK İSTEDİ...
BAĞIŞLAYIN PROFESÖR AMA HALK ÇOK KIZGIN. EVİN KAPISINI TUTMAK ZORUNDA KALDIK.
GİREBİLİR MİYİM? ONU MUTLAKA GÖRMELİYİM.
NE İSTİYORSUNUZ?
HULDA HANSEN'İN PİYANGO BİLETİNİ ALMAYA GELDİM.
NE HAKLA? HEMEN EVİMDEN ÇIKIN BAYIM!
BİLİYORSUNUZ Kİ KİMSE SİZE BU BİLET İÇİN PARA VERMEZ. BENDE BİR MİKTAR VAR, ONU VERMEYE HAZIRIM.
SANDGOİST'İN HIRSTAN GÖZÜNÜ BİR ŞEY GÖRMÜYORDU. MASADA DURAN BIÇAKLARDAN BİRİNİ KAPTI VE...
BUNU SİZ İSTEDİNİZ!
AH!
GEBER!
TAM O SIRADA...
AAAH!

JOEL!
SANIRIM TAM ZAMANINDA YETİŞTİM.

BU HAYDUTTAN BİLETİ GERİ VERMESİNİ İSTEYECEKTİM. POLİSE SİZİN DOSTUNUZ OLDUĞUMU SÖYLEYEREK İÇERİ GİREBİLİRİM.
BEN DE BU İŞ İÇİN GELMİŞTİM JOEL!

SEVGİLİ JOEL! YAŞAMIMI İKİNCİ KEZ KURTARIYORSUN.
BU HAYDUTU NE YAPACAĞIZ?

POLİSE BENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİĞİNİ ANLATMALIYIZ...
EVET HAKLISINIZ.

BU DURUM KARŞISINDA SANDGOİST BİRDEN KORKTU...
DURUN!.. SİZE BİLETİ VERECEĞİM! GERÇEK İPOTEK BELGESİNİ DE!
NASIL?
ÖYLEYSE VERDİĞİN BELGE SAHTEYDİ!

SANDGOİST ÇOKİLERİ GİTTİĞİNİ ANLAMIŞTI. ARTIK ÇOK GEÇİDİ...
BUYURUN! HEPSİ BURADA! NE OLUR BENİ BIRAKIN.

ÇABUK TOZ OL ALÇAK! GÖZÜME GÖRÜNME BİR DAHA!.

ŞİMDİ EVE DÖN JOEL. YARIN ÇEKİLİŞTE BULUŞURUZ.
SANGOİST PRESTAMİSTİ

PİYANGO SİZE ÇIKMAYABİLİR AMA NASIL OLSA EVİ ELDE ETTİNİZ. OLE HULDA'NIN ÇEKİLİŞE GİTMESİNİ İSTEMİŞTİ.
EVET. YARIN GÖRÜŞÜRÜZ.

ERTESİ SABAH...
BAKIN, O!
HULDA HANSEN!

PROFESÖR BİZİ BEKLİYOR.

BAYAN HANSEN, BİLETİNİZİ GERİ ALDINIZ MI?
NEDEN SATMAK İSTEMEDİNİZ?

EVET. BİLET BENDE. ŞİMDİLİK BU KADAR BAYLAR.
BİR DAKİKA BAYAN!
DURUN!

HOŞGELDİNİZ! SİZE İÇERDE BİR YER AYIRTTIM.

BİRDEN OLE'NİN KAYBOLDUĞUNU ÖĞRENDİĞİNDEN BERİ HULDA İLK KEZ ONUN ANISINI ÇOK YAKINDAN HİSSETTİ.

SANKİ SESİNİ DUYAR GİBİ OLDU...
HULDA'CIĞIM. BEN DE SENİN BURAYA GELMENİ İSTİYORDUM. BU BİLETİ BUNUN İÇİN ALMIŞTIM.

EN SONUNDA ÇEKİLİŞ BAŞLADI...
İLK SERİ NUMARA 72.521. BEŞBİN MARK.

BAK, HULDA HANSEN'İ GÖRDÜN MÜ?
EVET AMA BİLETİNİN NUMARASI 9672

ÇEKİLİŞ DEVAM EDİYORDU...
HAKKINIZ VARMIŞ PROFESÖR. BİLETİN KAZANMASI ÇOK GÜÇ.
BU BİLETİN UĞURLU OLDUĞUNU SİZE HİÇ SÖYLEMEMİŞTİM BAYAN HANSEN...
ÖNEMLİ OLAN HULDA'NIN OLE'NİN EN SON DİLEĞİNİ YERİNE GETİRMESİDİR.
HAKLISINIZ PROFESÖR. HEM ARTIK ONDAN HİÇ AYRILMAK İSTEMİYORUM.
EN SONUNDA SIRA BÜYÜK İKRAMİYEYE GELMİŞTİ... NUMARA ÇEKİLDİ...
DİKKAT! DOKUZ.. ALTI...
YEDİ!..
BAYANLAR BAYLAR BÜYÜK İKRAMİYEYİ KAZANAN NUMARA 9672!
YÜZ BİN MARK!
ORADA HAZIR BULUNANLARIN TÜMÜ SEVİNÇLE ZAVALLI HULDA'NIN OTURDUĞU LOCAYA DÖNDÜLER...
YAŞASİN!
KAZANDI!
AMA DOSTLARIMIZDAN HİÇ BİRİ İNANAMIYORLARDI DUYDUKLARINA...
SUSALIM LÜTFEN!.. BU NUMARANIN SAHİBİ KİM?

KALABALIK ÇOK HEYECANLI İDİ...
YOL VERİN!
BAYAN HANSEN! BAYAN!
BU HABERİ DUYDUKTAN SONRA NELER HİSSEDİYORSUNUZ?

BU PARAYLA NE YAPACAĞINIZI SÖYLER MİSİNİZ?
OLDUKÇA BÜYÜK BİR PARA BU...!

SEVDİĞİM ARAMDAN ELİMDE KALAN SON ANIYI YİTİRMEK İSTEMEDİĞİMDEN ONU VERMEYECEĞİM. PARAYI ALMAK İSTEMİYORUM.

BİRDEN DERİN BİR SESSİZLİK OLDU...
DUYDUĞUNUZ GİBİ BAYLAR BAYAN HANSEN BU PARA KARŞILIĞINDA BİLETİ VERMEK İSTEMİYOR.

...TAM O SIRADA ARKALARDAN GÜÇLÜ VE EMİN BİR SES YÜKSELDİ...
PARAYI ALACAK O..

TAM O SIRADA ARKALARDAN GÜÇLÜ VE EMİN BİR SES YÜKSELDİ...
NE?

OLE!

PROFESÖR; O! OLE KAMP!..
A-AMA..

HULDA! SEVGİLİM!

SALONU YENİDEN BİR SESSİZLİK KAPLADI. HERKES İKİ GENCİN KAVUŞMASINI HEYECANLA İZLİYORDU...

GELİŞİMİ SANA DAHA ÖNCE BİLDİRMEK İSTEDİM AMA OLANAK BULAMADIM.

OLE! İNANAMIYORUM...

SONUNDA BU ÇEKİLİŞİ ANIMSADIM VE BURADA OLACAĞINI DÜŞÜNEREK, GELDİM...

SEVGİLİM BANA DÜŞ GÖRMEDİĞİMİ SÖYLE...

GÖRMÜYORSUN... BEN DE "VIKEN" KAZASINDAN NASIL KURTULDUĞUMU BİLMİYORUM.

OLE KAMP'IN ORTAYA ÇIKIŞINI KISA BİR SÜRE SONRA TÜM DÜNYA ÖĞRENDİ.

BAYLAR LÜTFEN İZİN VERİN, YARIN AÇIKLAMA YAPACAĞIZ...

TÜM YAŞAMIM BOYUNCA GÖRDÜĞÜM EN OLAĞANÜSTÜ OLAY BU BAYAN HANSEN!

BAYAN HANSEN!..JOEL!

OLE, BİZİ BAYAĞI MERAKLANDIRDIN!

...ÖNCE KAZA HABERİNLE, ŞİMDİ İSE ORTAYA ÇIKIŞINLA...

LÜTFEN BAYLAR - KAZANAN BİLETİN SAHİPLERİNE YOL VERİN!

SEVGİLİ HULDA, BU PARA SENİN ARTIK...
EVET HULDA ARTIK BİLETİ SAKLAMANA NEDEN KALMADI.
OLE BU PROFESÖR HOG...JOEL İLE BANA BİR BABA GİBİ DAVRANDI...
HULDA ABARTIYOR OĞLUM, BOŞVER.
İKİ HAFTA SONRA BÜYÜK KASABA İNSANLARLA DOLUP TAŞIYORDU-
YENİ EVLİLERİ GÖRMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM...
ÇİFTE DÜĞÜN MU OLUYOR?
EVET DELİKANLI. HULDA DA JOEL DE EVLENİYORLAR!
KADIN DOĞRU SÖYLÜYORDU...
YAŞASIN YENİ EVLİLER!
BAYAN HANSEN... AĞLIYOR MUSUNUZ?
BAY HOG, BAZEN MUTLULUKTAN DA AĞLANIR...
AVRUPA VE AMERİKA'DAKİ GAZETELER DE MUTLU OLAYDAN SÖZ ETTİLER...
YAZIYOOR! OLE KAMP'IN DÖNÜŞÜNÜ VE DÜĞÜNÜNÜ YAZIYOOOR!

BÖYLECE "VİKEN" KAZASINDAN KURTULAN TEK ADAMIN ÖYKÜSÜ DE BURADA SONA ERMİŞTİ...

AKŞAM POSTASI

KAZAZEDE BİR KAÇ HAFTA ISSIZ BİR ADADA YAŞAMIŞ "GOTEBORG" ADLI BİR GEMİ ONU KURTARMIŞTI.

PROFESÖR, GİTMEK İÇİN BÖYLE ACELE ETMEYİN DE ÇOCUKLARIN BALAYINDAN DÖNMELERİNİ BEKLEYİN

HAKLISINIZ BAYAN HANSEN. ONLARI BEKLEYECEĞİM.

GENÇ EVLİLER DÖNDÜKTEN SONRA...

BİLİYOR MUSUNUZ? BİR SAKINCA YOKSA. BU KIŞI DA BURADA GEÇİRMEK İSTİYORUM.

SAĞOLUN ÇOCUKLAR... AMA BAHARDA KİTAPLARIMA DÖNECEĞİM.

AMA BAHAR GELDİĞİ ZAMAN...

GALİBA YAŞLANIYORUM ÇOCUKLAR... ARTIK EMEKLİ OLUP BURAYA YERLEŞECEĞİM.

GERÇEKTEN Mİ?

ŞAKA YAPIYORDUR JOEL...

SİZE İNANMIYORUZ.

DOĞRU!

ÇOK CİDDİYİM, SEVGİLİ DOSTLARIM!

PROFESÖR GERÇEKTEN KARARINI VERMİŞTİ. EMEKLİ OLUP TELEMARK'IN BU BÖLGESİNE YERLEŞTİ. ÖMRÜNÜN SONUNA DEK HUZUR İÇİNDE YAŞADI.

SON

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

DOST olduğumuz, arkadaş olduğumuz kişilerin üzerimizde büyük bir etkisi vardır. Bu etki olumlu da olabilir, olumsuz da olabilir. Çünkü günlerimizi birlikte geçirdiğimiz, arkadaşlık ettiğimiz kimseler bize huylar aşılayabilirler. İşte geçen hafta okuduğunuz öykü böyle bir durumu örneklendiriyordu sevgili çocuklar. Çalışkan, uysal, sözdinler bir çocuk olan Ömer, Murat'la tanıştıktan sonra onun etkisinde kalıyor. Ondan kötü kötü alışkanlıklar ediniyor. Kısaca, tembel, yaramaz, sözdinlemez, huysuz bir çocuk oluyor. Bu gerçeği belirten birçok atasözü vardır dilimiz Türkçede. Sanırım en uygununu bulmuşsunuzdur: "Üzüm üzüme baka baka kararır."

Dediğim gibi, arkadaşların, dostların birbirlerinden etkilenişini açıklayan başka atasözlerimiz de vardır. Örneğin eski bir atasözümüz bu etkilenişi daha güzel belirtir: "Körle yatan şaşı kalkar." ya da "İtle yatan bitle kalkar". Bu atasözü şu gerçeği dile getirir: "Kötü kimseyle düşüp kalkana az çok kötü huy bulaşır. "Bu yönden arkadaş seçme, dost edinme oldukça önemli bir iştir sevgili çocuklar. Nitekim bir atasözümüz de bunu açıkça ortaya koy: "Kişi arkadaşından bellidir." Açıktır bu sözün anlamı. Herkes anlaşabildiği kimse ile arkadaşlık eder. Bunun içindir ki bir kimsenin nasıl bir kişi olduğunu anlamak mı istiyorsunuz, o kimsenin arkadaşının kişiliğine bakın. Diyeceğim, dostlarımızın, arkadaşlarımızın üzerimizdeki etkisi büyüktür. Atalarımız da uzun deneyler, gözlemler sonunda bu gerçeği anlamışlar. Onu belirten değişik sözler söylemişler. Böylece bize ders vermişler, öğüt vermişler. Örneğin şu atasözlerimiz "Topalla gezen aksama öğrenir.", "İsin yanına varan is, misin yanına varan mis olur.", "Kişi refikinden (arkadaşından) azar."

Verdiğimiz atasözlerinin üzerinde durup düşünün sevgili çocuklar. Bu sözlerin öyle boş sözler olmadığını göreceksiniz. Sık sık yinelediğim gibi, bunlar yaşanılmış olayların sonunda söylenmiş sözlerdir. Gelelim bu haftanın atasözüne. Bu hafta arayacağımız, üzerinde düşüneceğiniz atasözü de yine, dostlukla, arkadaşlıkla ilgili. Ancak, dostlukla, arkadaşlıkla ilgili birçok atasözümüz var. Hangisini bulacağız? Öykümüzün içinde bu atasözü. Dikkatle okuyun, düşünüp bulun:

AYININ ÖĞÜDÜ

ELİF, ilkokulun dördünde. Çalışkan mı çalışkan. Dedesiyle söyleşmeye; ona sorular sormaya bayılıyor. Okuduğu kitaplardan sorular çıkarıyor. "Bakalım bunu da bilecek misin? Haydi söyle bakayım, tarihte ilk yazılı antlaşma ne zaman yapıldı?" gibisinden sorular soruyor. Dedesi de ne yapsın? Düşünüyor. Bildiklerini söylüyor, bilmedikleri için de kitaplara, ansiklopedilere bakıyor. Soruların yanıtını bulmak için süre istiyor Elif'ten. Bundan dedesi de hoşlanıyor. Onun her şeyi öğrenmek isteyen yanını çok beğeniyor. "Bu kızda iş var. Böyle giderse adam olacak" diyor. Radyodaki, televizyondaki sorulu yarışmaları hiç kaçırmıyorlar. "Yarışmacılar mı çok bilecek, biz mi" diyor, kâğıda, kaleme sarılıyorlar. Soruların yanıtlarını yazıyorlar. Kendi kendilerine puan veriyorlar. Hele koca koca adamların, ablaların, ağabeylerin bilmediklerini Elif bilince, keyfinden yerinde duramıyor. Sevinçten uçuyor.

Dedesinin anlattığı masalları da çok seviyor Elif. Gelgelelim dedesi nazlanıyor ilkin. "Şu kitabı okuyacağım" diyor, "başka zaman anlatırım" diyor. Sonunda anlatmaya razı oluyor.

Bu akşam da öyle oldu. Elif, "masal da masal" diye tutturdu. Ne yapsın Dedecik, nazlandı mazlandı ama, para etmedi. Sonra ona şu öykücüğü, masal diye anlattı:

"Çok, ama çok eski günlerde iki kişi yolda karşılaşmışlar. İkisi de aynı kente gidiyorlarmış. Yol yolak yokmuş, kente gitmek için dağların, ormanların arasından geçmek gerekmiş. Birisi, "arkadaş" demiş, "Ben de senin gittiğin kente gidiyorum. Yol uzun, tehlike çok, gel birlikte gidelim, arkadaş olalım." Ötekisi bu öneriye oldukça sevinmiş. Onun da canı sıkılıyormuş. "Olur, ağam" demiş, "arkadaş olalım, birlikte gidelim, birbirimize yardım ederiz, arka çıkarız."

Böylece iki arkadaş kente giden yola koyulmuşlar. İlkin arkadaşlık önerenin ekmeği azığı yokmuş. Yol boyunca arkadaşı onu ekmeğine azığına ortak etmiş. İçinden "arkadaş değil miyiz? Benim ekmeğim onun sayılır. O aç yürürken ben nasıl tok yürürüm," demiş. Azığını onunla paylaşmaktan kaçınmamış.

Gide gide ağaçların sıklaştığı bir yere gelmişler. İçlerine bir korku çökmüş. "Önümüze bir kurt sürüsü çıksa, bir ayı bize saldırsa, ne yaparız" diye düşünüp duruyorlarmış. Bir yandan da hızlı hızlı yürüyorlarmış. Birden bir homurtu duymuşlar. Bakmışlar ki bir ayı onlara doğru hızla geliyor. Yola ekmeksiz azıksız çıkanı hemen bir ağaca tırmanmış, dalların arasına saklanmış. "Oh! Ben canımı kurtardım ya, arkadaşım ne olursa olsun" demiş. Öteki arkadaşını korumak için kaçmamış. Bir de bakmış ki arkadaşı yanında yok. Hemen kendini yere atmış, ölü gibi öyle durmuş. Ayı gelmiş, burnunu uzatmış, yerde yatan adamın her yanını koklamış. Adamcağız soluk bile almamış. Ayı, ölüye dokunmaz derler. Bu söz doğru olacak ki yerde yatana dokunmamış, yürümüş gitmiş.

Ayının uzaklaştığını görünce ağaca tırmanıp dallar arasına saklanan yere atlamış. Koşmuş eski arkadaşının yanına gelmiş. Eski arkadaşı yine ses çıkarmamış. Bu kez, "yahu arkadaş" demiş, "ayı, senin kulağına bir şeyler söyledi, ne dedi?" diye sormuş. Arkadaş bir süre susmuş, sonra küskün bir sesle, "Ne diyecek" demiş, "Ayı dedi ki azığını paylaştığı zaman yanından ayrılmayan, tehlikeye düştüğün zaman da seni yalnız bırakıp kaçanlarla arkadaş olma. Bu öğüdü mü hiç unutma". Sonra da şunları söylemiş arkadaşı:

— Sen istedin, arkadaş olalım, dedin, arkadaş olduk. Bundan böyle ben ayının öğüdünü tutacam. Var sen yoluna ayrı git, ben de yoluma ayrı gideceğim.."

Elif, dalıp gitmişti öyküye. Sanki ormanda, ayıyla kendisi yüz yüze gelmiş gibiydi. Acaba ayının verdiği öğüt doğru muydu? Dedesine sordu. Dedesi de, "Düşün, onu da sen bul," dedi ...

ATASÖZÜ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

BİZİM ALİ
MIS TIK
YEMİŞ İSTİYORSAN ÇIK AĞACA YE...

KIZILAY'IN KURULUŞU

BUGÜN Türkiye Kızılay Derneği olarak tanınan yardım kurumu, 11 Haziran 1868'de kuruldu. Kurucuları arasında Tıp Okulu yerbilim öğretmeni Miralay Abdullah bey, Serdar Ömer Paşa, Sağlık Bakanı Marko Paşa ve Tıp Okulu öğretmenlerinden Kırımlı Aziz bey vardı. İlk adı, "Mecruhin-i Asakir-i Osmaniye Muavenet Cemiyeti" (Osmanlı Yaralı Askerlere Yardım Derneği) idi. 14 Nisan 1877'de "Osmanlı Hilâliahmer Cemiyeti" (Osmanlı Kızılay Derneği), 1923'te "Türkiye Hilâliahmer Cemiyeti" oldu. "Hilâliahmer" sözcüğü, Atatürk'ün önerisiyle 1935'te yerini "Kızılay"a bıraktı. 1947'de ise bugün anıldığı, Türkiye Kızılay Derneği adını aldı.

İnsanlar arasında, milliyet, ırk, din, siyasal inanç, toplumsal durum vb. gibi hiçbir ayrım gözetmeden onların acılarını önlemeyi ve hafifletmeyi amaçlayan Kızılay'ın etkinliklerini, savaşta ve barışta olmak üzere iki kümede toplamak olanaklı. Savaş sırasında görevi, 12 Ağustos 1949'da Cenevre'de imzalanan ve savaşta felâkete uğrayanları koruyan uluslararası antlaşmanın ülkemize yüklediği hizmetlerin yerine getirilmesinde yardımcı olmak. Barış zamanında ise dispanserler, hemşire, hastabakıcı yetiştiren kurslar, yoksullar için aş ocakları, güçlendirme kampları açmak. İnsanların savaş dışında başına gelecek deprem, sel baskını, yangın vb. gibi felâketlerde sağlık, araç gereç ve para yardımlarında bulunmak. Benzeri durumlar için başka ülkelerin insanlarına yardıma koşmak. Kızılhaç, Kızılaslan, Kızılgüneş gibi benzeri başka ulusal yardım dernekleriyle işbirliği yapmak.

Türkiye Kızılay Derneği'ne, bütün bu hizmetleri yerine getirmesi için yaptığı çalışmalarda, 4 Haziran 1953'te Bakanlar Kurulu kararıyla onaylanan bir tüzük yön vermektedir. Dernek, kamu yararına hizmet gören bir kuruluş olduğundan, birtakım ayrıcalıklara sahiptir, ama aslında hukuk açısından bir tüzel kişiliktir. Merkez Yönetim Kurulu eliyle yönetilir. Bu Kurul, belli zamanlarda toplanan Genel Kurulca seçilir. Genel Kurulun seçtiği bir de Denetçiler Kurulu vardır. Denetçiler Kurulu, hem Genel Merkezi, hem de bağlı bütün kuruluşları inceler.

Genel Merkezi 1925'ten beri Ankara'da olan Kızılay'ın bugün tüm yurda dağılmış 644 şubesi ve 125,000 üyesi bulunmaktadır. Her Türk yurttaşı üye olabilir. Yardımcı, asıl, sürekli, onur ve dost olmak üzere birçok üyelik sözkonusudur. Örneğin dost üyelik, derneğe yakın ilgi gösteren ve büyük yardımlarda bulunan yabancı gerçek ya da tüzel kişilere Genel Merkez Kurulu kararıyla verilir.

Türkiye Kızılay Derneği, sözkonusu hizmetleri yapabilmesi için geniş kaynaklara sahip bulunmaktadır. Başka derneklerden ayrı olarak değişik yollardan taşınmaz mallar edinebilmekte, bunları isterse satabilmektedir. Malları ve alacakları devlet malı gibi koruma altındadır. Üye ödentileri dışında en büyük gelir kaynağını her türlü bağışlar oluşturur. Bu bağışlar; bale, konser, sinema vb gösteri biletlerine yapıştırılacak pullar, bayramlarda takılacak rozetler, çeşitli yerlere konacak bağış kutuları ile toplanır. Dernek ayrıca birtakım tekel ve ayrıcalıklara da sahiptir. Madensuları işletme ve satma gibi. Derneğin etkinliklerinde alınan başkanlık, üyelik, denetçilik gibi her türlü görevler de ücretsizdir.

Kızılay Derneği'nin simgesi, beyaz üzerine, karşıdan bakarken sola dönük kırmızı aydır. Bayrak ve ay, Türk Bayrağı yasasındaki ölçülere uygun olup Derneğin oluru dışında herhangi bir yerde basılması ve kullanılması halinde kullananın cezalandırılacağı, Türk Ceza Yasası'nda belirtilmiştir.

KISACA

11 Haziran 1864

"Salome", "Macbeth", "Elektra" operalarıyla tanınan ve yapıtlarında 19. yüzyıl bestelerinin açık etkisi görülen ünlü Alman müzikçisi Richard Strauss Münih'te doğdu.

14 Haziran 1930

Kent ve kasabaların belediye sınırları dışında güvenliği sağlayan ve eskiden "zaptiye" olarak anılan jandarma örgütü, bir yasayla bugünkü durumunu aldı.

15 Haziran 1826

Yeniçeri ayaklanması başladı; Sultan II Mahmut'un ayaklanmayı bastırması ve Yeniçeri Ocağının ortadan kaldırılması "Vaka-i Hayriye" (Hayırlı Olay) ile sonuçlandı.

Robert Louis Stevenson'un ünlü romanı önümüzdeki yıl ekranlara gelecek...

SİNEMA TV

KAÇIRILAN ÇOCUK

İNGİLTERE Kralı II. George'un oğlu Cumberland acımasız bir kişiydi. "Kasap" adıyla tanınıyordu. Baş kaldıran İskoçları yoketmek için 1746 Nisan'ında düzenli bir orduyla Inverness'e gitti. Başkaldıran İskoçların sayısı 5000 kadardı. Hepsi bitkindi, açtı. 16 Nisan'da İngiliz ordusuyla savaştılar ve yenildiler.

Bu yenilgi, çarpışmaların sonu olmadı. İskoçlar, dağa çıkarak savaşımlarını sürdürdüler.

Robert Louis Stevenson'un ünlü romanı "Kaçırılan Çocuk", o günleri anlatan bir roman... Çocukların da, büyüklerin de ilgiyle okudukları bir yapıt... Belli başlı dillere çevrilmiş, çeşitli ülkelerde yayımlanmış... Bu roman, geçen yıl televizyona da uyarlandı. Bir İngiliz—Alman ortak yapımı olan dizi, 13 bölümden oluşuyordu ve gösterildiği ülkelerde, roman kadar ilgi topladı.

"Kaçırılan Çocuk" dizisinin baş rolünü David McCallum oynuyor... Daha önce Amerika'da yaptığı polisiye dizilerle üne kavuşan McCallum, Alan Breck rolünde büyük başarı kazandı. Öteki önemli rollerde Alman oyuncusu Ekkehardt Belle ile Fransız Aude Landry var...

Dizi, önümüzdeki yıl televizyonumuzda gösterilecek.

Alain Delon, Disneyland'da (yanda)... Oğlu Anthony ve Mireille Darc'la parkı gezerken (aşağıda)...

ALAIN DELON DISNEYLAND'DE

ÜNLÜ Fransız sinema oyuncusu Alain Delon, "Havaalanı 79" filminin çekimi için Amerika'ya gitti. Oğlu Anthony'nin okulunun tatilde olmasından yararlanan sanatçı, onu da yanında götürdü. Çekimden arta kalan zamanları birlikte geçiren baba-oğul, dünyaca ünlü eğlence parkı Disneyland'a da uğradılar. Yanlarında bir başka Fransız oyuncusu, Mireille Darc da vardı.

Bu parkın isim babası ve kurucusu Walt Disney. Parkta çizgi-film kahramanlarının dev kuklalarından tutun da oyuncak trenlere, büyülü ormanlara, perili evlere, küçük gemilere kadar bir çok şey bulunuyor.

«Nottingham Forest»li Birtles modern futbolu en iyi uygulayan oyunculardan biri...

Nottingham Forest'in ünlü oyuncusu Birtles, yirmi yaşında. Takımının en golcü elemanlarından biri... Bazı Avrupa klüpleri, özellikle İspanyollar, bu değerli futbolcuyu transfer etmek istiyorlar. Barcelona ve Real Madrid, İngiliz oyuncuya büyük paralar önerdi.

USTA AYAKLAR

AVRUPA kupalarının flaş takımı Nottingham Forest, başarılarını teknik yönetmenleri Brian Clough'a olduğu kadar, oyuncularına da borçlu... Geçen yıl İngiltere lig şampiyonu olan, ama bu yıl unvanını Liverpool'a kaptıran Nottingham Forest'te birbirinden yetenekli oyuncular bulunuyor. Birtles, aralarında en ünlüsü... Bu futbolcu, bir İtalyan çocuk dergisinin yaptığı soruşturmada, Avrupa'nın en başarılı futbolcusu seçildi. İkinciliği yine bir İngiliz kazandı: West Bromwich Albion'un siyahi oyuncusu Cunningham. Altobelli ise üçüncü oldu. Bu futbolcu İtalya'nın Inter takımında oynuyor.

FERRARI YARIŞ OTOMOBİLLERİ'NİN ALTIN YILI

Her yıl düzenlenen Dünya Otomobil Şampiyonasında bu yıl Ferrari ekürisi altın yılını yaşamaktadır.

Ferrari T312 yarış otomobilleri, bir İtalyan fabrikatör olan Enzo Ferrari'ye ait büyük bir atölyede yapılmaktadır. Bu otomobillerin sürücüleri olan Güney Afrika'lı Jody Scheckter ile Kanada'lı Gilles Villeneuve üstün yetenekleri ile yarışları ilk sıralarda bitiriyorlar.

Her geçen gün gelişen otomobil sanayinde Ferrari'nin başarısı, mühendislerin ve desinatörlerin zaferi olarak niteleniyor.

Birtles, olağanüstü bir fizik gücüne sahip... Doksan dakika boyunca, sahada basmadık yer bırakmıyor. Bir bakıyorsunuz, savunmanın sağ kanadında rakip takımın bir akınını önlüyor, bir bakıyorsunuz, sol kanattan hücuma katılıyor, gol peşinde koşuyor. Modern futbolu bilerek oynuyor.

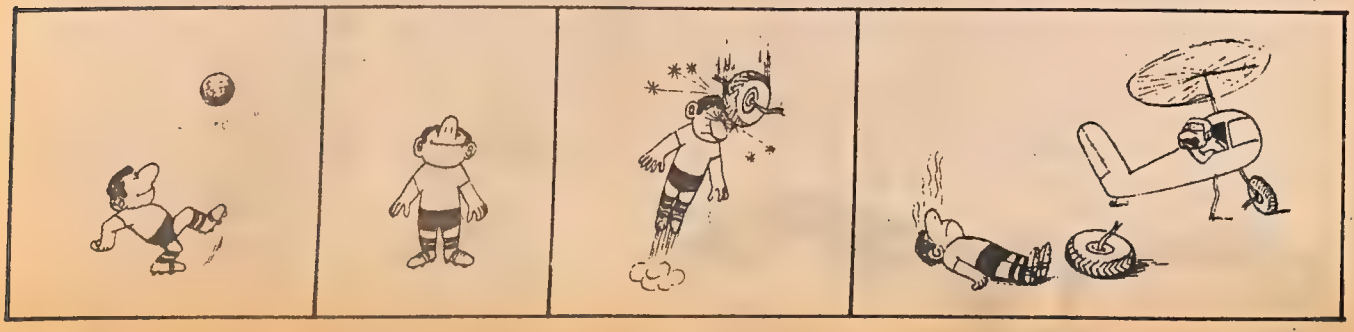

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

YA BEN DE ÇİLLİ'Yİ KISKANDIRMAYA ÇALIŞSAM. BAKALIM NE OLACAK ?...

ÇİLLİ KISKANIYOR MUSUN ?

KISKANIYOR MUYUM ? BEN Mİ ? HA-HA-HA ! KİMİ PEKİ ? SENİ Mİ ? HA-HA-HA !

HAYIR PÜSKÜL'CÜĞÜM.. SENİ ÜZMEK İSTEMEZDİM AMA, HİÇ KISKANMIYORUM.. KISKANÇLIK NEDİR BİLMEM !

PEKİ...

ŞİMDİ GÖRÜRÜZ !

HA-HA-HA !

PÜSKÜLÜN CEBİNDEN BİR KAĞIT DÜŞTÜ.. NEYMİŞ BAKALIM..

BİRİCİK PÜSKÜL'CÜĞÜM. HER ZAMANKİ GİBİ SAAT 4.35 DE SENİ SORMAGEÇ SOKAK 135 NUMARANIN ÖNÜNDE BEKLİYORUM. KIZILTOMBİK.

NE ?

YAA ! KISKANIYORMUŞ DEMEK..

OLAMAZ, KORKUNÇ BİR ŞEY BU.. BULUŞMA SAATLERİDE YAKLAŞIYOR. HEMEN KOŞAYIM..

ACELEYE BAK SEN !

AAA ! SAÇAK SÜMBÜL ! SAAT 4.30 DA SORMAGEÇ SOKAK 135 NUMARANIN ÖNÜNDE İŞİN NE SENİN ?

HİÇÇ.. HER ZAMANKİ GİBİ ARKADAŞIM KIZIL TOMBİK'İ BEKLİYORUM..

HI ? ŞEY Mİ ? O MU ? VAY CANINA.. HER ŞEYİ ANLIYORUM. HER GÜN BURADA ARKADAŞINI BEKLEDİĞİNİ PÜSKÜL BİLİYOR MU ?

TABİİ, NEREDE BULUŞTUĞUMUZU DAHA DÜN SORDU.. BİLİYOR MUSUN ÇİLLİ EĞER TOMBİK BURADA SENİ GÖRÜRSE..

NEE ? YİNE Mİ SEN ?...

ARTIK ÇOK GEÇ..

DELİ BU HERİF..

SAÇAK'I RAHAT BIRAK DEMEDİM Mİ BEN SANA ?

ŞU ERKEKLERE HİÇ AKIL SIR ERMİYOR..

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÇOCUK HAKLARI BİLDİRİSİ İLKELERİ

İLKE 4: Çocuk, doğduğu andan itibaren bir ada ve yurttaşlığa hak kazanmalıdır.

EMİNE'NİN ÖYKÜSÜ

E. ZEYNEP İPEKÇİ

EMİNE, Anadolu'nun Karadeniz kıyılarındaki küçük bir köyde yaşayan ve geçimini hayvancılıkla sağlayan bir ailenin ne yazık ki beşinci kızıdır. Ailede erkek çocuk yoktur. Ne yazık ki dedim, çünkü bu yörelerde "Kaç çocuğun var?" diye sorulduğunda, yalnızca erkek çocukların sayısı söylenir. Emine'nin babası beşinci çocuğunu erkek ümit etmiş, sevinmiş, o da kız olunca küplere binmişti. Günlerce eve uğramadı. Ailesinin hiç bir ihtiyacını karşılamadı. "Ne yerler, ne içerler," diye düşünmedi. Hepsinden kötüsü, küçük Emine'yi nüfusa bile kaydettirmedi. Adetâ çocuğu kabullenmek istemiyordu.

Emine baba şefkatinden yoksun olarak büyüdü. Babası yok gibiydi. Ne zaman baba diye yanına yaklaşsa dayak yiyordu. Hattâ babası ailenin öteki kişilerine de aynı biçimde davranıyordu. Hastalıklarını umursamıyordu. Anneleri Ayşe Kadın, varını yoğunu çocuklarına harcıyordu. Çocuklarının hastalıklarını, başkalarından öğrendiği kocakarı ilâçlarıyla geçirmeye çabalıyordu. Fakat yine de çocuklar ve o, başlarında bir erkek olmayışının acısını çekiyorlardı.

Beş kardeşin yüzü bakımsızlıktan sapsarı olmuştu. Ayşe Kadın zaman zaman kocasına giderek artık onlara karşı kinini bırakmasını, bu çocuğu kabullenmesini istiyordu. Fakat sonuç hep kötü oluyordu.

Günler geçti. Emine büyüyüp okul çağına geldi. Nüfusa kayıtlı olmadığı için okula da gidemedi. Ancak, içindeki okuma arzusu çok güçlüydü. Bu yüzden, ablalarından okuma-yazmayı öğrendi. Arkadaşlarından aldığı kitaplarla bunu ilerletti. Artık Emine 15-16 yaşına gelmişti. Ablaları evlenmiş, babasının kendisine karşı olan kötü tutumu azalmıştı. Emine ise hâlâ babasını hayatta öpüp sevememenin özlemini duyuyordu.

Bir gün hiç beklenmedik bir olay oldu. Samanlıkta yangın çıkmıştı. Babası da oradaydı. Haberi alan köylü, elinde su dolu kovalarla çıkageldi. Fakat bütün çabalara rağmen, ev, samanlık ve baba kurtarılamadı. Yangın sırasında Emine'nin annesi de korkudan ağır bir hastalığa tutuldu. Artık Emine'ye yapılacak bir tek şey kalmıştı. Annesini alıp şehre gitti. Orada çalışacak, annesini de tedavi ettirecekti. Fakat Emine umduğunu bulamadı. Nüfus cüzdanı olmadığı için hiç bir işe giremedi. Bu sırada hasta annesini de kaybetti. Zor zahmet bir evde hizmetçi olarak çalışmaya başladı. Bakımsızlık onu perişan etmişti. Devamlı öksürmeye başladı. Çalıştığı evin sahipleri onu bir doktora götürdüler. Doktor, Emine'nin verem olduğunu, yakında öleceğini söyledi.

Emine bir süre hastanede yattı. Çıktıktan sonra çalıştığı evdekiler de, hasta olduğu için onu kabul etmediler. Yine ortada kalmıştı. Sokaklarda yatıp kalkmaya başladı. Soğuk bir kış günü ıssız bir sokakta Emine bir köşeye kıvrıldı, hiç uyanmayacağı bir uykuya daldı.

BALONLARI İNCİTMEYİN

Şişirirler onu pat pat vururlar
Karnına, yüzüne sert iner elleri
Büyükler, siz şunu hiç unutmayın
Dayanmaz fazla şişince balonlar!

OLAĞAN BİR BALON

Birden yumuşak, gülüşür de çocuklar
Karnımız yuvarlak top top şişince
Ne kahramanız, ne hain, ne de korkak
Sevgi yumağıdır gökyüzünde balonlar.

TEKİN SÖNMEZ

MAYALAR

İKİ DÜŞMAN ORDU BİRBİRLERİNE KIYASIYA SALDIRDI...

UZUN SÜREN KANLI ÇARPIŞMALARIN SONUNDA...
ÇOK KALABALIKLAR DAYANAMAYACAĞIZ!
DAHA DA GELİYORLAR!

BİR ŞEYLER YAPMAZSAK ORDUMUZ ELDEN GİDECEK!

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ... BENİ İZLEYİN ÇOCUKLAR!

15

15

YILLAR SÜREN SAVAŞLARIN SONUNDA TUTULXİU CHİCHEN İTZA KENTİNİ ALDI.. BÖYLECE ÜLKEYE EGEMEN OLDU...

BİR ÇOK SAVAŞLARIN SONUNDA, 987 YILINDA MAYAPAN KONFEDERASYONU KURULDU.. ARTIK MAYALAR BARIŞ İÇİNDE YAŞAYACAKLARDI... UXMAL, MAYAPAN VE CHİCHEN-İTZA KENTLERİNDEN OLUŞAN KONFEDERASYONU MAYALAR VE TOLTEK'LER YÖNETİRDİ...

"POK A TOK" OYUNUNU KAZANMAMIZ GEREK..

TAKIMIMIZ YENİLMEYECEK!

KAZANACAĞIZ!

"POK A TOK" OLARAK DA BİLİNEN PELOTA OYUNUNUN, DİNSEL BİR ANLAMI VARDI.. TARİHÇİLERE GÖRE YENİLEN TAKIM TANRILARA KURBAN EDİLİRDİ.. KENT HALKI İSE YARIŞMACILARA YARDIM EDER, TAKIMLARINI DESTEKLERLERDİ...

OYUNCU.

HALKA

LASTİK TOP.

CHICHEN-İTZA'DAKİ PELOTA ALANI.

PELOTA ALANLARININ EN BÜYÜĞÜ CHICHEN-İTZA DAKİ SAVAŞÇILAR TAPINAĞININ ÖNÜNDE YER ALIRDI.. DİKDÖRTGEN BİÇİMİNDE OLAN BU ALANIN BOYU 150, GENİŞLİĞİ İSE 35 METRE İDİ.. TOPUN GEÇİRİLDİĞİ HALKALAR İSE YAN DUVARLARA TAKILMIŞTI...

16

PELOTA OYUNUNDA AMAÇ YALNIZCA DİRSEKLER KULLANARAK LASTİK TOPU HALKALARDAN GEÇİRMEKTİR..

¡HURRAA!

İLK SAYIYI MAYAPAN KAZANDI !

ÇOK KÖTÜ OYNUYORLAR.. BİZ KAZANACAĞIZ..

CHİCHEN-İTZA BİR SAYI ALDI !

İTZA ÜZERİNE ELLİ ÇEKİRDEK KAKAO !

MAYAPAN'A YÜZ ÇEKİRDEK KAKAO !

KABUL !

DEVAM EDECEK

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

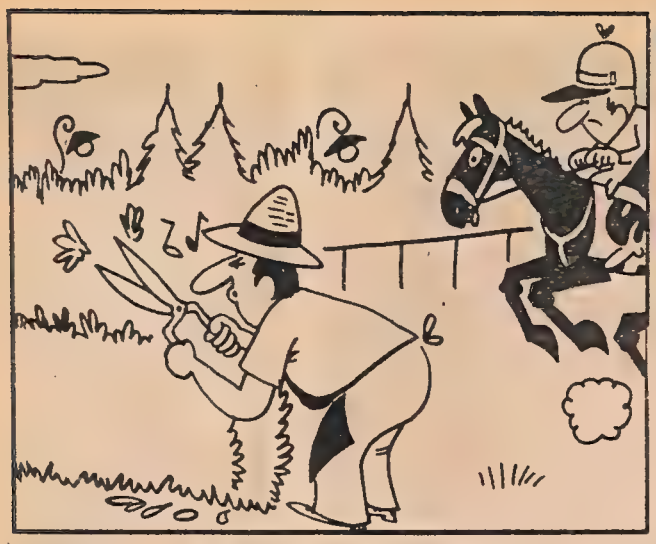

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

YAĞMURDA: Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken tam yedi tane yanlış yapmış. Acaba yanlışları bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	İ	T	E	L	E	M	E	K
2	L	A	■	A	Ğ	■	L	A
3	K	■	İ	■	R	A	■	B
4	B	İ	L	G	İ	S	İ	Z
5	A	L	■	■	D	A	M	A
6	H	E	M	Ş	İ	R	E	■
7	A	R	A	■	R	A	T	A
8	R	İ	Z	E	■	Y	E	N

SOLDAN SAĞA: (1) Sürekli arka arkaya itmek. (2) Bir nota — İp, sicim gibi şeylerden yapılmış kafes biçimindeki örgü — Bir nota. (3) (tersi) Bir yüzey ölçüsü birimi. (4) Bilgisi olmayan. (5) Kırmızı — Karelerden yapılmış zemin üzerinde on altı taşla, iki kişi arasında oynanan oyun. (6) Diplomalı hastabakıcı kadın. (7) İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık — (tersi) Taşkın, atılgan. (8) Karadeniz kıyısında bir ilimiz — Japon para birimi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Bir mevsim adı. (2) (tersi) Bir hayvan adı — Ön taraf (3) Vilayet — (tersi) Artırma, katma. (4) (tersi) Kırmızı. (5) Orta Adadoluda bir gölümüz. (6) (tersi) Geceleri uçan ön ayakları perdeli bir hayvan. (7) Bir organımız — Bir çok kimsenin toplanıp elbirliğiyle bir kişinin işini yapması (8) Bazı silahların tutulacak kısmı — En kısa zaman parçası.

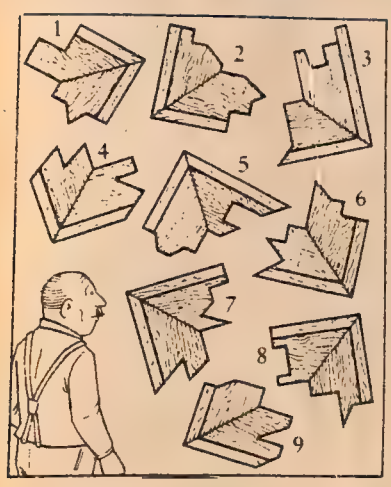

TAHTALAR

Yukarıdaki tahta parçalarından hangilerini kullanalım ki, ortasında kare biçiminde bir boşluk bulunan yeni bir şekil yaratalım?

POLİS DOSYASI

Komiser, adamın yalan söylediğini nereden anladı?

SİNEMASEVERLER İÇİN

Aşağıda beş sinema oyuncumuzun adı, her adda harflerin yerleri değiştirilerek yazılmıştır. Bu oyuncularımızın kim olduklarını bulabilir misiniz?

(1) LÜHAY ÇİĞİKYOT
(2) ARTIK KANA
(3) EZİK ASALYA
(4) NAHAK LARİMBA
(5) İNMET IRKAPAN
(6) MALEK ASLUN

MEKTUP ARKADAŞI

- ASLI KAYA: Yaşım 10. Sigara ve peçete biriktiririm. Boş zamanlarımı kitap okuyarak değerlendiririm. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
  Adres: Aşağı Eğlence Mühendisler Sok. Galip Deniz Ap. 18/4 Etlik – ANKARA
- HÜSNÜ KARADUMAN: Yaşım 14. pul, kart ve karikatür biriktiririm. Müzik dinlemeyi, resim yapmayı ve kitap okumayı severim. Yazışacağım.
  Adres: Pulcular Mah. Masar Sok. No: [illegible]
- [illegible] YİĞİT: Yaşım 15. Müzik dinlemeyi, futbol oynamayı, kitap okumayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Namık Kemal Mah. Şekermastik Sok. No: 6/A Ümraniye – İSTANBUL
- FUNDA TEMİZKAN: Yaşım 11. Boş zamanlarımda bisiklete binerim. Pul, yaprak ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, yüzmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Assubay Loj. G Blok D. 1 Heybeliada İSTANBUL
- YAŞAR ŞAHİN: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okur, bisiklete biner, müzik dinlerim. Pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Sivaslı Lisesi No: 445 3–C Sivaslı – UŞAK
- NURSUN EMLEK: Yaşım 8. Kitap okumayı, ders çalışmayı ve oyun oynamayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Alpaslan Cad. Zafer Sok. Cem Aydın Ap. 61/19 K. Çekmece – İSTANBUL
- HASAN ANBARCI: Yaşım 10. Kart biriktiririm. Kitap okumayı ve gezmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Yeni Mah. Tatlıçay Cad. Bade Ap. No: 8 ÇANKIRI
- AYŞEN BARBAROS: Yaşım 12. Kart ve pul biriktiririm. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: İncirli Fevzi Çakmak Sitesi Şenyuva Sok. No: 5 D. 1 Bakırköy – İSTANBUL
- ŞEVKET ÇOŞKUN: Yaşım 11. Gezmeyi, kitap okumayı, ders çalışmayı çok severim. Dergi okuru arkadaşlar yazışalım mı?
  Adres: Hoşveriler Ap. Diş hekimi üstü Pazar – RİZE
- YONCA ÜLGEN: Yaşım 10. Boş zamanlarımda müzik dinlerim. Kart, pul ve peçete biriktiririm. Yazışacağım.
  Adres: Ataç Sok. Özenç Ap. 53/18 Yenişehir – ANKARA

YANITLAR

- [illegible] üzerindeki [illegible] insiyenin [illegible] rın şapkası. [illegible] ile [illegible] Sol üst köşe[illegible] sedeki su birikin[illegible] deki sokak lambasının [illegible] nepenin ayağı. (6) Sol alt [illegible] klardan biri ile heykelin [illegible] sinin kasketinin üzerin[illegible] üzerindeki düğme.

- [illegible] (1) Uçağın tekerleklerinin arasındaki demir. (2) Soldaki tekerleğin altındaki demir parçası. (3) Hangarın kapısının önünde duran tahta parçası. (4) Uçağın kuyruk tekerleğinin demiri. (5) [illegible] nun boyunbağı. (6) Kadının eteğinin [illegible] can parçası. (7) Hangarın da[illegible] çatığın sol yanı. (8) Kadının gömleğinin sağındaki yırtmaç.

- YAĞMURDA: A–7: Sahn üzerindeki fare. B–1: Resmin yukarısından aşağı su döken bahçe süzgeçi. B–3/4: Tefevizyon anteni ile dolaşan adam. C–7: İki şemsiyeli kadın. D–1/2: Üzerlerinde "5" rakamı yazılı yağmur taneleri. D–3/4: Sokakta balık tutan adam. D–6/7: Şemsiye tutan köpek.

- KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) İtelemek. (2) Ta–Ağ–La. (3) Ra. (4) Bilgisiz. (5) Al – Dama. (6) Hemşire. (7) Ara – Raca. (8) Rize – Yen. Yukarıdan aşağıya: (1) İlkbahar. (2) Ta – İleri. (3) İl – Maz. (4) La. (5) Eğridir. (6) Asaray (7) El – İmece. (8) Kabza – An.

- TAHTALAR:

- POLİS DOSYASI: Adam, üç aydır tatilde olduğunu söylemişti; oysa evdeki saat, son resimde görüldüğü gibi, çalışıyordu.

- SİNEMASEVERLER İÇİN: (1) Hülya Koçyiğit, (2) Tarık Akan, (3) Zeki Alasya, (4) Hakan Balamir, (5) Metin Akpınar, (6) Kemal Sunal.

OKURDAN OKURA

YÜZ YAŞINDA BİR ADAM

Yüz yaşına basacakmış adam
Durmuş, düşünmüş bir an
Sormuş kendi kendine:
" – Ne yaptım bugüne kadar?"
Yanıtlamış yine kendi:
" – Hiçbirşey yapmadım ben"
Ve söz vermiş o zaman:
" – Artık çalışacağım" diye...

ZAFER TEMOÇİN

BİR KIZ

Gördüm bugün ben bir kız,
Saçları örgülüydü, başı yemenili
Şalvarı, bluzu yırtıktı
Kimbilir belki de kalbi kırıktı.

Yüzünde mahzunluk vardı, büküktü boynu
Kimbilir belki de anası yoktu
Derdini dinleyecek babası yoktu
Ellerine yakacak kınası yoktu.

ERHAN UĞUR TEZOĞLU

KİM ALDI?

Öğretmen çocuğu tahtaya kaldırdı ve sordu:

— Söyle bakalım Selim, İstanbul'u kim aldı?

Selim ezildi büzüldü:

— Vallahi ben almadım öğretmenim? dedi.

YALÇIN VE YASEMİN

Resim : ONDER ÇALIŞKAN

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

ÜZÜLMEYE DEĞMEZ

Birdenbire kaçıvermişti balonu. Güzel balonu yükselirken neredeyse ağlayacaktı.

Kızının bu halini gören annesi:

— Üzülme kızım, dedi. Hep sen oynayacak değilsin ya.. Biraz da kuşlar oynasın.

BÜLENT TAŞER

Neden bu dünya böyle
Herkes kavga içinde
Neden kardeşlik yok artık
Herkes düşmanlık peşinde.

Neden herkes ağlıyor
Neden perişan haldesin
Neden korkuyorsun söyle.

ELVAN ARLIHAN

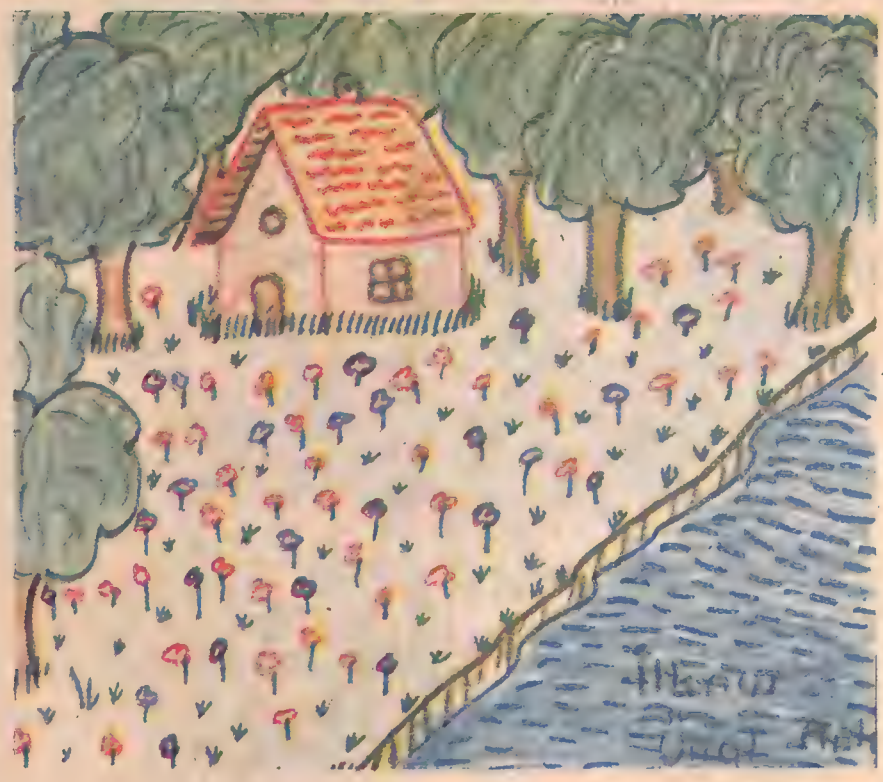

Resim : İLKNUR ÜNAL

CUMHURİYET

Atatürk'ten kalmışsın
Ey ulu Cumhuriyet.
Yurdu sen kurtarmışsın
Sevgili Cumhuriyet.

Seni nasıl sevmem ki
En iyi yönetimsin.
Her zaman ve her yerde
Kolaylıklar vermişsin.

Biz seni çok severiz
Hep yolunda gideriz.
Seni sayar sever ve
Yurda layık görürüz.

Cumhuriyet bizlere
Atatürk'ten armağan.
Her zaman yolundayız
Benim sevgili ATAM.

OSMAN SARI

YAZ GELİNCE

Yaz gelince denize girer
Hoplar güler oynarız.
Türküler şarkılar söyler
Hep birlikte eğleniriz
Açar çiçekler, güller
Öter kuşlar bülbüller

TUFAN EMÜLER

DÜNYA ÇOCUK GÜNÜ

Dünya Çocuk Gününde,
Neşeliyiz hepimiz.
Bizi mutlu yapana,
Çok teşekkür ederiz.

Evet bugün küçüğüz.
Yarın büyüyeceğiz.
Sizin işlerinizi
Bizler yürüteceğiz.

"Çocuk Umuttur" diyen.
Büyük Atam'a minnet,
Bekliyoruz sizlerden,
Himaye, sevgi, şevkat!..

NAZİF DURAKOĞLU

DOĞA

Dağ, tepe, ova, yayla
Doğanın bir parçası
Eğer doğa olmasa
İnsanlar yaşamazdı

Canlıları yaşatan
Güzellikler yaratan
Doğa ne kadar güzel

Türkiyem, ne güzelsin
Doğaya yaraşansın.

DİLEK TURNA

CEBİNDEYMİŞ

Çok afacan bir çocuk olan Hasan'a annesi:

— Oğlum, dedi. Sana kaç defa, sokakta çocuklarla dövüşme dememiş miydim? Bak iki dişini daha kaybetmişsin.

— Kaybetmedim anneciğim, bak cebimde işte!

KENAN YILMAZ

ÇOCUKLUK

Çok güzeldir çocukluk
Herkes çocuk olmuştur
Çocukluğu tadmıştır
Ben de bir çocuğum
Çocukluğumu yaşıyorum
Hayata hiç doyamıyorum
Çocukluğu çok seviyorum
Biraz da büyümek istiyorum

MESUT GÜVEN

ORMANLARIMIZ

Bir çok ormanlarımızı yakan
Bilinçsiz kişilerdir
Ormanları çok seven
Kültürlü kişilerdir

Ormanlardır hayatımız
Onları hep sevelim
Daima koruyalım
Bilinçsiz olmayalım

Al, beyaz, mor menekşe
Ormanların süsüdür
Ormanların tüm ağacı
İnsanların gücüdür

ÜLKÜ BATU

— Bu köpeği bağlamıyorlar. Oysa ben her gün buradan geçmek zorundayım.

FIKRALAR

Dilbilgisi dersinde öğretmen Ali'ye sordu:

— Ben yıkanıyorum, sen yıkanıyorsun, o yıkanıyor, biz yıkanıyoruz, siz yıkanıyorsunuz, onlar yıkanıyorlar dersem, konu ettiğim nedir?

Ali hemen yanıt verdi:

— Pazar günüdür, öğretmenim.

Öğremen, yenilen besinlerin yaşamdaki önemini belirttikten sonra:

— Biriniz bana insan için en önemli gıda maddelerinden üçünü sayabilir mi? diye sordu. Öğrencilerden biri şu yanıtı verdi:

— Sabah kahvaltısı, öğle yemeği, akşam yemeği.

Bir deve bir karıncayı kocaman bir saman çöpü taşırken gördü. Hayret ve hayranlıkla açıkladı:

— Harikasın, taşıdığın bedenine göre dört misli büyük... Oysa ben, iki heybe yüklensem eğiliyorum. Karınca sakin bir sesle yanıt verdi:

— Normal bu. Çünkü sen benim gibi değil, başkaları için çalışıyorsun.

İki arkadaş konuşuyorlardı. O sırada yanlarından tanınmış bir ressam geçti. Biri ötekini dürttü:

— Şu adamı görüyor musun? Bir fırça vurunca gülen bir çocuğu ağlayan bir çocuk yapabiliyor. Öteki:

— Sanki bir iş mi o, fırçaya ne gerek var? Elinin tersiyle bir tane indirdin mi, ayni şey değil mi?

YAZISIZ

Amerika Birleşik Devletleri'nde, özellikle Orta Batı ve Uzak Batı'daki kızılderililerin oturduğu çöllerde demiryolu döşemek, büyük yiğitlik gerektiren bir işti.

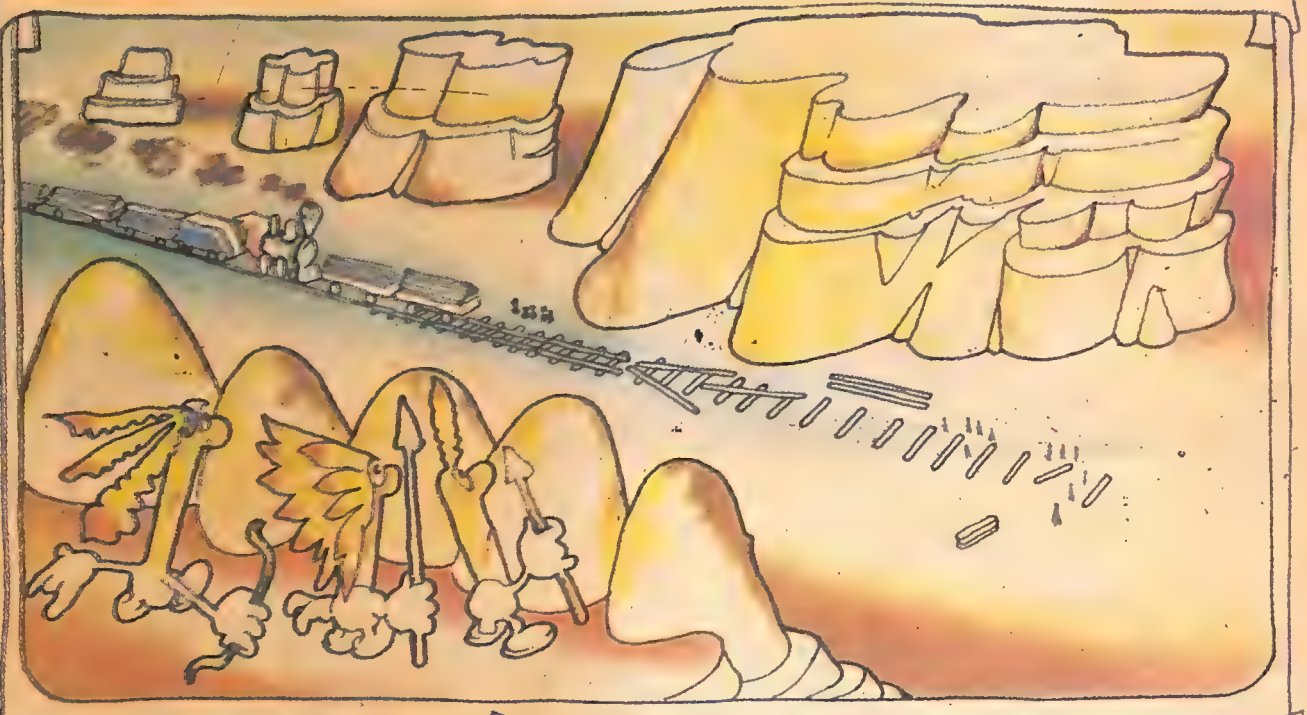

TOPO: Ah... Konumuz daha çok ilginçleşti. Şimdi Batı'nın nasıl fethedildiğini göreceğiz!

İNSAN: Başkan Lincoln demiryolu yapımını destekledi. Bütün ülkeyi Doğu'dan Batı'ya aşacak bir demiryolu hattının yapımı için izin verdi.

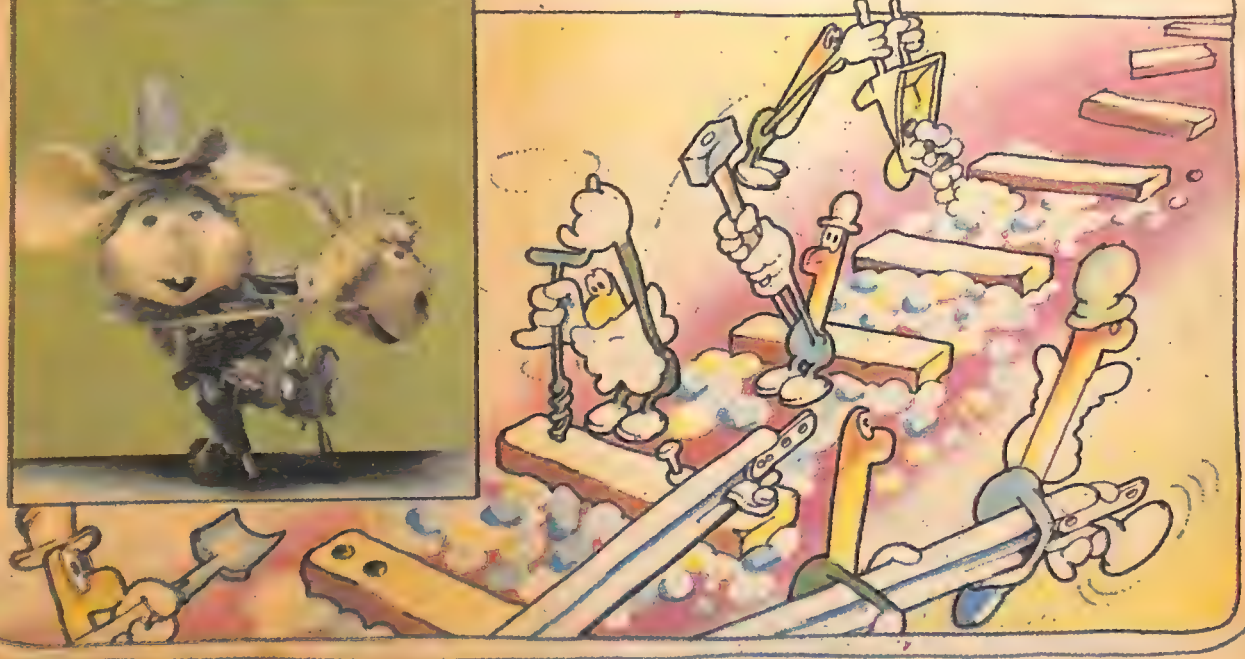

İNSAN: Bu dev tasarıyı gerçekleştirecek iki şirket, ray döşemek yarışına girdi.

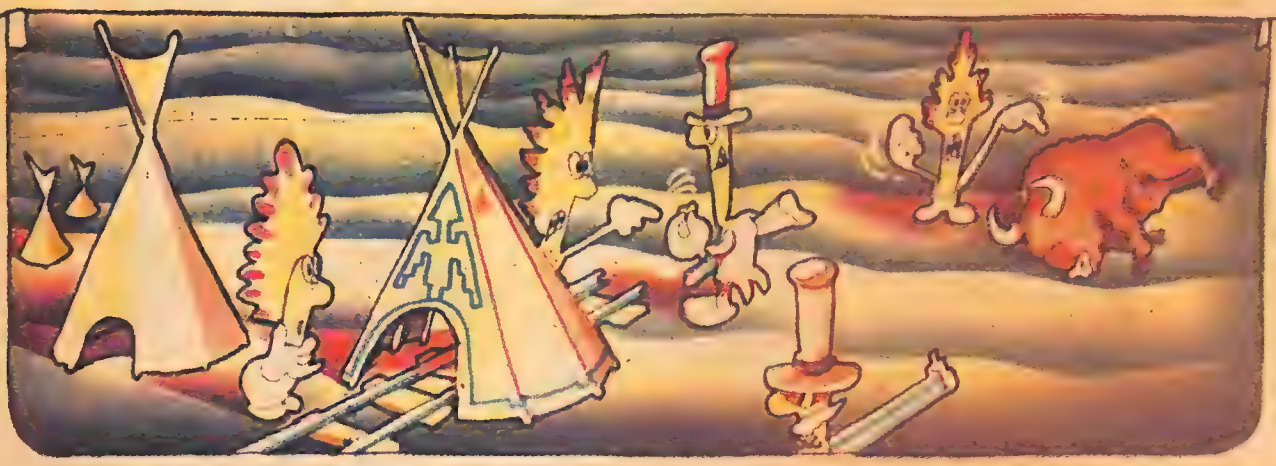

Kızılderililer bölgelerine giren ve hayvanlarını ürküten bu, "demir at"a düşman oldular.Rayları döşeyen işçileri engellediler. Ama işçilerin tüfekleri kızılderili oklarından daha etkili idi.

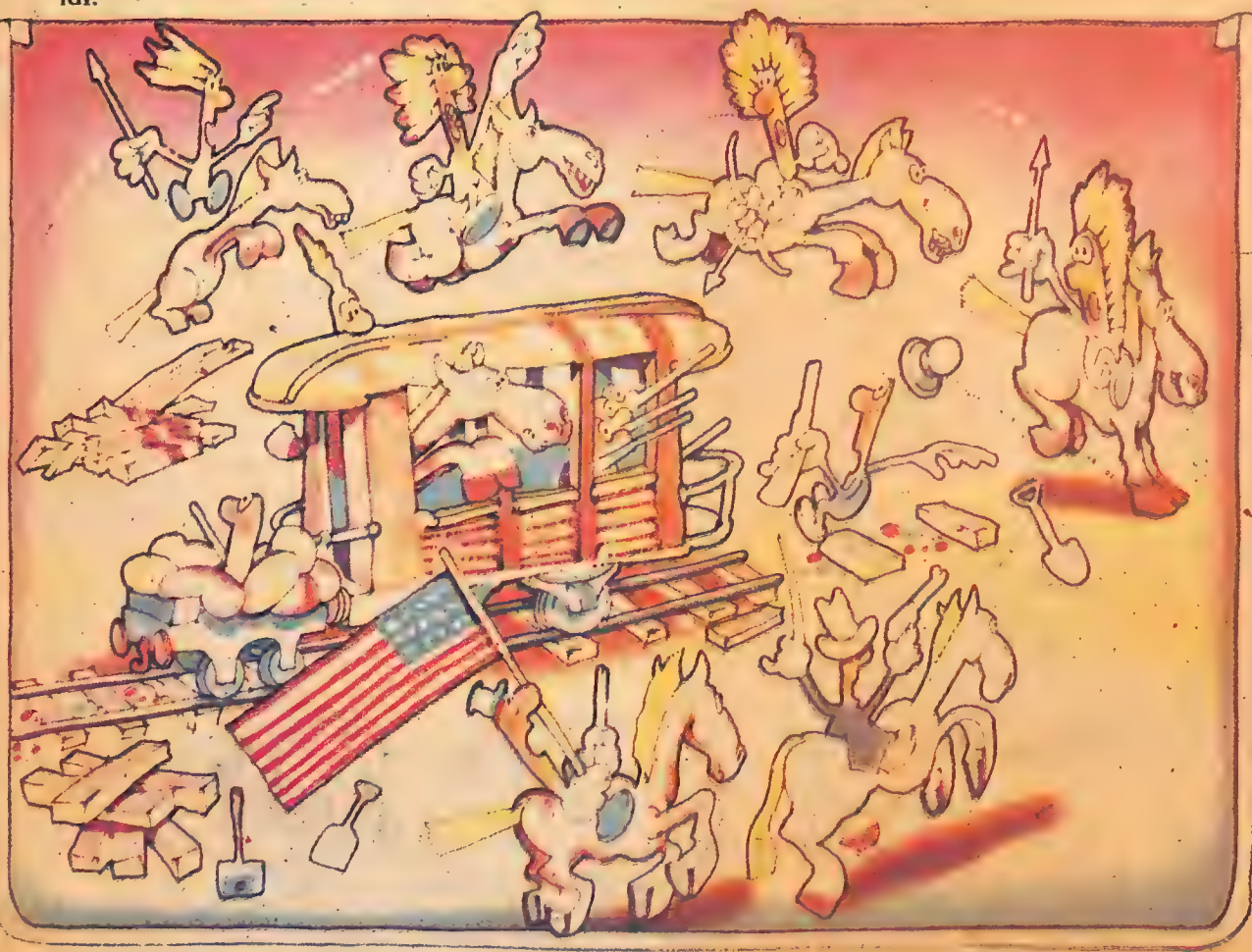

Telgraf hatları haberleşme için çok önemliydi. Yeni döşenen rayların yanına telgraf direkleri de dikildi.

İlerleme, yanında yenilikleri de getiriyordu. Bu da oralarda oturan insanların yaşamlarında değişikliklere neden oldu.

Ama kızılderililer bunu engellemek için ellerinden geleni yaptılar.

TOPO: "Oturan Öküz" solukyüzlere çok kızdı.

İNSAN: İç Savaş bütün ülkeyi sarıyordu. Böylece değişik bölgeleri birbirine bağlayacak yeni haberleşme araçlarına gerek duyuldu.

Demiryolları ve telgraf hatları büyük bir hızla yayıldılar. Yeni kasabalar ve kentler kuruldu. 1869 yılında, "Union Central" şirketi işçileri bir günde 16 kilometre ray döşeyerek rekor kırdı.

TOPO: Amma da hızlı döşemişler!

İNSAN: Ama her şey düşündüğün gibi olmadı. İki şirketin döşediği raylar...

... birbirine yaklaşınca, iki taraf da birbirini engellemeye çalıştı. Sabotajlar arttı.

İNSAN: 3.000 kilometreyi aşan demiryolu, "Golden Spike" şirketinin 10 Mayıs 1869'da Utah'a ulaşmasıyla tamamlanmış oldu. Haber yeni döşenmiş telgraf hattının yardımıyla tüm ülkeye duyuruldu. Herkes bu olayı kutladı.

Ben de onları kutlarım.

İNSAN: Yeniden lokomotiflere dönersek, makinistin çeşitli araçlarla buharın basıncını ayarladığını, lokomotifin süratini kontrol ettiğini görürüz.

Kömürün yanmasıyla ortaya çıkan duman ve buhar, bir bacanın yardımıyla dışarı atılır.

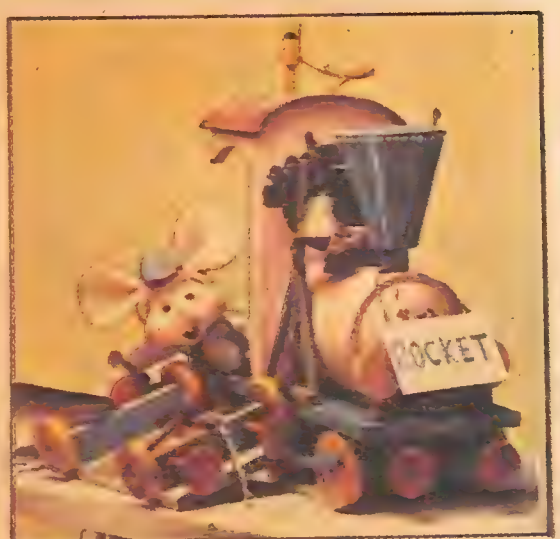

TOPO: Ben de lokomotifime buhar motoru koyacağım.

... çünkü benimkisi çok eskidi!

Peki bana buhar motorlu lokomotifleri anlatmayacak mısın?

İNSAN: Kömür, özel bir bölmede yanarak kazanın içindeki suyu ısıtır. Böylece buhar oluşur. Daha sonra bu buhar çeşitli boruların yardımıyla silindirlere geçer.

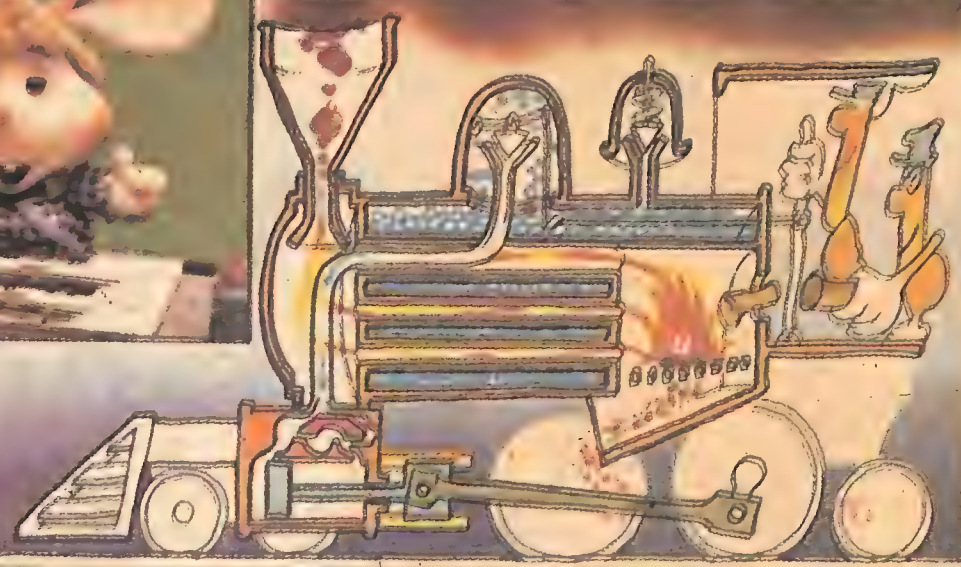

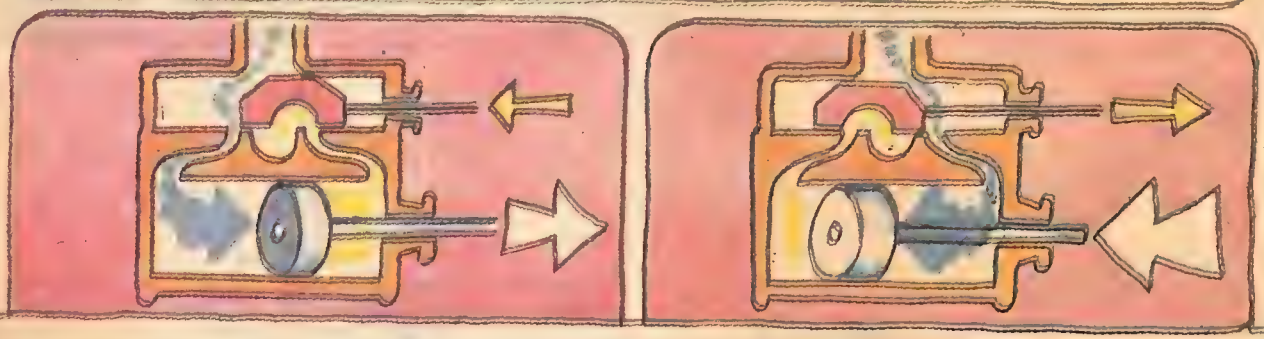

Buhar "gücü" silindirin içindeki pistonu öne ve arkaya doğru hareket ettirir.

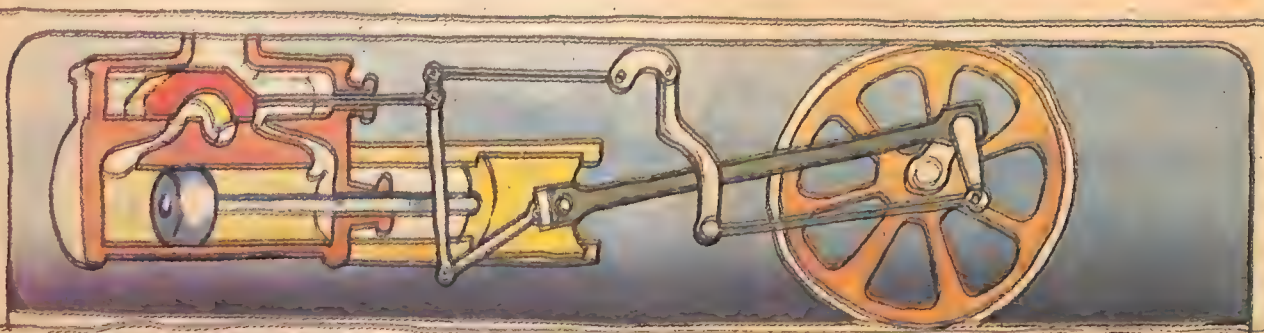

Bu hareket, bir mil ve şaft düzeni ile dairesel harekete çevrilir. Böylece trenin tekerlekleri dönmeye başlar.

İNSAN: On dokuzuncu yüzyılın ikinci yarısında bu "demir atlar" beş kıta üzerinde yolculuk etmeye başlamış, o zamanın en önemli taşıma aracı olmuşlardı.

Lokomotifler bir süre sonra daha da geliştiler. Trenler gitgide artan yolcularına daha çok konfor sundular.

İNSAN: Tren, hiç bir engel tanımıyordu: Eğer yolun üzerinde bir dağ varsa, tünel kazılıyor; eğer nehir varsa köprü yapılıyordu.

Verilen emir ileri, sürekli ileri idi.

TOPO: Peki önlerine büyük bir nehir ya da göl çıkarsa ne yapıyorlardı?

İNSAN: Treni karşıdan karşıya geçirebilecek bir köprü yapılamıyorsa, daha başka çözümler aranırdı. Örneğin tren, feribot ile karşı kıyıya geçirilirdi.

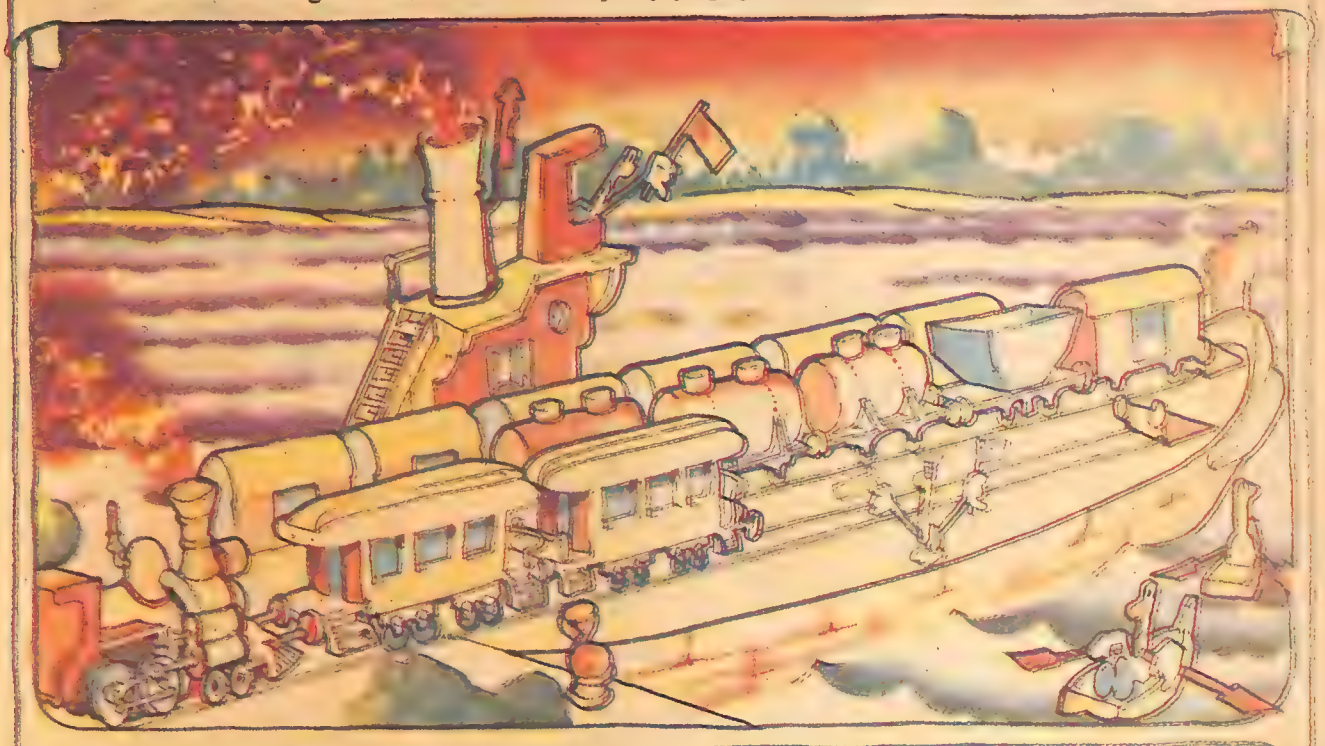

Bu tip tekneler elektrik motoru ile hareket eder ve elektriği de bir kabloyla kıyıdan sağlardı.

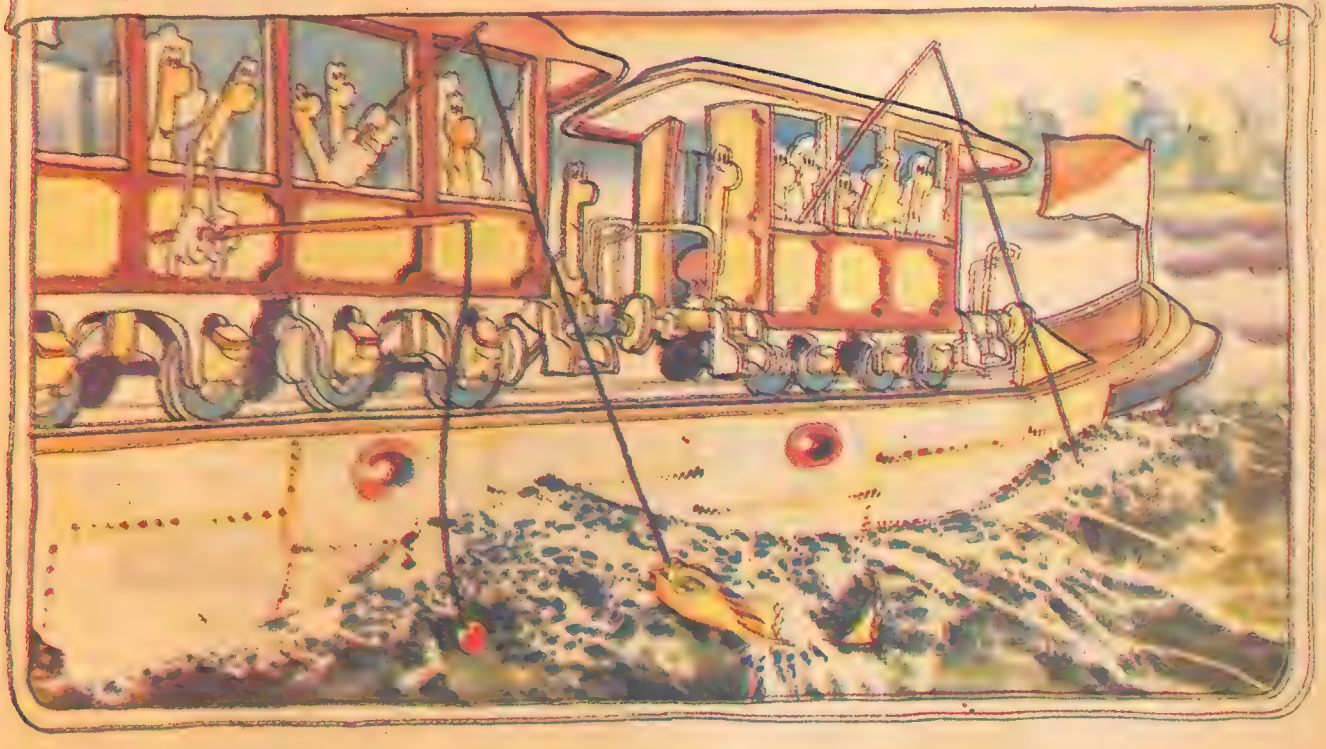

İNSAN: 1881'de Wilhelm Siemens Paris'te yapılan, "Elektrik Fuarı"nda, "tramvay" ile gözüktü. Tramvay daha sonra taşıma aracı olarak kullanılacaktı.

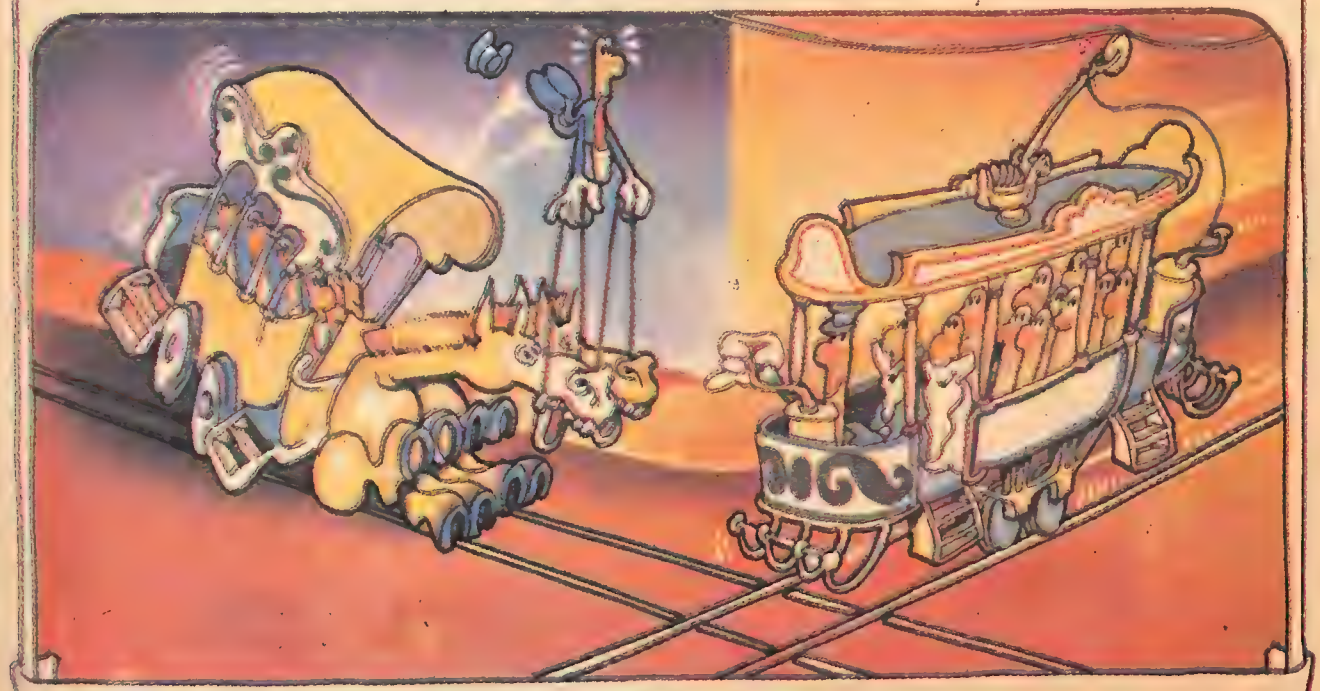

Tramvay elektrik motoru ile çalışıyor, elektriğini de üzerindeki kablodan sağlıyordu.

Kısa bir süre sonra, çeşitli değişikliklerle tramvaylar sokaklarda gözüktüler. Temiz, ucuz, ve süratliydiler...

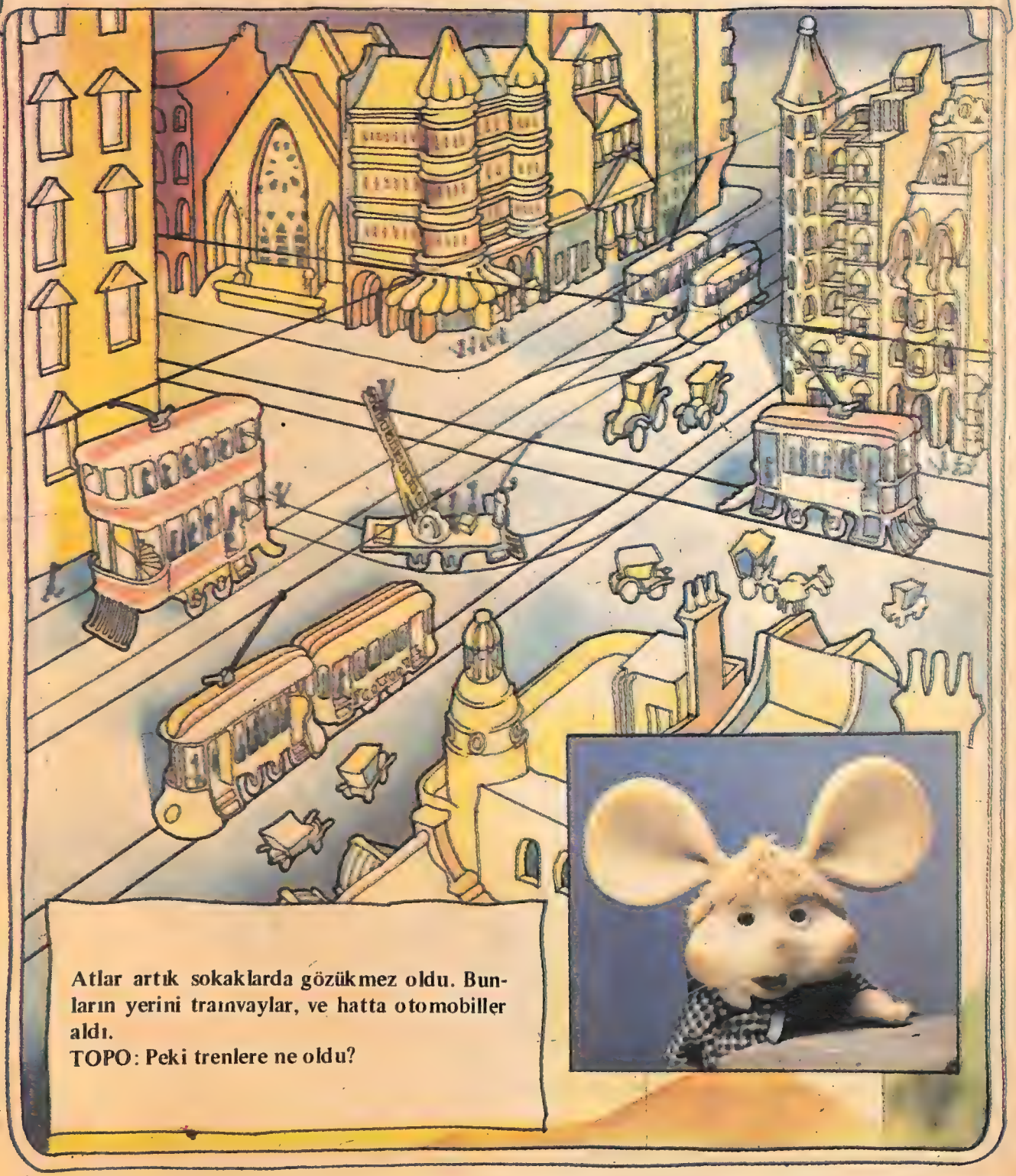

Atlar artık sokaklarda gözükmez oldu. Bunların yerini tramvaylar, ve hatta otomobiller aldı.
TOPO: Peki trenlere ne oldu?

İNSAN: Elektriği lokomotiflere uygulamak çok güç olmadı. Örneğin aşağıda görülen araçla THomas Alva Edison, Menlo Parkı'nda turist gezdirmiştir.

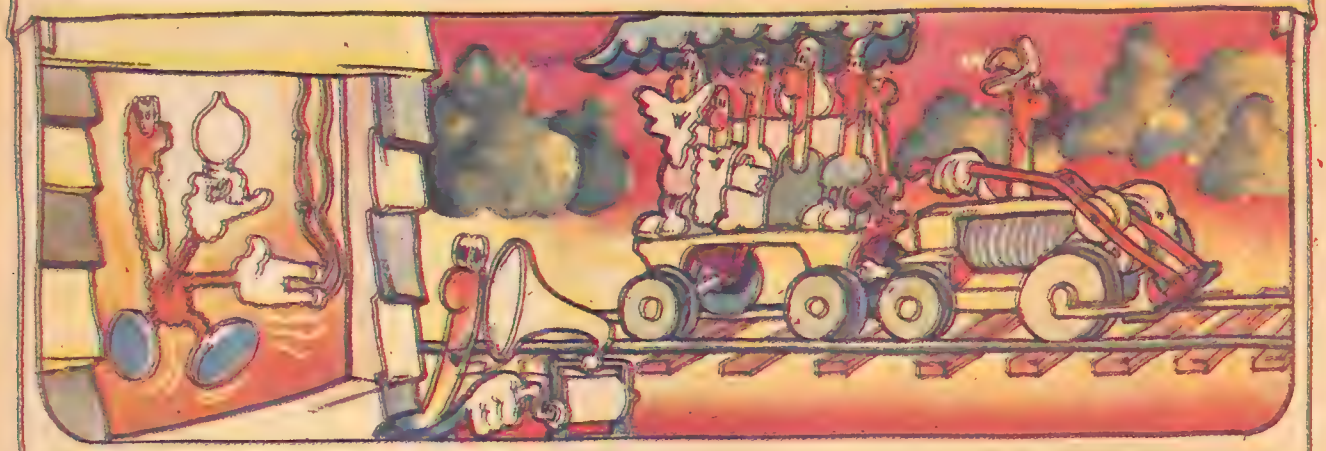

Ve 1883'de Siemenes, yeni bir tramvay yaptı. Bu tramvay daha sonra Kuzey İrlanda'da kullanıldı.

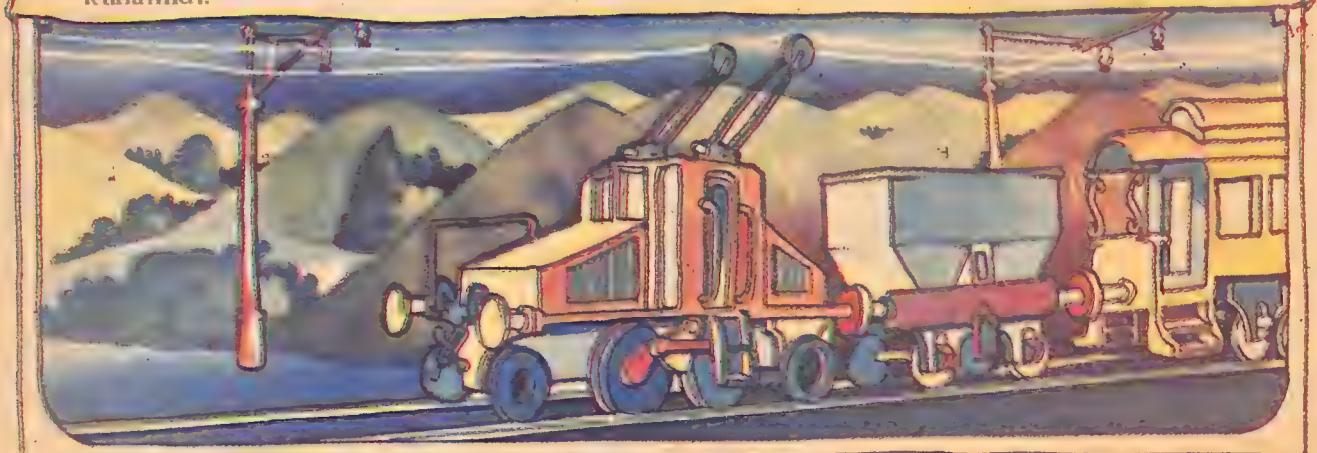

On iki yıl sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde, Baltimore – Ohio hattının bir bölümü elektrikli trenlere açıldı.

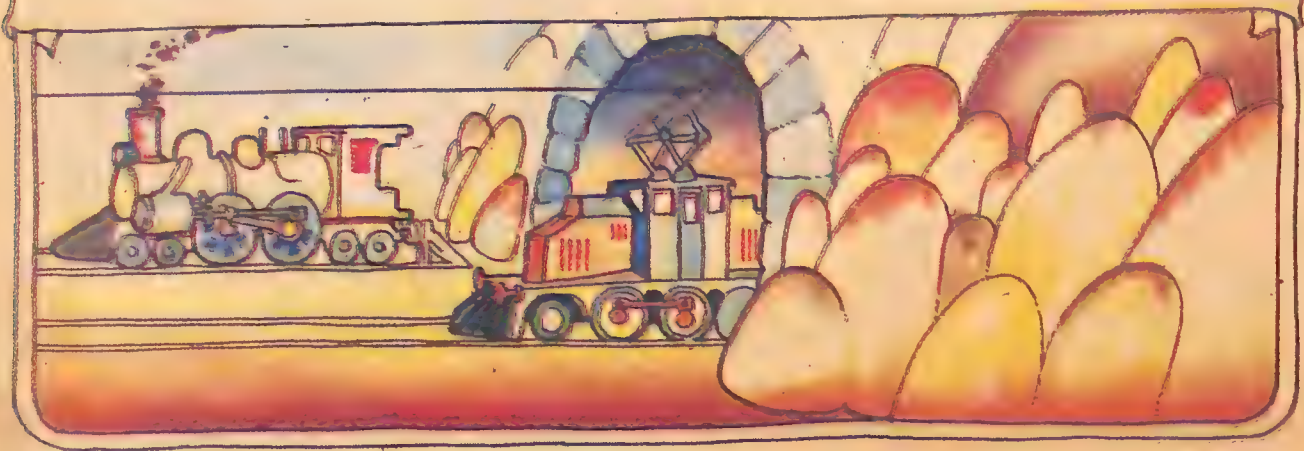

TOPO: Sen de lokomotifime modası geçmiş buhar motoru koydurttun!

İNSAN: Elektriğin tümüyle buharın yerini aldığını düşünme.

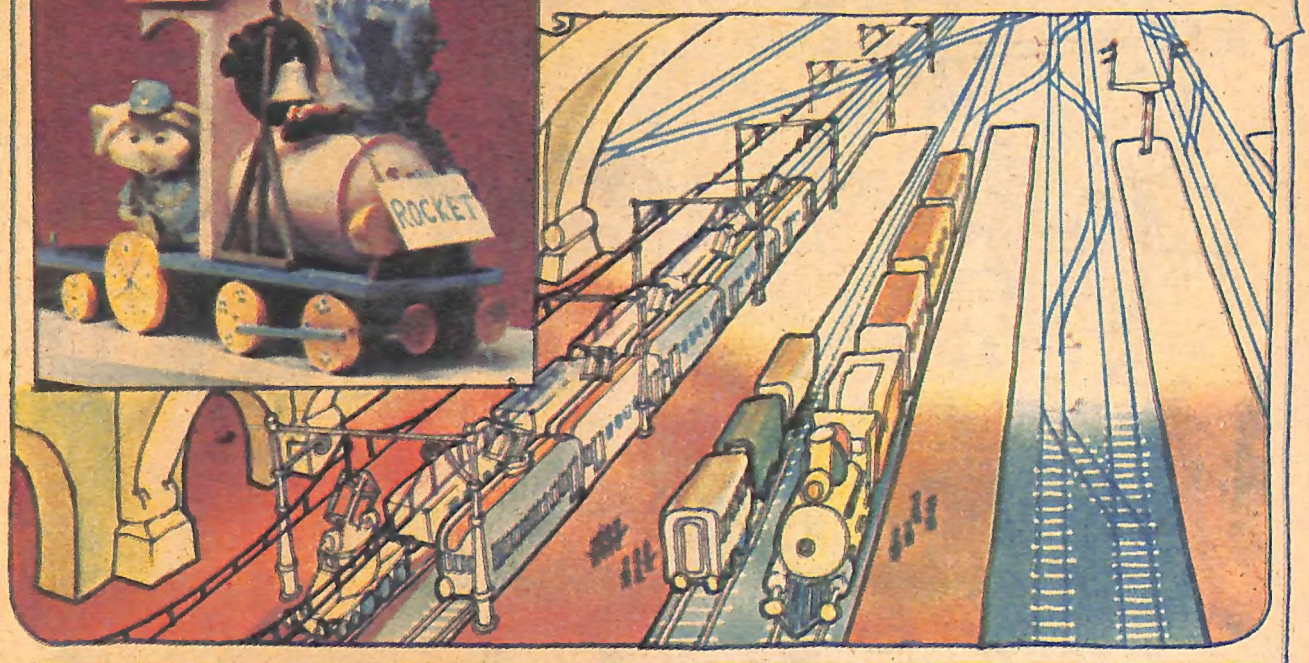

Elektrik buhardan çok pahalıdır. Yalnızca elektrik üreten dev tesislerin yapımı yetmez...

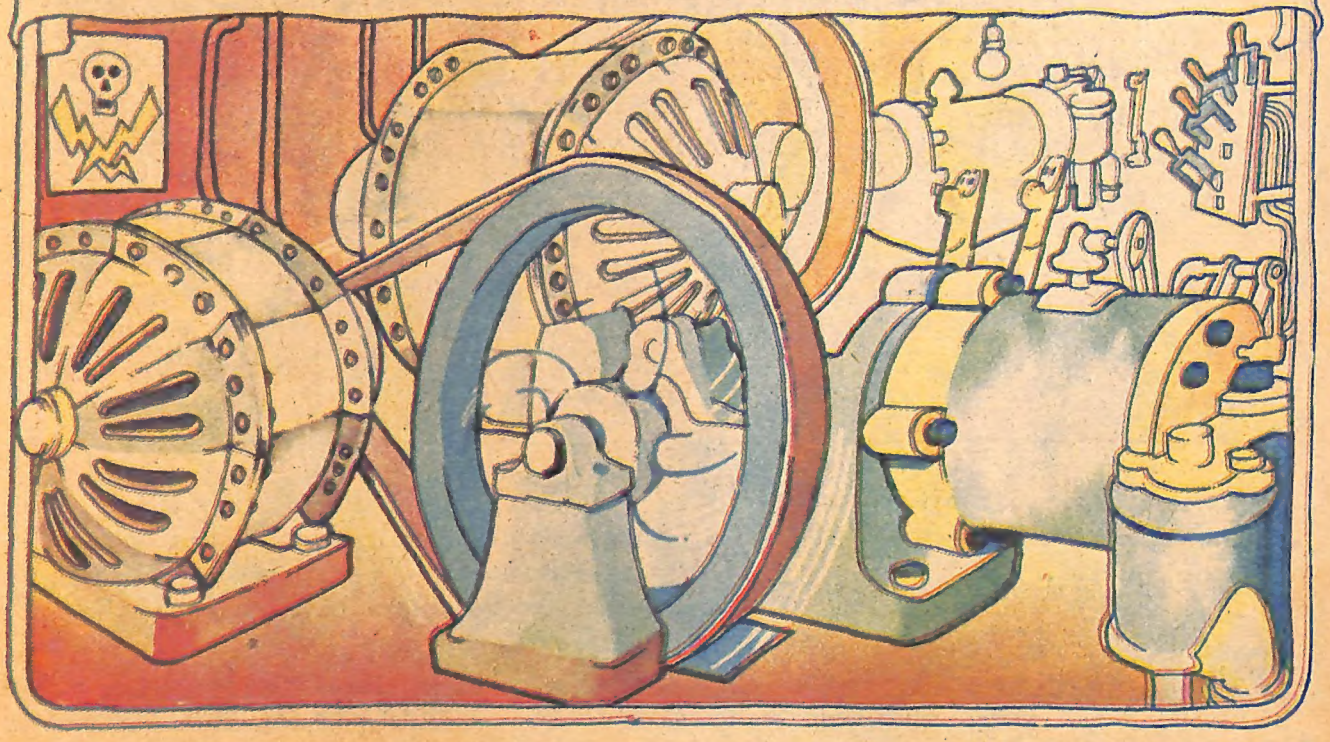

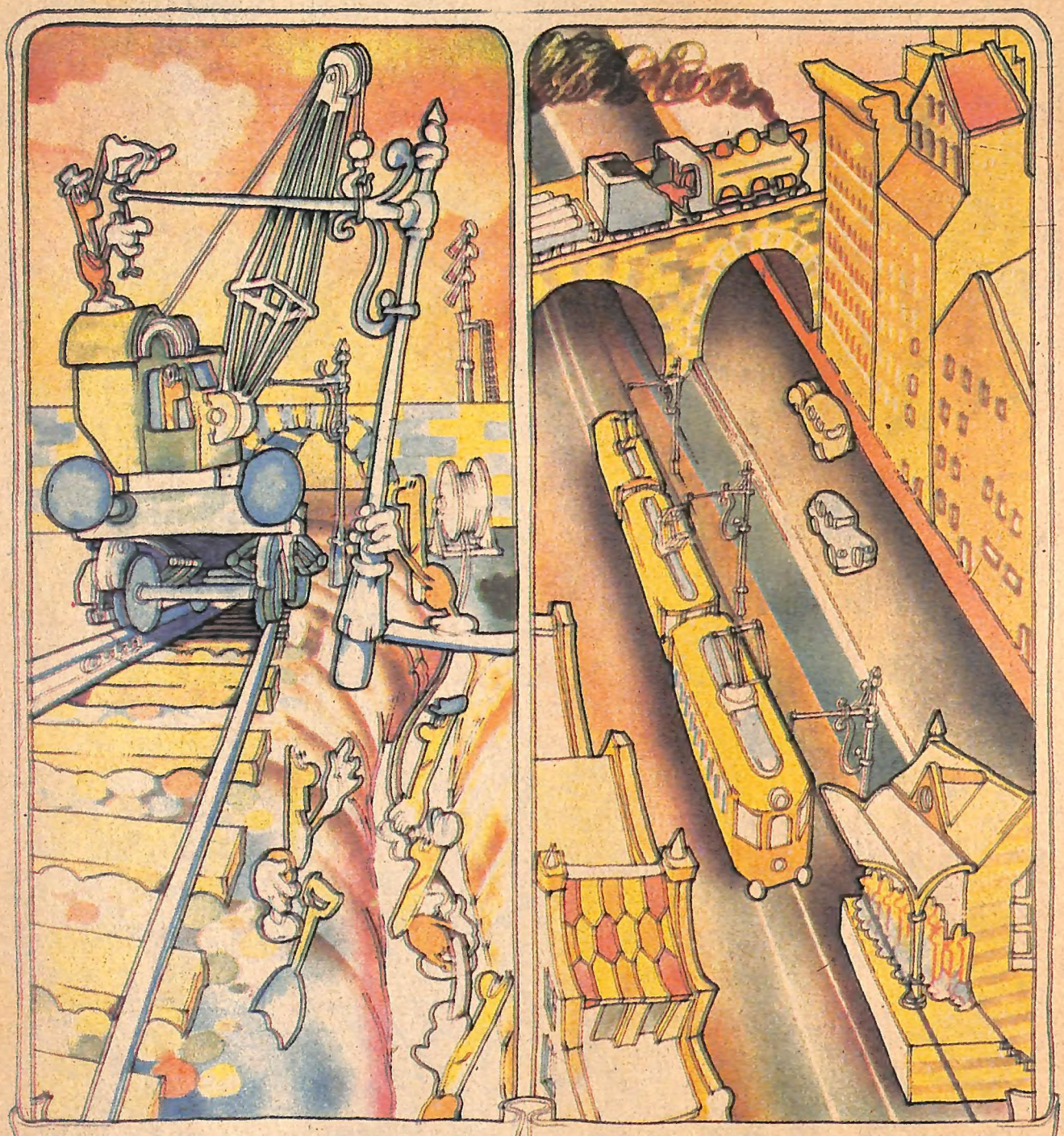

İNSAN: ... aynı zamanda rayların yanına lokomotifleri besleyecek yüksek gerilim hatları da yapmak gerekir.

Böylesine pahalı bir sistem ancak kent içi ulaşımda kullanılır. Daha çok insanın yolculuk etmesi sağlanır. Buharlı lokomotifler ise uzun yolculuklar için çok uygundur.

TEMEL REİS

KİŞİSEL SORUN

O DA NESİ ?
KABASAKAL SAFİNAZ'LA KONUŞUYOR!
BAHSE GİRERİM Kİ KIZI RAHATSIZ EDİYORDUR!

DOĞADAKİ BÜTÜN ÇİÇEKLERDEN DAHA GÜZELSİN SAFİNAZ.
SAHİ Mİ ?
HIRR !

ŞİMDİYE KADAR SENİN GİBİ BİR KIZ TANIMADIM. HER GÖRÜŞÜMDE BAŞIMI DÖNDÜRÜYORSUN, NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRIYORUM..
HOOP!
DUR BAKALIM!
AĞIR OL!

BU İŞE KARIŞMA, KABASAKAL SENİNLE DEĞİL BENİMLE KONUŞUYOR!
BEN EVE GİDİYORUM.

SÖYLEDİĞİN KADAR KUSURSUZ BİRİ OLAMAM, BENİM DE HERKES GİBİ KUSURLARIM OLMALI..

ANIMSATTIĞIN İYİ OLDU.. ÖNCE ŞU BURNUNU DÜZELTTİRMELİSİN. EN AZ YİRMİ KİLO ALMALISIN, SONRACIMA SAÇLARINA BİR ÇEKİDÜZEN VERSEN İYİ OLUR..

TEMEEL!

ASLINDA BU İŞ ONUN SORUNU DEĞİL Dİ.. NEDEN KIZDI ACABA ?

Pamukbank'tan çocuklara 25. yıl sürprizleri sürüp gidiyor...

...Ve şimdi de sizlere!

PAMUK ÇOCUK

Pamukbank'ın parasız çocuk dergisi.

Çocuklar!
25. kuruluş yılında Pamukbank, Pamukçocuk'u armağan ediyor size. 25. Pamukbank yılının "en güzel yılınız" olması dileğiyle...

Pamukçocuk eğlencesi, boş zamanlarınızın "boş" geçmemesi için.

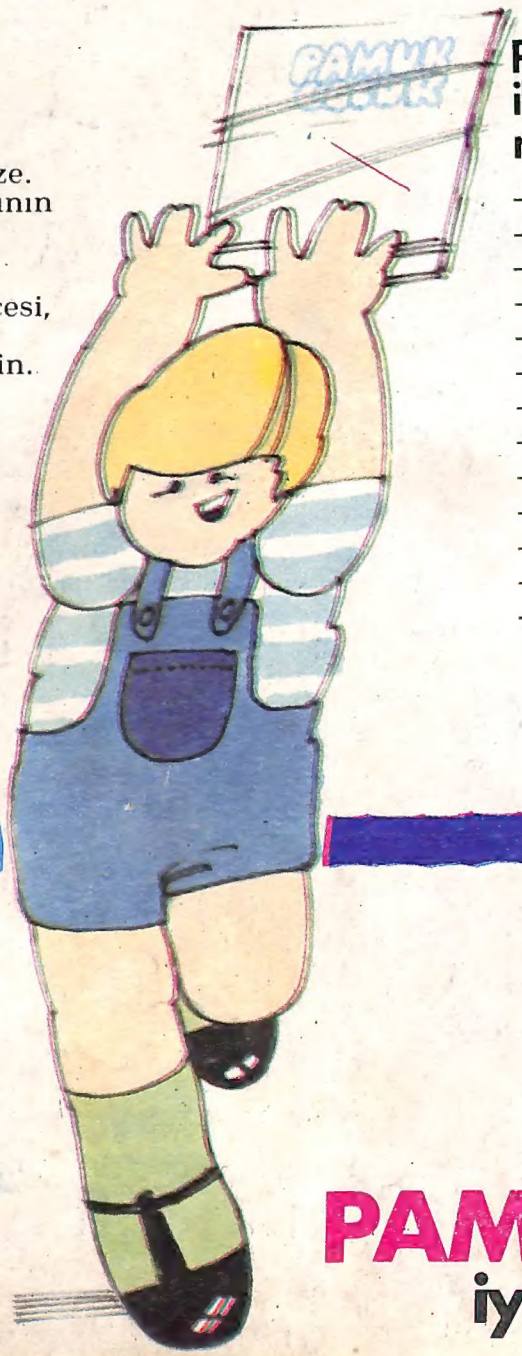

Pamukçocuk'un ilk sayısında neler var?

- Paranın öyküsü...
- Çizgilerle depremler...
- Fotoğrafçı olmak için...
- Küçük otomobiller...
- Şenlik sayfası...
- Çocuk Hakları Bildirisi...
- Çizgi öyküler...
- Ülkelerden öyküler...
- Kes-Yapıştır...
- Nasıl yapılır...
- Pamukçocuk Kulübü...
- Bıcır'la Gıcır...
- Müziksever Fare...

Ve daha neler neler!

Pamukçocuk derginizi tüm Pamukbank şubelerinden her ay edinebilirsiniz.

PAMUKBANK
iyi bankadır